

พระราชบัญญัติ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

และที่แก้ไขเพิ่มเติม

รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

กระทรวงวัฒนธรรม

ພຣະຣາຊບັນດາລັດຖະ

ສຳນັກບັນດາລັດຖະທຳມະນູນ ພ.ຕ. ໒໕໕໐

ແລະທີ່ແກ້ໄຂເພີ່ມເຕີມ

ຮ່ວມທັງກຽດມາຍທີ່ເຄີຍວັຈ

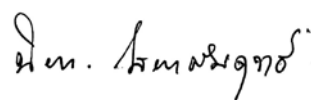
ສຳນັກບັນດາລັດຖະທຳມະນູນ

ກະຖວາງວິມະນຸດ

คำนำ

พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นกฎหมายสำคัญที่บุคลากรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกคนจะต้องรับทราบ และใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้การดำเนินงานของสถาบันถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของสถาบัน รวมทั้งกฎหมายอื่น ๆ มารวมไว้ในเล่มเดียวกัน จะช่วยอำนวยความสะดวกในการสืบค้น อ้างอิง ให้แก่หน่วยงานและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในการนำไปปฏิบัติงาน รวมทั้งผู้ที่สนใจทั่วไปเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ได้ตามความเหมาะสม และเข้าใจ ขอบข่ายภารกิจ บทบาทหน้าที่ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ขอขอบคุณคณะผู้จัดทำทุกท่านไว้ ณ ที่นี้

นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์
อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กฎหมายลูก และการบริหารทรัพยากรบุคคล

- พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	๑
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มีซึ่งนายกสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑	๒๙
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบัน ประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓) พ.ศ. ๒๕๕๑	๓๑
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มีซึ่งกรรมการสภาสถาบัน จากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑	๓๓
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบัน คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๓๕
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบัน ผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๑	๓๖
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒	๓๘
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาวិชาการ พ.ศ. ๒๕๕๒	๔๒
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑	๔๕
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๔๗
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๐	๔๘
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘	๕๑
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติอื่นและลักษณะต้องห้ามของรองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๕	๕๒
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๐	๕๔
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๖
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าภาควิชา พ.ศ. ๒๕๕๑	๕๘
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑	๖๐
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๖๓
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๖๔
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑	๖๖
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๖๙
- ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๗	๗๐

สารบัญ

หน้า

-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑	๘๔
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ พ.ศ. ๒๕๕๗	๘๓
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗	๘๔
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๙	๘๖
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการข้าราชการครู บุคลากร ทางการศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๗	๘๙
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัย ของพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๐๑

ข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับการจัดการศึกษา

-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๐๓
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการให้ปริญญาโทดุษฎีบัณฑิต พ.ศ. ๒๕๕๔	๑๐๔
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนเข้าสู่วิทยาลัยศึกษาในระบบตามหลักสูตร ของสถาบัน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๑๑
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยระเบียบแสดงผลการเรียน พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๑๖
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการออกประกาศนียบัตร พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๒๔
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการรายงานผู้สำเร็จการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๓๔
-	ประกาศสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง หลักสูตรของสถานศึกษาสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม	๑๔๔
-	ประกาศสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เรื่อง กำหนดเขตการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	๑๔๕

ข้อบังคับและระเบียบเกี่ยวกับการเงิน

-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๔๖
-	ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒	๑๕๒
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๕๓
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๕๕
-	ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๕๗

สารบัญ

หน้า

- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๕๙
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๖๑
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗	๑๖๒
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษา ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๖๕
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๖๘
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๗๐
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเบี้ยประชุมคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๗๑
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินเดือนของอธิการบดีซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕	๑๗๒
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๗๓
- ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓	๑๗๔

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	๑๗๖
- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐	๒๐๐
- พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๑๔
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙	๒๑๙
- ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙	๒๓๓
- ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔	๒๓๕

พระราชบัญญัติ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พ.ศ. ๒๕๕๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๐

เป็นปีที่ ๖๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ให้รวมสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์กาฬสินธุ์

วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี มาจัดตั้งเป็นสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัตินี้

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณ ในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาคณาจารย์และบุคลากร” หมายความว่า สภาคณาจารย์และบุคลากรสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยาเขต” หมายความว่า เขตการศึกษาของสถาบันที่มีคณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตั้งแต่สองส่วนราชการขึ้นไปตั้งอยู่ในเขตการศึกษานั้นตามที่ สภาสถาบันกำหนด

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงวัฒนธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ เพื่อประโยชน์และความสอดคล้องในการบริหารงานบุคคลสำหรับคณาจารย์ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ให้สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงาน บุคคลของสถาบันตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เว้นแต่ พระราชบัญญัตินี้บัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๘ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทย และสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

มาตรา ๙ สถาบันอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) สำนักงานวิทยาเขต
- (๓) บัณฑิตวิทยาลัย
- (๔) คณะ
- (๕) สำนัก
- (๖) วิทยาลัย
- (๗) ศูนย์

สถาบันอาจให้มีส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เพื่อดำเนินการตาม วัตถุประสงค์ในมาตรา ๘ เป็นส่วนราชการของสถาบันอีกก็ได้

สำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขตอาจแบ่งส่วนราชการเป็นกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

บัณฑิตวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี กองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

คณะอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่อ อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนัก ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจแบ่งส่วนราชการ เป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

วิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างาน

มาตรา ๑๐ การจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกสำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนัก วิทยาลัย และศูนย์หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้ออกเป็นกฎกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ ภาควิชา และกอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง ให้ทำเป็นประกาศกระทรวง

การแบ่งส่วนราชการเป็นงานหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่างานให้ทำเป็นประกาศของสถาบัน

มาตรา ๑๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอาจรับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน และประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นที่เข้าสมทบในสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๒ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน สถาบันอาจมีรายได้ ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้หรือจัดหาประโยชน์ในทรัพย์สินซึ่งสถาบันปกครองดูแล ใช้ หรือจัดหาประโยชน์

(๓) เงินและทรัพย์สินซึ่งมีผู้อุทิศให้แก่สถาบัน

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่สถาบันได้รับเพื่อใช้ในการดำเนินงานกิจการของสถาบัน

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อื่น

ให้สถาบันมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของสถาบันรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากที่ราชพัสดุเบี่ยงปรับที่เกิดจากการฝึกสัตตยาลาศึกษา และเบี่ยงปรับที่เกิดจากการฝึกสัตตยาลการซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

มาตรา ๑๓ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สถาบันได้มาจากการให้ หรือซื้อจากเงินรายได้ของสถาบัน หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของสถาบัน หรือได้มาโดยวิธีอื่นตั้งแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ไม่ถือว่าเป็นที่ราชพัสดุและให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสถาบัน

มาตรา ๑๔ บรรดารายได้และทรัพย์สินของสถาบัน จะต้องจัดการเพื่อประโยชน์ภายใต้วัตถุประสงค์ของสถาบันตามมาตรา ๘

เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่สถาบันจะต้องจัดการตามเงื่อนไขที่ผู้อุทิศกำหนดไว้และต้องเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสถาบัน แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขดังกล่าว สถาบันต้องได้รับความยินยอมจากผู้อุทิศให้หรือทายาท หากไม่มีทายาทหรือทายาทไม่ปรากฏจะต้องได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน

หมวด ๒

การดำเนินการ

มาตรา ๑๕ ให้มีสภาสถาบันประกอบด้วย

(๑) นายกสภาสถาบัน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อธิบดีกรมศิลปากร ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร และอธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสี่คน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภาสถาบันจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำสถาบันข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ซึ่งมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสามคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกสถาบันโดยคำแนะนำของนายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันตาม (๒) (๓) และ (๔) ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมซึ่งอยู่ในท้องถิ่น เพื่อร่วมเป็น กรรมการดังกล่าวด้วย

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งซึ่งมิใช่กรรมการสภาสถาบันเป็นเลขานุการสภาสถาบัน โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภาสถาบัน และให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่แทนนายกสภาสถาบัน เมื่อนายกสภาสถาบันไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา ซึ่งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๖ นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรืออาจได้รับเลือกใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันในประภะนั้น

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน กรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันว่างลงไม่ว่าด้วยเหตุใดและยังไม่ได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันแทนตำแหน่งที่ว่าง ให้สภาสถาบันประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบันเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้มีการเลือกผู้ดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้ซึ่งได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหรือได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งตามวาระแต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่ ให้นายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันซึ่งพ้นจากตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ต่อไปพลางก่อนจนกว่าจะมีนายกสภาสถาบันหรือกรรมการสภาสถาบันใหม่แล้ว

มาตรา ๑๗ สภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันและโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายของสถาบันเกี่ยวกับการศึกษา การวิจัย การให้บริการทางวิชาการแก่สังคม การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสนับสนุนกิจการของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชน ในท้องถิ่นเกี่ยวกับงานด้านศิลปวัฒนธรรม

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของสถาบัน และอาจมอบให้ส่วนราชการใดในสถาบันเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นเป็นเรื่อง ๆ ไปก็ได้

(๓) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร

(๔) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของสถาบันตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๕) อนุมัติรับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นเข้าสมทบในสถาบันและการยกเลิกการสมทบ

(๖) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด และการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

(๓) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และถอดถอนนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๕) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบัน

(๑๐) วางระเบียบและออกข้อบังคับเกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของสถาบัน

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใด เพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบัน

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับกิจการของสถาบันตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาสถาบันได้

(๑๓) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในกิจการของสถาบันต่ออธิการบดี

(๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของสถาบันที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะ

มาตรา ๑๘ การประชุมสภาสถาบัน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๑๙ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานสภาวิชาการ ได้แก่ อธิการบดี

(๒) รองประธานสภาวิชาการ ได้แก่ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

(๓) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งเลือกจากคณบดี

(๔) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งเลือกจากผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) กรรมการสภาวิชาการจำนวนไม่เกินห้าคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน

(๖) กรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนหนึ่งคน และบุคลากรภายนอกที่มีความรู้และ

ความเชี่ยวชาญในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กิตศิลป์ ช่างศิลป์ หรือด้านศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น อย่างน้อยด้านละหนึ่งคน

ให้สภาวิชาการแต่งตั้งคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน โดยคำแนะนำของอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาวิชาการ และอาจแต่งตั้งบุคคลใดอีกไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับ ของสถาบัน

มาตรา ๒๐ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาเกณฑ์มาตรฐานการศึกษา หลักสูตร การเรียนการสอน การวิจัย การวัดผล การศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนด เพื่อเสนอต่อสภาสถาบัน

(๒) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรวมและการยกเลิกสาขาวิชาต่อสภาสถาบัน

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอนตามหลักสูตรของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๔) พิจารณาให้ความเห็นในเรื่องที่เกี่ยวกับวิชาการของสถาบันต่อสภาสถาบัน

(๕) ส่งเสริมการวิจัยที่สอดคล้องกับภารกิจของสถาบันและความต้องการของชุมชน

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ อนุกรรมการ หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจและหน้าที่ของสภาวิชาการ

(๗) ปฏิบัติภารกิจที่เกี่ยวข้องกับงานด้านวิชาการตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ให้มีสภาคณาจารย์และบุคลากรประกอบด้วย ประธานและกรรมการซึ่งมาจาก คณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันซึ่งปฏิบัติงานในสถาบัน

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของประธานและกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของสภาคณาจารย์และบุคลากร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๒ สภาคณาจารย์และบุคลากรมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อสภาสถาบัน และอธิการบดีในกิจการต่าง ๆ ของสถาบัน

(๒) ส่งเสริมจริยธรรมและวัฒนธรรมการทำงานที่ดีของคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันซึ่งปฏิบัติงานในสถาบัน

(๓) สร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันซึ่งปฏิบัติงานในสถาบัน

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภาสถาบันหรืออธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของสถาบัน และให้มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๔ อธิการบดีนั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

อธิการบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคสาม อธิการบดีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕

(๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๕) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง
ในกรณีถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๘) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๔) ต้องมีคะแนนเสียงลงมติไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการสภาสถาบันทั้งหมดเท่าที่มีอยู่

รองอธิการบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยคำแนะนำของอธิการบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง

ผู้ช่วยอธิการบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง

เมื่ออธิการบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๒๕ อธิการบดีและรองอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบัน

ผู้ช่วยอธิการบดีต้องสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วแต่กรณี อธิการบดี รองอธิการบดี และผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๒๖ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ และของสถาบัน รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถาบัน

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่ และทรัพย์สินอื่นของสถาบันให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการและของสถาบัน

(๓) จัดทำแผนพัฒนาสถาบันและปฏิบัติตามแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสถาบัน

(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการศูนย์ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากอง รองหัวหน้ากอง หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ

(๕) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน

(๖) เสนอแผนดำเนินงานและงบประมาณประจำปี ตลอดจนรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของสถาบันต่อสภาสถาบัน

- (๓) ส่งเสริม สนับสนุนกิจการนักศึกษา และปฏิบัติการร่วมกับสถาบันอื่น
- (๔) เป็นผู้แทนของสถาบันในกิจการทั่วไป
- (๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับและประกาศของสถาบัน หรือตามที่สภาสถาบัน

มอบหมาย

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้รองอธิการบดีเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้ามีรองอธิการบดีหลายคน ให้รองอธิการบดีซึ่งอธิการบดีมอบหมายเป็นผู้รักษาราชการแทน ถ้าอธิการบดีมิได้มอบหมาย ให้รองอธิการบดีซึ่งมีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาราชการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนอธิการบดีตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) คนหนึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนอธิการบดี และให้นำความในมาตรา ๔๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๔ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบการบริหารงานของวิทยาเขตนั้นแทนอธิการบดีตามที่ได้รับมอบหมาย และจะให้มีผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่อธิการบดีและรองอธิการบดีมอบหมายก็ได้

มาตรา ๒๕ ในวิทยาเขตหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาเขต ประกอบด้วยรองอธิการบดีประจำวิทยาเขตเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

ให้คณะกรรมการประจำวิทยาเขตแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต และการจัดระบบบริหารในวิทยาเขต ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๐ คณะกรรมการประจำวิทยาเขตมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำกับดูแลให้วิทยาเขตปฏิบัติตามนโยบายและแผนพัฒนาวิทยาเขตตามที่สภาสถาบันกำหนด
 - (๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการต่าง ๆ ของวิทยาเขตแก่อธิการบดี
 - (๓) ประสานงานระหว่างบัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
- อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะภายในวิทยาเขต

(๔) พิจารณาเสนอการออกระเบียบปฏิบัติของวิทยาเขตต่ออธิการบดีและวางระเบียบหรือออกข้อบังคับอื่นตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

(๕) พิจารณาเสนอแผนพัฒนา แผนงาน และงบประมาณประจำปีของส่วนราชการต่าง ๆ ของวิทยาเขตต่ออธิการบดี

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจ และหน้าที่ของคณะกรรมการประจำวิทยาเขต

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีมอบหมาย

มาตรา ๓๑ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของบัณฑิตวิทยาลัย และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภาสถาบันแต่งตั้งโดยการสรรหาตามข้อบังคับของสถาบันจากผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอนรองคณบดีโดยคำแนะนำของคณบดี

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๔ วรยศและวรรคห้า มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระของคณบดีโดยอนุโลม

การรักษาราชการแทนคณบดี ให้้นำความในมาตรา ๒๗ วรศหนึ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนคณบดี หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ที่มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดีเป็นผู้รักษาราชการแทนคณบดีเป็นการชั่วคราว

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

มาตรา ๓๒ ในบัณฑิตวิทยาลัย ให้มีคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ประกอบด้วย คณบดี เป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารในบัณฑิตวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้มีรองคณบดีตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของคณบดีและรองคณบดีตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำคณะ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำคณะ และการจัดระบบบริหารในคณะ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๕ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน
- (๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาวางระเบียบและออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภาสถาบันมอบหมาย
- (๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการก่อนเสนอสภาวิชาการ
- (๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี
- (๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่

ของคณะกรรมการประจำคณะ

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น อาจแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในคณะก็ได้ โดยให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา ให้อธิการบดีแต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน โดยการสรรหาตามข้อบังคับของสถาบันจากผู้มีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคณบดี และให้อธิการบดีมีอำนาจถอดถอน

หัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาโดยคำแนะนำของคณบดี

คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามวรรคสอง และการรักษาราชการแทนให้นำมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๓ ในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี และจะให้มีรองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการศูนย์ หรือรองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนดเพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวตามวรรคหนึ่ง และการรักษาราชการแทน ให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๓๔ ในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแต่ละแห่ง ให้มีคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำสำนัก กรรมการประจำศูนย์ หรือกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ตลอดจนการประชุมและการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำสำนัก คณะกรรมการประจำศูนย์ และคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และการจัดระบบบริหารงานในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๓๕ ในวิทยาลัยให้มีผู้อำนวยการวิทยาลัยเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของวิทยาลัย และจะให้ มีรองผู้อำนวยการวิทยาลัยตามจำนวนที่สภาสถาบันกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยมอบหมายก็ได้

คุณสมบัติ การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการวิทยาลัย และรองผู้อำนวยการวิทยาลัย และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาในวิทยาลัยให้นำความในมาตรา ๓๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๐ ในวิทยาลัยหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัย

องค์ประกอบ จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการได้มา อำนาจและหน้าที่ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการประจำวิทยาลัย ตลอดจนการประชุม และการดำเนินงานของคณะกรรมการประจำวิทยาลัย และการจัดระบบบริหารงานในวิทยาลัยให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๑ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองและผู้ช่วยของตำแหน่งดังกล่าว จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งอยู่หนึ่งตำแหน่งแล้ว จะรักษาราชการแทนตำแหน่งอื่นอีกหนึ่งตำแหน่งก็ได้ แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๔๒ การสรรหาบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชาและหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๓ เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการในวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนักวิทยาลัย ศูนย์ และภาควิชา หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา อำนาจในการสั่ง การอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติการหรือการดำเนินการอื่นใดที่อธิการบดีจะพึงปฏิบัติหรือดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องใด ถ้ากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือมติคณะรัฐมนตรีในเรื่องนั้นมีได้กำหนดเรื่องการมอบอำนาจไว้เป็นอย่างอื่นหรือมิได้ห้ามเรื่องการมอบอำนาจไว้ อธิการบดีจะมอบอำนาจโดยทำเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีประจำวิทยาเขต คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่อ

อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาปฏิบัติราชการแทนอธิการบดีเฉพาะในราชการของส่วนราชการนั้นก็ได้

ให้ผู้ปฏิบัติราชการตามวรรคหนึ่ง มีอำนาจหน้าที่ตามที่อธิการบดีกำหนด

มาตรา ๔๔ ให้ผู้รักษาราชการแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือมติคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งใดเป็นกรรมการหรือให้มีอำนาจและหน้าที่อย่างใด ให้ผู้รักษาราชการแทนทำหน้าที่กรรมการหรือมีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งนั้นในระหว่างที่รักษาราชการแทนด้วย

หมวด ๓

ตำแหน่งทางวิชาการ

มาตรา ๔๕ คณาจารย์ประจำสถาบันมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ศาสตราจารย์

(๒) รองศาสตราจารย์

(๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบัน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำสถาบันตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา ๔๖ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภาสถาบันจากผู้ซึ่งมิได้เป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๗ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภาสถาบันอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศและเป็นประโยชน์แก่สถาบัน

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๘ สถานสถาบันอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำสถาบันเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำสถาบันเป็นอาจารย์พิเศษได้ โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๔๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้ตำแหน่ง ศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านาม เพื่อแสดงวิทยฐานะได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามความในวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ศ.(พิเศษ)
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ	ใช้อักษรย่อ ศ.(เกียรติคุณ)
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ รศ.(พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ ผศ.(พิเศษ)

หมวด ๔

ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะ

มาตรา ๕๐ ปริญญามีสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.

มาตรา ๕๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน
การกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปริญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร
ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕๒ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับให้ผู้สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีได้รับปริญญาตรี
เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้

มาตรา ๕๓ สภาสถาบันอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มีประกาศนียบัตรชั้นต่าง ๆ และ
อนุปริญญาได้ ดังนี้

(๑) ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) ประกาศนียบัตรบัณฑิต ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง
ภายหลังที่ได้รับปริญญาตรีแล้ว

(๓) อนุปริญญา ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่งก่อน
ถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๔) ประกาศนียบัตร ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา และตามหลักสูตรที่ต่ำกว่า
อนุปริญญา

มาตรา ๕๔ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าทรงคุณวุฒิ
และคุณธรรม มีผลงานเป็นที่ประจักษ์และเป็นประโยชน์ต่อสังคมสมควรแก่ปริญญานั้น ๆ แต่จะให้ปริญญา
ดังกล่าวแก่ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในสถาบัน นายกสภาสถาบัน หรือกรรมการสภาสถาบันในขณะที่ดำรง
ตำแหน่งนั้นมีได้

ชั้น สาขาของปริญญากิตติมศักดิ์ และหลักเกณฑ์การให้ปริญญากิตติมศักดิ์ให้เป็นไปตามข้อบังคับ
ของสถาบัน

มาตรา ๕๕ สถาบันอาจกำหนดให้มีครุยวิทยฐานะหรือเพิ่มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดง
วิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา
และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภาสถาบัน กรรมการสภาสถาบัน
ครูประจำตำแหน่งผู้บริหาร และครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ของสถาบันก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครุยวิทยฐานะ เพิ่มวิทยฐานะ และ
ครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เจ้มีวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใดโดยมีเงื่อนไขอย่างใดให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน

มาตรา ๕๖ สถานสถาบันอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าวที่มีใช้เพื่อประโยชน์ของสถาบันหรือสถานบัน ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสถาบัน

สถานสถาบันอาจกำหนดให้มีเครื่องแบบ เครื่องหมาย และเครื่องแต่งกายนักศึกษาก็ได้ โดยทำเป็นข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๗ ผู้ใดใช้ตรา เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ครูวิทยฐานะ เจ้มีวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายนักศึกษาของสถาบันโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนเป็นนักศึกษา หรือมีตำแหน่ง ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรของสถาบันโดยที่ตนไม่มี ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิจะใช้ หรือมีตำแหน่งหรือมีวิทยฐานะเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๘ ผู้ใด

(๑) ปลอม หรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบัน ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ หรือ

(๓) ใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของสถาบันหรือส่วนราชการของสถาบันที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสถาบัน

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระหนเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๕ ให้โอนบรรดากิจการ อำนาจหน้าที่ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลป์นครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลป์นครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลป์พัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลป์ลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลป์สุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์นครศรีธรรมราช และวิทยาลัยช่างศิลป์สุพรรณบุรี สังกัดกรมศิลปากร กระทรวงวัฒนธรรม มาเป็นของสถาบัน ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปเป็นข้าราชการของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ยังคงดำรงตำแหน่ง หรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเดิม และรับเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่ง รวมทั้งสิทธิประโยชน์ไม่น้อยกว่าเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาหรือตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และกรรมการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่นายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบัน ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ และมีการเลือกกรรมการสภาสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖๑ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะครบวาระ

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี หัวหน้าภาควิชา และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแบ่งส่วนราชการและแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ และ

มิให้นับวาระการดำรงตำแหน่งของบุคคลดังกล่าวเป็นวาระการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องในการนับวาระตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองหรือผู้ช่วยของผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งต่อไปจนกว่าผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะพ้นจากตำแหน่ง

มาตรา ๖๒ เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานของวิทยาลัย ให้ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ซึ่งเป็นผู้บริหารวิทยาลัยต่าง ๆ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ยังคงดำรงตำแหน่งหรือตำแหน่งที่มีวิทยฐานะเดิมต่อไป จนกว่าจะพ้นจากตำแหน่งหรือได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของอธิการบดีตามมาตรา ๖๑ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งเป็นวาระการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องในการนับวาระตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์ประจำของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษของสถาบันต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้จนครบกำหนดที่ได้รับแต่งตั้ง

มาตรา ๖๕ ในระหว่างไม่มีสภาวิชาการตามมาตรา ๑๕ ให้สภาสถาบันตามมาตรา ๖๐ ทำหน้าที่สภาวิชาการจนกว่าจะได้มีสภาวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๖ ผู้ที่ได้รับปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๔๑ และผู้ได้รับอนุปริญญา และประกาศนียบัตรของวิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลปจันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปเชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลปร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช

และวิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีศักดิ์และสิทธิเท่ากับผู้ที่ได้รับ
ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรของสถาบันตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๗ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และข้อบังคับ
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศ ระเบียบ และ
ข้อบังคับ ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ใช้อยู่
ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กำหนดให้จัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้จัดในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น และให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล สามารถดำเนินกิจการได้โดยอิสระ พัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษานั้น ๆ สมควรมีกฎหมายรับรองให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีฐานะเป็นนิติบุคคลในกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อจัดการศึกษาด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ กวีศิลป์ และช่างศิลป์ สืบสาน สร้างสรรค์ ศิลปะและมรดกทางศิลปวัฒนธรรมทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และส่งเสริมการผลิตบุคลากรเพื่อทำหน้าที่ช่างศิลปกรรม ศิลปินอาชีพ ครูศิลปะ นักวิชาการ และนักวิจัยด้านศิลปวัฒนธรรม ตลอดจนส่งเสริมสุนทรียศาสตร์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ให้สถาบันเป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพขั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม อันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๑/๑ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๘ สถาบันอาจจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญาหรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใดแก่ผู้สำเร็จการศึกษาร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่นนั้นได้

การจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น หรือการยกเลิกการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบันและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่น ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๕/๑) และ (๕/๒) ของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“(๕/๑) อนุมัติการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูงหรือสถาบันอื่น หรือยกเลิกการจัดการศึกษาหรือดำเนินการวิจัยร่วม

(๕/๒) กำกับมาตรฐานการศึกษา ควบคุมคุณภาพ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผล การจัดการศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษาของสถาบัน ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความใน (๔) ของมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๔) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต รองคณบดี รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองผู้อำนวยการศูนย์ รองหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการกอง หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และอาจารย์พิเศษ”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“มาตรา ๓๘/๑ ในสำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต ให้มีผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีและผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต เป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสำนักงานอธิการบดีและสำนักงานวิทยาเขต แล้วแต่กรณี

ในสำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้มีหัวหน้าสำนักงานคณบดี หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของกองหรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง แล้วแต่กรณี

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์การแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต หัวหน้าสำนักงานคณบดี หัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสถาบัน”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ สถาบันมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด ในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบันหรือในสาขาวิชาที่มีการจัดการศึกษาร่วมกับสถาบันการศึกษาชั้นสูง หรือสถาบันอื่น”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในส่วนที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของสถาบัน ระบบการบริหารงานบุคคล การกำกับมาตรฐานการศึกษา ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารงานของสถาบัน อีกทั้งยังไม่มีบทบัญญัติให้สถาบันสามารถจัดการศึกษาร่วมได้ ทำให้การจัดการศึกษาของสถาบันเป็นไปโดยไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงบทบัญญัติในเรื่องดังกล่าว เพื่อให้การจัดการศึกษาและการดำเนินการของสถาบันเกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภาสถาบัน
พ.ศ. ๒๕๕๑**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภาสถาบัน ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ วรรคสี่ และมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า คณะ สำนัก วิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“นายกสภาสถาบัน” หมายความว่า นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหานายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ การได้มาซึ่งนายกสภาสถาบัน ให้ดำเนินการโดยวิธีการสรรหาตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

การสรรหานายกสภาสถาบันให้ดำเนินการสรรหาก่อนที่นายกสภาสถาบันจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

กรณีนายกสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่นายกสภาสถาบันพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕ ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

- (ก) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหาร ด้านการศึกษา หรือด้านศิลปวัฒนธรรม
- (ข) เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ มีคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ ความรอบรู้ และความสามารถ
- (ค) เป็นบุคคลที่สามารถอุทิศเวลาให้แก่กิจการของสถาบัน

(๒) ลักษณะต้องห้าม

- (ก) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของสถาบัน
- (ข) เป็นผู้ที่มีผลประโยชน์หรือส่วนได้ส่วนเสียอันอาจจะขัดหรือแย้งกับสถาบัน

ข้อ ๖ ก่อนที่จะทำการสรรหานายกสภาสถาบันในแต่ละครั้งให้สภาสถาบันกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันเป็นการเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๕ ได้

ข้อ ๗ การสรรหานายกสภาสถาบันให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งได้แก่ อธิการบดี และประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร

(๓) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๔) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๘ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อเพื่อดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบัน ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ส่วนราชการของสถาบันเสนอชื่อผู้เหมาะสมต่อคณะกรรมการสรรหาส่วนราชการละหนึ่งชื่อ

(๒) นายกสภาสถาบันและกรรมการสภาสถาบันมีสิทธิเสนอชื่อผู้เหมาะสมต่อคณะกรรมการสรรหาได้คนละหนึ่งชื่อ

การเสนอรายชื่อผู้เหมาะสมตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสรรหานำรายชื่อตามข้อ ๘ มาพิจารณากลับกรองให้ได้รายชื่อผู้ซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งนายกสภาสถาบันจำนวนไม่เกินสามชื่อเสนอต่อสภาสถาบัน โดยเรียงตามลำดับอักษรพร้อมทั้งประวัติผลงานและข้อมูลที่คณะกรรมการสรรหาเห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ให้สภาสถาบันพิจารณาเลือกบุคคลตามรายชื่อตามข้อ ๙ คนหนึ่งเป็นนายกสภาสถาบัน และให้ดำเนินการกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ข้อ ๑๑ ในระยะเริ่มแรกที่ใช้ข้อบังคับฉบับนี้ให้คณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งได้แก่ อธิการบดี

(๓) กรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวนสี่คนที่สภาสถาบันแต่งตั้งขึ้น ได้แก่

(ก) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน

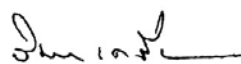
(ข) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งจำนวนหนึ่งคน

(ค) กรรมการสภาสถาบันจากผู้แทนคณาจารย์ประจำจำนวนหนึ่งคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบัน
ประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓)
พ.ศ. ๒๕๕๑**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓) ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสี่ และมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร” หมายความว่า รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๔ ในกรณีกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารจะดำรงตำแหน่งครบวาระให้อธิการบดีจัดให้ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารเลือกกันเองให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน

ข้อ ๕ กรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓) ต้องเป็นผู้ดำรงตำแหน่งบริหารตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ การได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๕ (๓) ให้อธิการบดีเรียกประชุมผู้แทนแต่ละกลุ่มเพื่อคัดเลือกกันเอง ดังต่อไปนี้

(๑) รองอธิการบดีให้คัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนหนึ่งคน

(๒) คณบดีและผู้ซึ่งสภาสถาบันมีมติเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งคณบดีให้คัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนหนึ่งคน

(๓) ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้คัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนสองคน

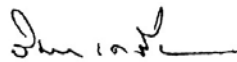
ข้อ ๗ ให้ผู้ได้รับคะแนนเสียงสูงสุดตามจำนวนที่กำหนดในข้อ ๖ (๑) (๒) และ (๓) เป็นผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหาร และให้อธิการบดีประกาศผลการเลือกตั้งและนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อทราบ

ในกรณีผู้ได้รับคัดเลือกตามข้อ ๖ (๑) (๒) และ (๓) มีคะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้คัดเลือกผู้ได้รับคัดเลือก
ซึ่งมีคะแนนสูงสุดเท่ากันโดยวิธีจับฉลาก

ข้อ ๘ ในกรณีกรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้อธิการบดี
ดำเนินการให้มีการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งบริหารในประเภทเดียวกันแทนตำแหน่งที่ว่างลงให้แล้วเสร็จภายใน
หกสิบวันนับแต่กรรมการสภาสถาบันประเภทผู้บริหารพ้นจากตำแหน่ง และให้มีวาระเหลืออยู่เท่ากับผู้ที่ตนแทน
เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่เลือกแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบัน
จากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน
พ.ศ. ๒๕๕๑

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสี่ และมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า คณะ สำนัก วิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ ผู้มีสิทธิได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการสภาสถาบันประเภทคณาจารย์ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน ได้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) คณาจารย์ประจำ ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ของสถาบัน

(๒) ข้าราชการครู ได้แก่ ผู้ดำรงตำแหน่งครู และครูผู้ช่วยของสถาบัน

(๓) บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ รองผู้บริหารสถานศึกษาและผู้สนับสนุนการศึกษาในสถานศึกษาของสถาบัน

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือประธานและกรรมการสภาคณาจารย์และบุคลากร

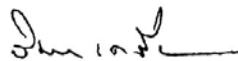
ข้อ ๕ ให้ส่วนราชการของสถาบันแต่ละแห่งคัดเลือกและเสนอชื่อข้าราชการของส่วนราชการนั้นซึ่งมีคุณสมบัติตามข้อ ๔ (๑) (๒) และ (๓) ประเภทละหนึ่งคนเสนอต่ออธิการบดี

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประชุมผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๕ เพื่อให้มีการคัดเลือกกันเอง
ให้ได้ผู้แทนประเภทละหนึ่งคน

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีประกาศผลการคัดเลือก และนำเสนอต่อสภาสถาบันเพื่อทราบ

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ
ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสี่ และมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความใน (๓) ของข้อ ๔ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) บุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา ๓๘ ค. (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งปฏิบัติงานในส่วนราชการของสถาบัน”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๔ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มา
ซึ่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ
พ.ศ. ๒๕๕๑**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ วรรคสี่ และมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ สภาบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหากรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ สภาบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ การได้มาซึ่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำเนินการโดยวิธีการสรรหาตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

การสรรหากรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำเนินการสรรหาก่อนที่กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจะพ้นจากตำแหน่งตามวาระไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน

ในกรณีกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๕ ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

- (๑) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการศึกษา ด้านการเงิน การคลัง ด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านอื่นๆ ตามที่สภาสถาบันกำหนด
- (๒) เป็นผู้ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นผู้นำ ความรอบรู้ และความสามารถ
- (๓) เป็นบุคคลที่สามารถอุทิศเวลาให้แก่กิจการของสถาบัน

ข้อ ๖ ก่อนที่จะทำการสรรหากรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิในแต่ละครั้ง ให้สภาสถาบันกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ เป็นการเพิ่มเติม นอกเหนือจากที่ได้กำหนดไว้ตามข้อ ๕ ได้

ข้อ ๗ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธาน
- (๒) ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร เป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันประเภทคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
- (๔) กรรมการซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
- (๕) กรรมการซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
- (๖) กรรมการซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ถ้ามี) โดยคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๘ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อจะดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) ให้ส่วนราชการตามกฎหมายกระทรวงแบ่งส่วนราชการของสถาบันเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ส่วนราชการละไม่เกินสิบสามชื่อ
- (๒) นายกสภาสถาบัน และกรรมการสภาสถาบันมีสิทธิเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิได้คนละไม่เกินสิบสามชื่อ การเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหากำหนดวิธีการเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตามที่กำหนดในข้อ ๕ (๑) เพื่อให้ครอบคลุมในด้านต่าง ๆ

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสรรหานำรายชื่อตามข้อ ๘ มาพิจารณากลับกรองให้ได้รายชื่อผู้ซึ่งสมควรดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนยี่สิบหกชื่อ โดยครอบคลุมผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ ตามข้อ ๕ (๑) เสนอต่อสภาสถาบันเรียงตามลำดับอักษร ซึ่งจำแนกเป็นแต่ละด้าน พร้อมทั้งประวัติ ผลงาน และข้อมูล ที่คณะกรรมการสรรหาเห็นสมควร

ข้อ ๑๐ ให้สภาสถาบันพิจารณาเลือกบุคคลตามรายชื่อตามข้อ ๙ จำนวนสิบสามคนเป็นกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ และให้ดำเนินการกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

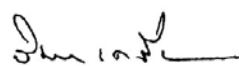
ข้อ ๑๑ ในระยะแรกเริ่ม ให้คณะกรรมการสรรหาตามข้อ ๗ ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธาน
- (๒) กรรมการซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีคัดเลือกกันเอง
- (๓) กรรมการซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีและผู้ซึ่งสภาสถาบันมีมติเห็นชอบให้ดำรงตำแหน่งคณบดีคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน
- (๔) กรรมการซึ่งผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการและหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ถ้ามี) โดยคัดเลือกกันเองจำนวนสองคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“นายกสภาสถาบัน” หมายความว่า นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“กรรมการสภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หมวด ๑

อำนาจหน้าที่ของนายก อุปนายก และเลขาธิการสภาสถาบัน

ข้อ ๔ นายกสภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นประธานในการประชุมสภาสถาบัน
- (๒) ควบคุมและดำเนินการประชุมสภาสถาบัน
- (๓) งดการประชุมปกติ หรือเรียกประชุมเป็นพิเศษ เมื่อมีเหตุอันควร
- (๔) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๕ อุปนายกสภาสถาบัน มีหน้าที่ช่วยนายกสภาสถาบันดำเนินการประชุมหรือปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกสภาสถาบันมอบหมาย

ถ้านายกสภาสถาบันไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุมให้อุปนายกสภาสถาบันทำหน้าที่เป็นประธานแทน

ข้อ ๖ เลขาธิการสภาสถาบันมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) นัดประชุมสภาสถาบัน ตามมติสภาสถาบัน หรือคำสั่งของนายกสภาสถาบัน
- (๒) จัดทำรายงานการประชุมสภาสถาบัน

- (๓) แจ้งมติสภาสถาบันไปยังผู้ที่เกี่ยวข้อง
- (๔) รับผิดชอบเอกสารการประชุมสภาสถาบัน
- (๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกสภาสถาบันหรือสภาสถาบันมอบหมาย
- (๖) อำนาจหน้าที่อื่นตามที่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

หมวด ๒ การประชุม

ข้อ ๗ การประชุมให้มีตามที่สภาสถาบันได้มีมติไว้

ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ถ้าประธานเห็นสมควรเรียกประชุมเป็นพิเศษให้เรียกประชุมได้

ข้อ ๘ ถ้ากรรมการตั้งแต่หนึ่งในสี่ของจำนวนกรรมการทั้งหมดร้องขอให้สภาสถาบันประชุมเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่ง ให้เรียกประชุมสภาสถาบันภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำร้องขอ

ข้อ ๙ การเรียกประชุมต้องทำเป็นหนังสือ พร้อมด้วยระเบียบวาระการประชุมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง การเรียกประชุมต้องกำหนดล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าจำเป็นเร่งด่วนประธานอาจเรียกประชุมเร็วกว่านั้นโดยไม่ต้องทำเป็นหนังสือก็ได้

ข้อ ๑๐ ในการประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๑ เมื่อไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธาน ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน

ข้อ ๑๒ การจัดวาระการประชุมให้เป็นไปตามที่ประธานหรือเลขานุการแล้วแต่กรณีเป็นผู้กำหนด

ข้อ ๑๓ เรื่องที่จะเสนอเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุมต้องเสนอล่วงหน้าก่อนการกำหนดการประชุมอย่างน้อยสิบห้าวัน และให้เลขานุการโดยความเห็นชอบของประธานพิจารณาเรื่องที่แนะนำให้เสนอเป็นลายลักษณ์อักษร ผู้มีสิทธินำเสนอเรื่องเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ได้แก่

- (๑) นายกสภาสถาบัน
- (๒) กรรมการสภาสถาบัน
- (๓) ประธานสภามหาวิทยาลัย
- (๔) ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร
- (๕) อธิการบดี
- (๖) คณบดีหรือผู้อำนวยการ

ในกรณีเร่งด่วน ประธานหรือเลขานุการอาจนำเรื่องเสนอที่ประชุมในวันประชุมก็ได้

ข้อ ๑๔ ให้มีการลงลายมือชื่อกรรมการหรือผู้เข้าประชุมทุกคน

ข้อ ๑๕ ในการประชุม ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมและต้องดำเนินการพิจารณาเป็นลำดับตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๖ ในการประชุมถ้าประธานเห็นควรประชุมลับ หรือถ้ากรรมการไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มาประชุมมีมติให้ประชุมลับก็ให้ประชุมลับ

ในการประชุมลับ ผู้ที่อยู่ในที่ประชุม ได้แก่ กรรมการผู้ที่ต้องปฏิบัติหน้าที่ในการประชุม และผู้ได้รับอนุญาตจากที่ประชุมเท่านั้น

ข้อ ๑๗ กรรมการจะอยู่ในการประชุม ขณะมีการอภิปรายและลงมติในเรื่องใดที่ตนมีส่วนได้เสียมิได้ เว้นแต่ที่ประชุมจะมีมติอนุญาตให้อยู่ในที่ประชุม เพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง อันจะทำความกระจ่างในเรื่องนั้นได้

ข้อ ๑๘ การเชิญบุคคลอื่นเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงหรือให้ข้อมูลประกอบการพิจารณาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เลขานุการสภาสถาบันเป็นผู้เชิญ โดยความเห็นชอบของนายกสภาสถาบันและให้เข้าร่วมประชุมเฉพาะเรื่องที่ชี้แจงเท่านั้น

บุคคลภายนอกที่ประสงค์จะเข้าฟังการประชุมจะต้องได้รับอนุญาตจากประธานการประชุมก่อนจึงจะเข้าฟังการประชุมได้

ผู้เข้าร่วมประชุมจะแสดงความคิดเห็นต่อที่ประชุมได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจากประธานในที่ประชุมจึงจะแสดงความคิดเห็นได้

ข้อ ๑๙ กรรมการมีสิทธิแก้ไขเพิ่มเติมรายงานการประชุมให้ตรงตามที่ได้กล่าวไว้ในการประชุมได้ การจะให้แก้ไขหรือไม่นั้น สุดแล้วแต่มติของที่ประชุมจะพิจารณาหรือวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๐ สภาสถาบันอาจมีมติให้จดยางานการประชุมลับครั้งใดทั้งหมด หรือแต่บางส่วนก็ได้ แต่ให้มีการบันทึกพฤติการณ์ในการประชุมไว้

ข้อ ๒๑ การเปิดเผยรายงานการประชุมลับ ให้เป็นตามมติของสภาสถาบัน

ข้อ ๒๒ สภาสถาบันอาจมีมติห้ามโฆษณาข้อความอันเกี่ยวกับความปลอดภัย หรือประโยชน์สำคัญของสภาสถาบันที่ได้กล่าวหรือปรากฏในรายงานการประชุมก็ได้

ข้อ ๒๓ ให้เลขานุการจัดพิมพ์รายงานการประชุม เว้นแต่รายงานการประชุมที่ได้มีมติของสภาสถาบันมิให้เปิดเผยและข้อความที่ห้ามโฆษณา

หมวด ๓

การลงมติ

.....

ข้อ ๒๔ การลงมติให้ถือเสียงข้างมาก เว้นแต่จะมีข้อบังคับเป็นอย่างอื่น

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าในการลงมตินั้นมีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๕ กรรมการที่อยู่ในที่ประชุมเท่านั้นที่มีสิทธิออกเสียง

ข้อ ๒๖ การออกเสียงลงคะแนนให้กระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่มติที่ประชุมให้มีการลงคะแนนลับ

ข้อ ๒๗ เมื่อได้นับคะแนนเสียงเสร็จแล้ว ให้ประธานประกาศมติต่อที่ประชุมทันที ถ้าเรื่องใดมีกฎหมายข้อบังคับ หรือระเบียบเฉพาะเรื่องนั้นกำหนดไว้ว่ามติต้องประกอบไปด้วยคะแนนเสียงถึงจำนวนเท่าใด ก็ให้ประกาศด้วยว่าคะแนนเสียงข้างมากถึงจำนวนที่กำหนดไว้หรือไม่

ข้อ ๒๘ ในการนับคะแนนเสียงครั้งใด ถ้ากรรมการร้องขอหรือที่ประชุมมีมติให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ ก็ให้มีการนับคะแนนเสียงใหม่ได้อีกครั้ง

ข้อ ๒๙ เรื่องที่สภาสถาบันมีมติในการประชุมแล้ว ให้เลขานุการโดยความเห็นชอบของที่ประชุมแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันประชุม โดยมีต้องรอรับรองรายงานการประชุมยกเว้นเรื่องที่มีมติโดยมีเงื่อนไขของเวลาสำหรับการปฏิบัติ

หมวด ๔
บทเปิดเตล็ด

.....

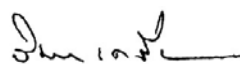
ข้อ ๓๐ ในกรณีเร่งด่วน ในการรับรองรายงานการประชุม และการอนุมัติให้ปริญญา อนุปริญญา และประกาศนียบัตรตามมาตรา ๑๗ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ นายกสภาสถาบันอาจดำเนินการให้กรรมการออกมติให้ความเห็นชอบ โดยกรรมการไม่ต้องมาประชุมพร้อมกันก็ได้ แต่ต้องแจ้งผลการให้ความเห็นชอบดังกล่าวให้ที่ประชุมสภาสถาบันทราบในการประชุมครั้งต่อไป

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นเฉพาะการประชุมพิจารณาเรื่องใด สภาสถาบันอาจมีมติให้แต่งตั้งข้อบังคับข้อหนึ่งข้อใดในการประชุมพิจารณาเรื่องนั้นก็ได้

มติให้แต่งตั้งข้อบังคับในวาระแรกต้องได้รับความเห็นชอบจากกรรมการที่มาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสาม

ข้อ ๓๒ ให้นายกสภาสถาบันเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยสภาวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาวิชาการ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๑๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“นายกสภาสถาบัน” หมายความว่า นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณาจารย์ประจำข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ประจำข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ กรรมการสภาวิชาการที่เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีตามมาตรา ๑๙ (๓) ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งคณบดีประชุมเลือกกันเองให้ได้ผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งจำนวนห้าชื่อ เพื่อเสนอให้อธิการบดีดำเนินการเสนอสภาสถาบันพิจารณาแต่งตั้งได้ไม่เกินห้าคน

ในกรณีที่สถาบันมีคณะไม่เกินห้าคณะ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดีทุกคณะเท่าที่มีอยู่เป็นกรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๙ (๓)

ข้อ ๕ กรรมการสภาวิชาการที่เลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะตามมาตรา ๑๙ (๔) ให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวประชุมเลือกกันเองให้ได้ผู้ที่สมควรดำรงตำแหน่งจำนวนห้าชื่อ เพื่อเสนอให้อธิการบดีดำเนินการเสนอสภาสถาบันพิจารณาแต่งตั้งได้ไม่เกินห้าคน

ข้อ ๖ การเลือกกรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๙ (๕) ให้สำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต คณะ วิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน สำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แต่ละส่วนราชการจัดประชุมคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของแต่ละส่วนราชการ เพื่อเลือกผู้แทนส่วนราชการละหนึ่งคน เพื่อเป็นผู้แทนของส่วนราชการในการดำเนินการเลือกกรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๙ (๕)

ให้อธิการบดีเรียกประชุมผู้แทนส่วนราชการตามวรรคหนึ่ง มาประชุมเพื่อเลือกกันเองให้ได้ผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมจำนวนห้าคน เสนอสภาสถาบันเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการสภาวิชาการไม่เกินห้าคน

คุณสมบัติของกรรมการสภาวิชาการตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และมีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท หรือมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธาน
- (๒) กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๙ (๓) ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๓) กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๙ (๔) ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๔) กรรมการสภาวิชาการตามมาตรา ๑๙ (๕) ซึ่งคัดเลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน เป็นกรรมการ
- (๕) รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ เป็นกรรมการ

ให้อธิการบดีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๘ ให้คณะ วิทยาลัย และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่ดำเนินการจัดการศึกษาเสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเป็นกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะกรรมการสรรหาตามวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณารายชื่อตามข้อ ๘ และเสนอชื่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่เกินเก้าคน เพื่อให้สภาสถาบันพิจารณาแต่งตั้งเป็นกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๙ (๖) ในจำนวนนี้ให้แต่งตั้งจากผู้ซึ่งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอุดมศึกษาจำนวนหนึ่งคน

ข้อ ๑๐ ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิชาการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคลากรภายนอก ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีความรู้และความเชี่ยวชาญในด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตกศิลป์ ช่างศิลป์ หรือด้านศิลปวัฒนธรรม

(๒) มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่ยอมรับในสังคม

(๓) ไม่เป็นคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน

ข้อ ๑๑ ให้นายกสภาสถาบันแต่งตั้งกรรมการสภาวิชาการโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการสภาวิชาการ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่ง กรรมการสภาวิชาการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการสภาวิชาการ
- (๔) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

ความสามารถ

(๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๑๓ ในกรณีกรรมการสภาวิชาการของสถาบันพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้ดำเนินการคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิชาการแทนโดยนำความในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ และข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งกรรมการสภาวิชาการที่พ้นจากตำแหน่งนั้นเหลืออยู่น้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

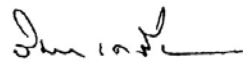
ให้ผู้รับการคัดเลือกตามวรรคหนึ่ง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๔ ให้มีการประชุมสภาวิชาการอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๕ การประชุมสภาวิชาการให้นำข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๒๑ วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า คณะ สำนัก วิทยาลัย สถาบัน ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการสภาคณาจารย์และบุคลากร

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการสภาคณาจารย์และบุคลากร

“ผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๔ ให้หัวหน้าส่วนราชการแต่ละส่วนราชการจัดให้มีการประชุมข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้าง เพื่อคัดเลือกผู้แทนคณาจารย์ประจำ ผู้แทนข้าราชการครู และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาของแต่ละส่วนราชการนั้น ฝ่ายละสี่คน

เมื่อได้รายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกผู้แทนตามวรรคหนึ่งแล้วให้หัวหน้าส่วนราชการของแต่ละส่วนราชการเสนอต่ออธิการบดี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีจัดให้มีการประชุมผู้แทนคณาจารย์ประจำ ผู้แทนข้าราชการครู และผู้แทนบุคลากรทางการศึกษาซึ่งได้รับคัดเลือกตามข้อ ๔ เพื่อดำเนินการคัดเลือกกรรมการสภาคณาจารย์และบุคลากร ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนคณาจารย์ประจำ ให้คัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนหกคน

(๒) ผู้แทนข้าราชการครู ให้คัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนหกคน

(๓) ผู้แทนซึ่งไม่ใช่ผู้ดำรงตำแหน่ง (๑) และ (๒) ให้คัดเลือกกันเองให้เหลือจำนวนหกคน

ให้กรรมการสภาคณาจารย์และบุคลากรตามวรรคสอง ประชุมเพื่อเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ รองประธานกรรมการสองคน และเลขานุการหนึ่งคน และเสนอต่ออธิการบดี

ให้อธิการบดีประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกจำนวนสิบแปดคนเป็นกรรมการตามวรรคหนึ่งและจัดทำบัญชีรายชื่อเรียงตามลำดับผู้มีสิทธิเป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างแต่ละประเภทเพิ่มอีกจำนวนฝ่ายละหกคน

ข้อ ๖ ประธานกรรมการและกรรมการ ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่ยอมรับในองค์กร มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และวิสัยทัศน์ในการพัฒนาองค์กร

ข้อ ๗ ประธานกรรมการและกรรมการ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกใหม่ได้

ข้อ ๘ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้ประธานกรรมการและกรรมการ พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู หรือบุคลากรทางการศึกษา

(๔) กรรมการมีมติให้ออก ด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของกรรมการทั้งหมด

(๕) ขาดประชุมติดต่อกันเกินสามครั้งโดยไม่แจ้งเหตุ

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการจะครบวาระการดำรงตำแหน่งให้อธิการบดีจัดให้มีการประชุมเพื่อคัดเลือกประธานกรรมการและกรรมการแทนให้เสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการว่างลงเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๗ให้อธิการบดีประกาศแต่งตั้งกรรมการจากบัญชีรายชื่อซึ่งได้จัดเรียงลำดับไว้ตามข้อ ๕ เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง

ให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคหนึ่งดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการว่างลงตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการจัดให้มีการประชุมกรรมการเพื่อเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๕ วรรคสอง (๑) (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี ได้รับเลือกเป็นประธานกรรมการ ให้กรรมการประเภทอื่นเป็นรองประธานกรรมการคนที่หนึ่งและรองประธานกรรมการคนที่สองตามมติที่ประชุม

ข้อ ๑๒ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้เรียกประชุมสภาคณาจารย์และบุคลากร

ในกรณีที่กรรมการจำนวนกึ่งหนึ่งของสภาคณาจารย์และบุคลากรร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรให้มีการประชุมสภาคณาจารย์และบุคลากรเพื่อกิจการอย่างหนึ่งอย่างใด ให้ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากรเรียกประชุมสภาคณาจารย์และบุคลากรภายในสิบห้าวัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับคำร้องขอ

ให้ประธานกรรมการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ประธานกรรมการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการคนที่หนึ่งหรือคนที่สองตามลำดับทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

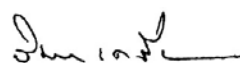
ข้อ ๑๓ ในการประชุมสภาคณาจารย์และบุคลากรต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๔ การลงมติของสภาคณาจารย์และบุคลากรให้ถือคะแนนเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานกรรมการในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด เว้นแต่ที่ประชุมจะได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๕ ให้สภาคณาจารย์และบุคลากรจัดให้มีการประชุมสภาคณาจารย์และบุคลากรอย่างน้อยภาคการศึกษาละหนึ่งครั้ง

ข้อ ๑๖ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๒๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสี่ ของข้อ ๓ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของข้อ ๘ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑

“(๖) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งบริหาร”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของข้อ ๑๐ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยสภาคณาจารย์และบุคลากร พ.ศ. ๒๕๕๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่ประธานกรรมการและกรรมการว่างลงเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๘ ให้อธิการบดีประกาศแต่งตั้งกรรมการจากบัญชีรายชื่อซึ่งได้จัดเรียงลำดับไว้ตามข้อ ๕ วรรคสาม เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างลง”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี
พ.ศ. ๒๕๕๐**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“กรรมการสภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

- (ก) มีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านการบริหาร ด้านการศึกษา และด้านศิลปวัฒนธรรม
- (ข) มีคุณธรรม จริยธรรม มีความเป็นผู้นำ และเป็นที่ยอมรับในสังคม
- (ค) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาสถาบัน วิชาการและวิชาชีพ

(๒) ลักษณะต้องห้าม

- (ก) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ
- (ข) ถูกลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมีหมองในกรณีถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
- (ค) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (ง) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (จ) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๕ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการซึ่งสภาสถาบันแต่งตั้งจากกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ประธานสภาคณาจารย์และบุคลากร

(๓) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เลือกกันเองจำนวนสองคน

(๔) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เลือกกันเองจำนวนหนึ่งคน

(๕) กรรมการซึ่งกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ เลือกกันเองจำนวนสองคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๖ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี ให้ คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการ ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเสนอชื่อผู้เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดีต่อประธานกรรมการ สรรหาส่วนราชการละไม่เกินหนึ่งชื่อ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

สำหรับสำนักงานอธิการบดีนั้น ให้คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรในสังกัดสำนักงาน อธิการบดีมีส่วนร่วมในการเสนอชื่อได้หนึ่งชื่อ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสรรหา มีอำนาจหน้าที่ต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๖ ให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราช บัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้มีการทาบถามเป็นลายลักษณ์อักษรว่าได้รับการเสนอชื่อ โดยความสมัครใจ ยอมรับ หรือปฏิเสธการเข้ารับการสรรหา

(๒) ดำเนินการพิจารณาและคัดเลือกให้ได้รายชื่อ ข้อมูล และรายละเอียดของผู้ได้รับการเสนอชื่อจำนวน ไม่น้อยกว่าสามคน แต่ไม่เกินห้าคน

(๓) จัดลำดับรายชื่อตามตัวอักษรของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกตาม (๒) พร้อมประวัติ ข้อมูล และรายละเอียด รวมทั้งเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นผู้เหมาะสม เสนอต่อสภาสถาบัน

ให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการตาม (๑) (๒) และ (๓) ให้แล้วเสร็จภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๘ ให้สภาสถาบันพิจารณาเลือกบุคคลตามข้อ ๗ คนหนึ่งซึ่งจะดำรงตำแหน่งอธิการบดี และให้ สภาบันดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งต่อไป

ข้อ ๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีตามข้อบังคับ ให้คณะกรรมการ สรรหากำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพิ่มเติมได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ และประกาศก่อนดำเนินการสรรหา ไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๑๐ การตีความตามข้อบังคับนี้หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่มีระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการ สรรหาเป็นผู้วินิจฉัย และรายงานให้สภาสถาบันทราบ

ข้อ ๑๑ ในระยะเริ่มแรกที่ใช้ข้อบังคับฉบับนี้ ให้คณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วยกรรมการสภาสถาบัน ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ จำนวนห้าคนที่สภาสถาบันแต่งตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสองคน

(๒) กรรมการสภาสถาบันโดยตำแหน่งจำนวนสองคน

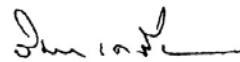
(๓) กรรมการสภาสถาบันจากผู้แทนคณาจารย์จำนวนหนึ่งคน

ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ให้ส่วนราชการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ซึ่งประกอบด้วยสำนักงานอธิการบดี คณะศิลป
นาฏดุริยางค์ คณะศิลปวิจิตร คณะศิลปศึกษา วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยนาฏศิลปกาฬสินธุ์ วิทยาลัยนาฏศิลป์
จันทบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่ วิทยาลัยนาฏศิลปนครราชสีมา วิทยาลัยนาฏศิลปพัทลุง วิทยาลัยนาฏศิลป์
ร้อยเอ็ด วิทยาลัยนาฏศิลปลพบุรี วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี วิทยาลัยนาฏศิลป์
อ่างทอง วิทยาลัยช่างศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลปนครศรีธรรมราช วิทยาลัยช่างศิลปสุพรรณบุรี เป็นผู้เสนอชื่อผู้สมควร
ดำรงตำแหน่งอธิการบดีส่วนราชการละหนึ่งชื่อ

ข้อ ๑๒ ให้นายกสภาสถาบันรักษาราชการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๘**

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยคุณสมบัติหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๐ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ (๒) แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๒) ดำเนินการพิจารณาและคัดเลือกให้ได้รายชื่อ ข้อมูล และรายละเอียดของผู้ได้รับการเสนอชื่อจำนวน ไม่เกินสามคน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติอื่นและลักษณะต้องห้ามของรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี
พ.ศ. ๒๕๕๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติอื่นและลักษณะต้องห้ามของรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ มาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติอื่นและลักษณะต้องห้ามของรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ รองอธิการบดีต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

(๓) เป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ ผู้ช่วยอธิการบดีต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี ในสถาบันหรือสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๓) เป็นคณาจารย์ประจำสถาบัน ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๕ รองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) มีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๒) ถูกลงทางวินัยอย่างร้ายแรงหรือถูกให้ออกจากราชการเพราะเหตุมีมลทินหรือมัวหมอง ในกรณีถูกสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

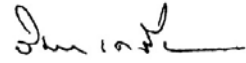
(๓) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ข้อ ๖ ให้นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคณบดี
พ.ศ. ๒๕๕๐**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคณบดี ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๓๑ วรรคสอง และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคณบดี พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“กรรมการสภาสถาบัน” หมายความว่า กรรมการสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาคณบดี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะ” หมายความว่า คณะวิชาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่มีการสรรหาคณบดี

ข้อ ๔ ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และต้องมีคุณสมบัติอื่น ดังต่อไปนี้

- (๑) มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่ยอมรับในสังคม
- (๒) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และวิสัยทัศน์ในการพัฒนาวิชาการหรือวิชาชีพของคณะ
- (๓) มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของคณะ

ข้อ ๕ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดี ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการสภาสถาบันซึ่งสภาสถาบันมอบหมายจำนวนสามคน
- (๓) ผู้แทนจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรของคณะจำนวนสามคน ซึ่งเลือกกันเองให้ประธานเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๖ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) คณะเสนอชื่อผู้เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งคณบดี ต่อประธานกรรมการสรรหาไม่เกินสองชื่อ
- (๒) คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรในสังกัดคณะมีส่วนร่วมในการเสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งคณบดีได้ร่วมกันไม่เกินสามชื่อ

การดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และการหาบุคคลที่ถูกเสนอชื่อให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสรรหารวบรวมรายชื่อตามข้อ ๖ และพิจารณากลับกรองเพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับอักษร พร้อมประวัติ รายละเอียดที่ระบุเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นผู้เหมาะสมให้ดำรงตำแหน่งและหนังสือยินยอม เสนอต่อสถาบันเพื่อพิจารณา

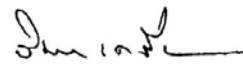
ข้อ ๘ ให้สถาบันพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งบุคคลตามบัญชีรายชื่อในข้อ ๗ คนหนึ่งเป็นคณบดี

ข้อ ๙ ในกรณีที่คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรในสังกัดคณะตามข้อ ๖ (๒) เป็นกรรมการสรรหาคณบดี ให้คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรดังกล่าว ไม่มีสิทธิเสนอรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี

ข้อ ๑๐ การติดตามข้อบังคับนี้หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่มีระบุไว้ในข้อบังคับนี้ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย และรายงานให้สถาบันทราบ

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำคณะ
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำคณะ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๓๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการประจำคณะ

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประจำคณะ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการประจำคณะ

ข้อ ๔ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

(๑) คณบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งซึ่งดำรงตำแหน่งรองคณบดี หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกองในคณะ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งตามข้อเสนอของกรรมการตาม (๒) จำนวนสองคน ให้คณบดีแต่งตั้งข้าราชการหรือบุคลากรของคณะคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๕ กรรมการตามข้อ ๔ (๓) มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้

ข้อ ๖ กรรมการตามข้อ ๔ (๓) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเท่าที่มีอยู่ทั้งหมดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๗ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๓) จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้คณบดีแต่งตั้งกรรมการแทนให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๓) วางลงเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๖ ให้คนบดีแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน เว้นแต่ตำแหน่งที่ว่างลงมีวาระที่เหลือน้อยกว่าสิบวัน จะไม่ดำเนินการแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็ได้

ให้กรรมการตามข้อ ๔ (๓) ซึ่งได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลือน้อยกว่าของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๙ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุพิเศษกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่อาจเข้าชื่อร้องขอให้คนบดีจัดให้มีการประชุมเพิ่มเติมอีกครั้ง

การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบวาระการประชุมที่กำหนด หากกรณีมีความจำเป็นหรือเป็นเรื่องเร่งด่วน คณะกรรมการอาจให้มีการเสนอเรื่องเป็นวาระจอก็ได้

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้คนบดีทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ในกรณีที่คนบดีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองคนบดีคนหนึ่งซึ่งคนบดีมอบหมายทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้ารองคนบดีซึ่งคนบดีมอบหมายไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

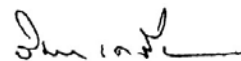
ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตามข้อ ๔ เข้าประชุมไม่ได้ อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งปฏิบัติราชการในขณะเข้าประชุมก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเสมือนหนึ่งเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลดังกล่าวเข้าประชุมแทน ไม่ให้นับเป็นองค์ประชุมและไม่มีสิทธิออกเสียงในการประชุม

ข้อ ๑๒ การบริหารงานในคณะคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา อาจเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตามอำนาจหน้าที่ ในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะการกำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะ
- (๒) เสนอแนวทางการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ
- (๓) เสนอแนวทางการจัดการการวัดผล ประเมินผล และควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของคณะ
- (๔) เสนอแนวทางการส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าภาควิชา
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าภาควิชา
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ.
๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงมีมติให้
ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาหัวหน้าภาควิชา พ.ศ.
๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

“คณะกรรมการประจำส่วนราชการ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำคณะ คณะกรรมการประจำ
วิทยาลัย หรือคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะที่มีการสรรหา

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการสรรหาหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า คณบดีหรือผู้อำนวยการวิทยาลัยที่มีการสรรหาหัวหน้าภาควิชา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่
สภาสถาบันรับรอง

(๒) ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบัน
อุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๓) มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่ยอมรับในสังคม

(๔) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และวิสัยทัศน์ในการพัฒนาวิชาการหรือวิชาชีพ

(๕) มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพ หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารที่เกี่ยวข้อง
กับการดำเนินงานของภาควิชา

ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการสรรหาหัวหน้าภาควิชา ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้าส่วนราชการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการประจำส่วนราชการที่มีการสรรหาจำนวนไม่เกินสามคน

(๓) กรรมการผู้แทนจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของภาควิชาที่มีการสรรหาซึ่งเลือกกันเองจำนวนไม่เกินสามคน

ให้ประธานกรรมการเลือกกรรมการหนึ่งคนเป็นเลขานุการ

ข้อ ๖ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาให้คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในภาควิชาที่มีการสรรหา เสนอชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาได้รวมกันไม่เกินสามชื่อ

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสรรหารวบรวมรายชื่อตามข้อ ๖ และพิจารณากันกรองเพื่อให้ได้ผู้ที่เหมาะสมเสนอต่ออธิการบดี พร้อมจัดทำประวัติ รายละเอียด ที่ระบุเหตุผลสนับสนุนว่าเป็นผู้เหมาะสมให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาและหนังสือยินยอม

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีแต่งตั้งบุคคลตามรายชื่อที่คณะกรรมการสรรหาเสนอเป็นหัวหน้าภาควิชา

ข้อ ๙ คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดภาควิชาตามข้อ ๖ ซึ่งเป็นกรรมการสรรหาหัวหน้าภาควิชา ไม่มีสิทธิเสนอรายชื่อผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่หัวหน้าภาควิชาครบวาระให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการสรรหาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันก่อนการสิ้นสุดวาระของผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชา

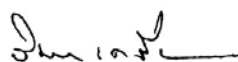
ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาว่างลงก่อนครบวาระ ให้หัวหน้าส่วนราชการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๑๒ การติดตามข้อบังคับนี้หรือการดำเนินการอื่นใดที่ไม่มีระบุไว้ในข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย และรายงานให้อธิการบดีทราบ

ข้อ ๑๓ กรณีที่วิทยาลัยโดยังมิได้ดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย เนื่องจากผู้บริหารงานของวิทยาลัยยังดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังมีให้ดำเนินการสรรหาหัวหน้าภาควิชาตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๓๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการประจำสำนัก ประธานกรรมการประจำศูนย์ หรือประธานกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ แล้วแต่กรณี

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประจำสำนัก กรรมการประจำศูนย์ หรือกรรมการประจำส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการศูนย์ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๔ ในแต่ละสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้อำนวยการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่งซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการ หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากองในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๓) กรรมการซึ่งคัดเลือกจากผู้แทนคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ จำนวนสามคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งตามข้อเสนอของกรรมการตาม (๒) และ (๓) จำนวนสองคน

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งบุคลากรคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการประชุมเพื่อคัดเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนคณาจารย์ประจำ
ข้าราชการ และบุคลากรทางการศึกษาตามข้อ ๔ (๓)

ข้อ ๖ กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกใหม่
อีกได้แต่ต้องไม่เกินสองวาระติดต่อกัน

ข้อ ๗ กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น

(๔) พ้นจากการปฏิบัติงานในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความ

สามารถ

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเหตุใดๆ ติดต่อกันเป็นเวลาเก้าสิบวัน

(๗) กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของเท่าที่มีอยู่ทั้งหมดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๓) จะครบวาระการดำรงตำแหน่งให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการ
เลือกกรรมการแทนให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) วางลงเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๗
ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน เว้นแต่ตำแหน่งที่ว่างลงมีวาระ
ที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็ได้

ให้กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) ซึ่งได้รับเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่ง
เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๐ การประชุมคณะกรรมการต้องมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เว้นแต่กรณีที่มีความ
จำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุพิเศษ กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่อาจเข้าชื่อร้องขอ
ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการประชุมเพิ่มเติมอีกได้

การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบวาระการประชุมที่กำหนด หากกรณีมีความจำเป็น
หรือเป็นเรื่องเร่งด่วน คณะกรรมการอาจให้มีการเสนอเรื่องเป็นวาระจอก็ได้

ข้อ ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด
จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ผู้อำนวยการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้
ให้รองผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้ารองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามี
เสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๔ (๑) หรือ (๒) เข้าประชุมคณะกรรมการไม่ได้ อาจมอบหมาย
เป็นหนังสือให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งปฏิบัติราชการในสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่าคณะแล้วแต่กรณีเข้าประชุม ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเสมือนหนึ่งเป็น
กรรมการ แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลดังกล่าวเข้าประชุมแทน ไม่ให้นับเป็นองค์ประชุมและไม่มีสิทธิ
ออกเสียงในการประชุม

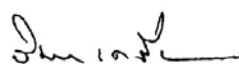
ข้อ ๑๓ ในการบริหารงานของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อาจเสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการตามอำนาจหน้าที่ ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการวางนโยบายและแผนงานของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๒) เสนอแนวทางการจัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาและการบริหารงาน

ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น
ที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๓๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๔/๑ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน

(๒) พิจารณาแนวทางการควบคุมมาตรฐานการบริหารงานของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๓) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการทางวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๔) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่ผู้อำนวยการสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับกิจการของสำนัก ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗**

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป บรรดาข้อบังคับ คำสั่ง ประกาศ หรือมติอื่นใด ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“วิทยาลัย” หมายความว่า วิทยาลัยที่มีการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย

“คณะกรรมการสรรหา” หมายความว่า คณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย

“ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า รวมถึง พนักงานราชการ และลูกจ้างประจำของสถาบัน

ข้อ ๕ ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๒) ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปีในสถาบันหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภาสถาบันรับรอง

(๓) มีคุณธรรม จริยธรรม และเป็นที่ยอมรับในสังคม

(๔) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และมีวิสัยทัศน์ในการพัฒนาวิชาการหรือวิชาชีพ

(๕) มีความรู้ความสามารถทางด้านวิชาการหรือวิชาชีพหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน

ข้อ ๖ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย ประกอบด้วย

- (๑) อธิการบดีเป็นประธานกรรมการ
- (๒) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภาสถาบันมอบหมายจำนวนสามคน
- (๓) ผู้แทนจากสภาคณาจารย์และบุคลากรที่สภาคณาจารย์และบุคลากรมอบหมายจำนวนหนึ่งคนเป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนจากข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยเลือกกันเองจำนวนสองคนเป็นกรรมการ

ให้อธิการบดีแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของสถาบันคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คณะกรรมการสรรหาจะถูกเสนอชื่อเป็นผู้เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยมิได้

ข้อ ๗ ให้คณะกรรมการสรรหาใช้อำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย เสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง
- (๒) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ และออกประกาศของคณะกรรมการสรรหาเพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๘ ให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในวิทยาลัยประชุมกันเอง เพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยต่อประธานคณะกรรมการสรรหาไม่เกินห้ารายชื่อ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสรรหากำหนด

ทั้งนี้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการสรรหาตามความในข้อ ๖ (๔) ไม่มีสิทธิเสนอชื่อผู้เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัย

ข้อ ๙ ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาก่อนรองผู้ได้รับการเสนอชื่อตามข้อ ๘ เพื่อให้ได้ผู้เหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการวิทยาลัยจำนวนไม่เกินสามคน แล้วจัดทำบัญชีรายชื่อตามลำดับอักษร พร้อมประวัติรายละเอียดระบุเหตุผลที่สนับสนุนว่าเป็นผู้เหมาะสมดำรงตำแหน่งและหนังสือแสดงความยินยอมของผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อ เสนอต่อสภาสถาบันเพื่อพิจารณา

ให้ผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อตามวรรคแรกเสนอแผนพัฒนาวิทยาลัย ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาสถาบันประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อ ๑๐ ให้สภาสถาบันพิจารณาคัดเลือกบุคคลตามบัญชีรายชื่อในข้อ ๙ เพื่อแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการวิทยาลัย

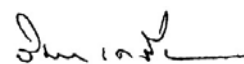
ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยจะครบวาระ ให้ดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัยใหม่ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน ก่อนการสิ้นสุดวาระของผู้อำนวยการวิทยาลัย

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่ผู้อำนวยการวิทยาลัยว่างลงก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ตำแหน่งว่างลง

ข้อ ๑๓ การตีความตามข้อบังคับนี้หรือการดำเนินการอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้คณะกรรมการสรรหาเป็นผู้วินิจฉัย และรายงานให้สภาสถาบันทราบ

ข้อ ๑๔ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประจำวิทยาลัย

“ประธานกรรมการ” หมายความว่า ประธานกรรมการประจำวิทยาลัย

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประจำวิทยาลัย

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการคณะกรรมการประจำวิทยาลัย

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการวิทยาลัย

ข้อ ๔ ในวิทยาลัยหนึ่งให้มีคณะกรรมการประจำวิทยาลัยประกอบด้วย

(๑) ผู้อำนวยการ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัย หัวหน้าภาควิชา หัวหน้ากอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกองในวิทยาลัย

(๓) กรรมการซึ่งคัดเลือกจากผู้แทนคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ในวิทยาลัย จำนวนสามคน

(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งประธานกรรมการแต่งตั้งตามข้อเสนอของกรรมการตาม (๒) และ (๓) จำนวนสองคน

ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการประชุมเพื่อคัดเลือกกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาทางการศึกษาตามข้อ ๔ (๓)

ข้อ ๖ กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับคัดเลือกใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

ข้อ ๗ กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น

(๔) พ้นจากการปฏิบัติงานในวิทยาลัย

(๕) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเหตุใดๆ ติดต่อกันเป็นเวลาเก้าสิบวัน

(๗) กรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการเท่าที่มีอยู่ทั้งหมดมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๘ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) จะครบวาระการดำรงตำแหน่ง ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการเลือกกรรมการแทนให้แล้วเสร็จก่อนครบวาระไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๙ ในกรณีที่กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) วางลงเพราะเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตามข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสามสิบวัน เว้นแต่ตำแหน่งที่ว่างลงมีวาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการคัดเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างลงก็ได้

ให้กรรมการตามข้อ ๔ (๓) และ (๔) ซึ่งได้รับเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างลงตามวรรคหนึ่ง ดำรงตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ข้อ ๑๐ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง เว้นแต่กรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุพิเศษกรรมการจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่อาจเข้าชื่อร้องขอให้ผู้อำนวยการจัดให้มีการประชุมเพิ่มเติมอีกได้

การประชุมของคณะกรรมการให้เป็นไปตามระเบียบวาระการประชุมที่กำหนด หากกรณีมีความจำเป็นหรือเป็นเรื่องเร่งด่วนคณะกรรมการอาจให้มีการเสนอเรื่องเป็นวาระจอก็ได้

ข้อ ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ผู้อำนวยการทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการคนหนึ่งซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม ถ้ารองผู้อำนวยการซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๒ ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการตามข้อ ๔ (๑) หรือ (๒) เข้าประชุมคณะกรรมการไม่ได้ อาจมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งซึ่งปฏิบัติราชการในวิทยาลัยเข้าประชุม ในกรณีเช่นนี้ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งมีสิทธิออกเสียงลงคะแนนเสมือนหนึ่งเป็นกรรมการ แต่ถ้าไม่ได้มอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลดังกล่าวเข้าประชุมแทน ไม่ให้นับเป็นองค์ประชุมและไม่มีสิทธิออกเสียงในการประชุม

ข้อ ๑๓ ในการบริหารงานในวิทยาลัย คณาจารย์ประจำ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อาจเสนอความคิดเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตามอำนาจหน้าที่ในเรื่อง ดังต่อไปนี้

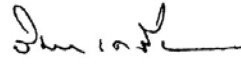
(๑) เสนอข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการวางนโยบายและแผนงานของวิทยาลัย

(๒) เสนอแนะการกำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับวิทยาลัย เพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ

(๓) เสนอแนวทางการพิจารณาให้ความเห็นชอบการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการก่อนเสนอสภาวิชาการ

- (๔) เสนอแนวทางการจัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัย
- (๕) เสนอแนวทางการส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- ข้อ ๑๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ แห่งข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคณะกรรมการประจำวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑

“ข้อ ๔/๑ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ ดังนี้

- (๑) วางนโยบายและแผนงานของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับนโยบายของสถาบัน
- (๒) พิจารณากำหนดหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรของวิทยาลัยเพื่อเสนอต่อสภาวิชาการ
- (๓) พิจารณาแนวทางการขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการของบุคลากรในวิทยาลัย
- (๔) พิจารณาแนวทางการจัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของวิทยาลัยให้สอดคล้องกับแนวทางของสถาบัน
- (๕) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการทางวิชาการแก่สังคม และงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
- (๖) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่ผู้อำนวยการวิทยาลัย
- (๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นอันเกี่ยวกับกิจการของวิทยาลัย หรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย
- (๘) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดเพื่อดำเนินการใดๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร
ในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๓๘ ข วรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“สภาสถาบัน หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“อธิการบดี หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“ก.ค.ศ. หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา”

“ก.พ.อ. หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา”

“หน่วยราชการ หมายความว่า หน่วยราชการตามกฎหมายกระทรวงหรือประกาศกระทรวงว่าด้วยการจัดตั้งหรือการแบ่งส่วนราชการในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

ข้อ ๔ ให้สภาสถาบันมีอำนาจในการวินิจฉัยตีความปัญหาที่เกิดจากการใช้บังคับตามข้อบังคับนี้ เมื่อสภาสถาบันมีมติเป็นประการใดแล้วให้สถาบันดำเนินการให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ การกำหนดตำแหน่งและการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับมาตรฐานการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ข้อ ๗ ตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์นอกจากที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้มีดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต

(๒) ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานคนบตี ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการ ตำแหน่งหัวหน้ากอง และตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง

ตำแหน่งผู้บริหารตาม (๑) (๒) ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันเป็นผู้มีอำนาจพิจารณา กำหนดตำแหน่ง

ข้อ ๘ ตำแหน่งประเภผู้บริหารตามข้อ ๗ ให้มีจำนวนตามโครงสร้างของหน่วยงานตามที่สภาสถาบันให้ความเห็นชอบและกำหนดในส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีและตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขต ให้กำหนดในสำนักงานอธิการบดีหรือสำนักงานวิทยาเขตแล้วแต่กรณี

(๒) ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานคณบดีให้กำหนดในสำนักงานคณบดีซึ่งเป็นส่วนราชการในบัณฑิตวิทยาลัยหรือคณะ

(๓) ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานผู้อำนวยการให้กำหนดในสำนักงานผู้อำนวยการซึ่งเป็นส่วนราชการในสำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) ตำแหน่งหัวหน้ากองหรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ให้กำหนดในกอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง ซึ่งเป็นส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดี สำนักงานวิทยาเขต บัณฑิตวิทยาลัย คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะแล้วแต่กรณี

ข้อ ๙ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภผู้บริหารที่มีกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งไว้ในกฎหมายของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น บุคคลที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภผู้บริหารตามข้อบังคับนี้ ต้องมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งที่ ก.พ.อ. กำหนด และได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นต่ำของระดับที่จะแต่งตั้ง และต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

(๒) มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับงานในตำแหน่งประเภผู้บริหารที่จะได้รับการแต่งตั้งนั้นไม่น้อยกว่า ๓ ปี หรือวิชาการ / ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนั้นมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑ ปี

ข้อ ๑๐ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ การเทียบตำแหน่งระหว่างข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษากับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ให้เป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด ถ้า ก.ค.ศ. มิได้กำหนดให้นำหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดย ก.พ.อ. มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ต้องเป็นตำแหน่งที่ได้รับการอนุมัติให้กำหนดตำแหน่งแล้ว และได้มีการประเมินบุคคลก่อนแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามองค์ประกอบดังนี้

(๑) ผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่

(๒) ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่ประเมิน

(๓) สมรรถนะทางการบริหาร

การประเมินตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบประเมินตามภาคผนวก (ก-ง) แนบท้ายข้อบังคับนี้

ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภผู้บริหารต้องผ่านการประเมินในแต่ละองค์ประกอบไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ข้อ ๑๒ เมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งประเภผู้บริหารหรือตำแหน่งประเภผู้บริหารว่างลง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้อธิการบดีโดยอนุมัติสภาสถาบันออกประกาศรับสมัครและกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือก

(๒) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่เสนอขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบคุณสมบัติและพิจารณาคัดเลือกบุคคลผู้รับการประเมิน

(๓) ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เพื่อทำหน้าที่ประเมินบุคคล โดยมีองค์ประกอบดังนี้

(ก) อธิการบดีเป็นประธานกรรมการ

(ข) กรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิที่สภาสถาบันมอบหมายจำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

(ค) ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าหรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ประเมิน ซึ่งสภาสถาบันมอบหมาย จำนวน ๑ คน เป็นกรรมการ

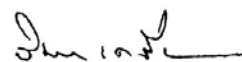
ให้หัวหน้ากอง / งานบริหารทรัพยากรบุคคลเป็นเลขานุการ

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของสภาสถาบันเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งบุคคลผู้ผ่านการประเมินให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ทั้งนี้ ไม่ก่อนวันที่ผ่านการประเมิน เว้นแต่ในกรณีที่ได้รับคำสั่งให้รักษาการหรือรักษาการในตำแหน่งประเภทผู้บริหารนั้นอยู่ก่อนแล้ว ให้แต่งตั้งย้อนหลังไปได้ไม่ก่อนวันที่ผู้นั้นได้เข้าปฏิบัติหน้าที่รักษาการหรือรักษาการในตำแหน่งประเภทผู้บริหารนั้นแล้ว และต้องเป็นวันที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งครบถ้วน สำหรับตำแหน่งผู้บริหารนั้น

ข้อ ๑๔ เมื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารแล้ว ให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามลักษณะงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ คุณภาพและความยุ่งยากของงาน ของตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งด้วย

ข้อ ๑๕ การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามที่ ก.พ.อ. กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แบบขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระดับ.....

ส่วนที่ ๑

ข้อมูลเบื้องต้นของผู้ขอรับการประเมิน (ผู้ขอรับการประเมินเป็นผู้กรอก)

ชื่อสกุล.....ตำแหน่ง.....

ระดับตำแหน่งเลขที่.....สังกัด.....

อัตราเงินเดือนปัจจุบัน.....บาท

การศึกษาสูงสุด..... (ให้แนบสำเนาวุฒิการศึกษา/การฝึกอบรม)

คุณวุฒิการศึกษาอื่น..... (ให้แนบสำเนาวุฒิการศึกษา/การฝึกอบรม)

ประวัติการทำงาน.....ให้แนบสำเนา ก.พ.๗/ก.ค.ศ.๑๖ และหนังสือรับรองจากผู้บังคับบัญชา
และให้จัดทำผลงานในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบันย้อนหลัง ๓ ปีแนบมาด้วย

.....

.....

ประวัติการถูกลงโทษทางวินัย (ถ้ามี)

.....

.....

.....

ขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)ผู้ขอรับการประเมิน

(.....)

(ตำแหน่ง)

(วันที่)...../...../.....

แบบประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ตำแหน่ง.....

ผู้รับการประเมิน ชื่อ ตำแหน่ง..... ระดับ.....

ตำแหน่งเลขที่ สังกัด.....

รายการประเมิน	ระดับที่ คาดหวัง	ผลการ ประเมิน	หลักฐาน/พฤติกรรมบ่งชี้
๑. ด้านผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่			
๒. ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และ สมรรถนะที่จำเป็น สำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน			
๒.๑ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ			
๒.๑.๑ ความรู้ ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน			
๒.๑.๒ ความรู้เรื่องกฎหมายและระเบียบของทางราชการ			
๒.๑.๓ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน			
๒.๑.๓.๑ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์			
๒.๑.๓.๒ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ			
๒.๑.๓.๓ ทักษะการคำนวณ			
๒.๑.๓.๔ ทักษะการจัดการข้อมูล			
๒.๒ สมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งผู้บริหาร			
๒.๒.๑ สมรรถนะหลัก			
๒.๒.๑.๑ การมุ่งผลสัมฤทธิ์			
๒.๒.๑.๒ บริการที่ดี			
๒.๒.๑.๓ การพัฒนาตนเอง			
๒.๒.๑.๔ การทำงานเป็นทีม			
๒.๒.๒ สมรรถนะประจำสายงานบุคลากรทางการศึกษา			
๒.๒.๒.๑ สมรรถนะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย			
๒.๒.๒.๒ สมรรถนะด้านการสื่อสารและการจูงใจ			
๒.๒.๒.๓ สมรรถนะด้านการพัฒนาศักยภาพบุคคล			
๒.๒.๒.๔ สมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
๒.๒.๒.๕ สมรรถนะด้านการมองภาพองค์กรรวม			
๒.๒.๒.๖ สมรรถนะด้านการสั่งการตามอำนาจหน้าที่			

รายการประเมิน	ระดับที่ คาดหวัง	ผลการ ประเมิน	หลักฐาน/พฤติกรรมบ่งชี้
๓.สมรรถนะทางการบริหาร ๓.๑ สภาวะผู้นำ ๓.๒ วิสัยทัศน์ ๓.๓ การวางแผนกลยุทธ์ภาครัฐ ๓.๔ ศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลง ๓.๕ การควบคุมตนเอง ๓.๖ การสอนและมอบหมายงาน			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบสรุปผลการประเมิน

การประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระดับ.....

ชื่อ(ผู้รับการประเมิน).....ตำแหน่ง.....

ระดับ.....ตำแหน่งเลขที่.....สังกัด.....

ประเมินเมื่อวันที่เดือน.....พ.ศ.

รายการประเมิน	คะแนนที่ได้ (กรรมการคนที่)			คะแนนเฉลี่ย	หมายเหตุ
๑. ด้านผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัด	คนที่ ๑	คนที่ ๒	คนที่ ๓		ต้องผ่านการ ประเมินในแต่ละ ด้านไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
ของตำแหน่งที่ครองอยู่					
๒. ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะ ที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน					
๓. สมรรถนะทางการบริหาร					

ความเห็นของคณะกรรมการ.....

.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ประธานกรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

(ลงชื่อ).....กรรมการ

(.....)

**แนวทางการประเมินเพื่อแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
แนบท้ายข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหาร**

๑. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ ให้ประเมินตามหลักเกณฑ์และวิธีการและใช้แบบประเมินผลการปฏิบัติราชการโดยอนุโลม ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารจะต้องได้คะแนนในองค์ประกอบนี้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐

๒. การประเมินความรู้ ความสามารถ ทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงานในตำแหน่งประเภทผู้บริหาร ผู้จะดำรงตำแหน่งในความในข้อ ๖ (๑) ต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะ อยู่ในระดับ ๕ และผู้จะดำรงตำแหน่งตามความในข้อ ๖ (๒) ต้องมีความรู้ ความสามารถ และทักษะ อยู่ในระดับ ๔

๒.๑ ความรู้ความสามารถที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้ความสามารถทั่วไปที่จำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงาน มี ๕ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๑ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญา และสามารถนำองค์ความรู้ที่ศึกษามาใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการได้

ระดับที่ ๒ มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๑ และมีความรู้ความสามารถ ความชำนาญงาน ทักษะ และประสบการณ์สูงเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง โดยใช้หรือประยุกต์หลักการ เหตุผล แนวคิด วิธีการปฏิบัติงาน หรือพัฒนางานในหน้าที่ หรือแก้ไขปัญหาที่มีความยุ่งยาก และมีขอบเขตกว้างขวาง

ระดับที่ ๓ มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๒ และมีความรู้ความสามารถ ชำนาญงาน ทักษะ และประสบการณ์สูงมากเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง โดยใช้หรือประยุกต์หลักการ เหตุผล แนวความคิด วิธีการปฏิบัติงาน หรือ พัฒนางานในหน้าที่ หรือ แก้ไขปัญหาที่มีความยุ่งยากมากและมีขอบเขตกว้างขวาง

ระดับที่ ๔ มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๓ และมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงเกี่ยวกับทฤษฎีหลักวิชา หรือหลักการเกี่ยวกับงานเฉพาะด้านหรือเฉพาะทาง โดยประยุกต์ทฤษฎี แนวความคิด เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีความยุ่งยากมากและมีขอบเขตกว้างขวาง หรือถ่ายทอดความรู้ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำได้

ระดับที่ ๕ มีความรู้ความสามารถตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๔ และมีความเชี่ยวชาญประยุกต์ทฤษฎี แนวความคิด เพื่อแก้ไขปัญหาที่มีความยุ่งยากมากและมีขอบเขตกว้างขวาง หรือถ่ายทอดความรู้ตลอดจนให้คำปรึกษาแนะนำได้

๒.๒ ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบราชการ หมายถึง ความรู้เรื่องกฎหมายตลอดจนกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มี ๕ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๑ มีความรู้ความเข้าใจกฎหมาย หรือระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการประจำที่ปฏิบัติอยู่

ระดับที่ ๒ มีความรู้ความเข้าใจตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๑ และสามารถหาคำตอบในทางกฎหมายได้เมื่อมีข้อสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ระดับที่ ๓ มีความรู้ความเข้าใจตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๒ และสามารถนำไปประยุกต์เพื่อแก้ปัญหาในทางกฎหมาย หรือตอบคำถามข้อสงสัยในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้แก่หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ระดับที่ ๔ มีความรู้ความเข้าใจตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๓ และมีความรู้ความเข้าใจกฎหมายหรือระเบียบอื่นที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายหรือระเบียบในการปฏิบัติหน้าที่ราชการรวมทั้งสามารถแนะนำหรือให้คำปรึกษาในภาพรวมได้

ระดับที่ ๕ มีความรู้ความเข้าใจตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๔ และมีความเชี่ยวชาญทางกฎหมายสามารถให้คำแนะนำปรึกษา วิเคราะห์เหตุผลและแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๓ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงาน

๒.๓.๑ ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ หมายถึง ทักษะในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ มี ๕ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๑ สามารถใช้คอมพิวเตอร์ในระดับเบื้องต้นได้

ระดับที่ ๒ มีทักษะระดับที่ ๑ และสามารถใช้โปรแกรมขั้นพื้นฐานได้อย่างคล่องแคล่ว

ระดับที่ ๓ มีทักษะระดับที่ ๒ และสามารถใช้โปรแกรมต่าง ๆ ในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่ว

ระดับที่ ๔ มีทักษะระดับที่ ๓ และมีความเชี่ยวชาญในโปรแกรมที่ใช้หรือสามารถแก้ไขหรือปรับปรุงโปรแกรมเพื่อนำมาพัฒนาระบบการปฏิบัติงานได้

ระดับที่ ๕ มีทักษะระดับที่ ๔ และมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เชี่ยวชาญในโปรแกรมต่างๆ อย่างกว้างขวาง หรือสามารถเขียนโปรแกรมเพื่อนำมาพัฒนาระบบการปฏิบัติงานได้

๒.๓.๒ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะในการนำภาษาอังกฤษมาใช้ในการงานมี ๕ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๑ สามารถพูด เขียน อ่าน และฟังภาษาอังกฤษในระดับเบื้องต้น และสื่อสารให้เข้าใจได้

ระดับที่ ๒ มีทักษะระดับที่ ๑ และสามารถพูด เขียน อ่าน และฟังภาษาอังกฤษและทำความเข้าใจสาระสำคัญของเนื้อหาต่างๆ ได้

ระดับที่ ๓ มีทักษะระดับที่ ๒ และสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการติดต่อสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานได้โดยถูกหลักไวยากรณ์

ระดับที่ ๔ มีทักษะระดับที่ ๓ และเข้าใจสำนวนภาษาอังกฤษในรูปแบบต่างๆ สามารถประยุกต์ใช้ในการงานได้อย่างถูกต้องทั้งในหลักไวยากรณ์และความเหมาะสมในเชิงเนื้อหา

ระดับที่ ๕ มีทักษะระดับที่ ๔ และมีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างลึกซึ้งใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา สามารถประยุกต์ไวยากรณ์ทุกรูปแบบได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้อง และสละสลวย อีกทั้งมีความเชี่ยวชาญ ศัพท์เฉพาะด้านในสาขาของตนเองได้อย่างลึกซึ้ง

๒.๓.๓ ทักษะในการคิดคำนวณ หมายถึง ทักษะในการทำความเข้าใจและคิดคำนวณข้อมูลต่างๆ ได้อย่างถูกต้องมี ๕ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๑ มีทักษะในการคิดคำนวณขั้นพื้นฐานได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

ระดับที่ ๒ มีทักษะตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๑ และสามารถทำความเข้าใจข้อมูลด้านตัวเลขได้อย่างถูกต้อง

ระดับที่ ๓ มีทักษะตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๒ และสามารถใช้สูตรคณิตศาสตร์ หรือเครื่องมือต่างๆ ในการคำนวณข้อมูลด้านตัวเลขได้

ระดับที่ ๔ มีทักษะตามที่กำหนดไว้ในระดับที่ ๓ และสามารถวิเคราะห์ข้อมูลสถิติและตัวเลขที่ซับซ้อนได้

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และประสานสัมพันธ์ส่งเสริมขวัญกำลังใจของทีมเพื่อรวมพลังกันในการปฏิบัติภารกิจใหญ่น้อยต่างๆ ให้บรรลุผล

๓.๒ สมรรถนะประจำสายงานบุคลากรทางการศึกษาหมายถึง สมรรถนะที่กำหนดเฉพาะสำหรับตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา เพื่อสนับสนุนให้บุคลากรที่ดำรงตำแหน่งนั้นแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมกับหน้าที่และส่งเสริมให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น

๓.๒.๑ สมรรถนะด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์และการวิจัย หมายถึง การทำความเข้าใจและวิเคราะห์สถานการณ์ ประเด็นปัญหา แนวคิด โดยการแยกแยะประเด็นออกเป็นส่วนย่อยๆ หรือที่ละขั้นตอน รวมถึงการจัดหมวดหมู่อย่างเป็นระบบระเบียบเปรียบเทียบแง่มุมต่างๆ สามารถลำดับความสำคัญช่วงเวลา เหตุและผลของเหตุการณ์ได้ รวมถึงการรู้จักสังเกต ตั้งสมมุติฐานเพื่อการวิจัยเพื่อการพัฒนาและการแก้ปัญหาได้มี ๖ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ แยกแยะประเด็นปัญหาหรืองานออกเป็นส่วนๆ หรือรวบรวมปัญหาได้

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และสร้างสัมพันธ์ของปัญหาหรือของงาน

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และเข้าใจความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของปัญหา รู้จักตั้งสมมุติฐานวิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลผลข้อมูลเพื่อหาทางแก้ปัญหาได้

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ รู้จักตั้งสมมุติฐานวิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลผลข้อมูลเพื่อหาทางแก้ปัญหา รวมถึงการทำวิจัยเพื่อพัฒนาหรือแก้ปัญหาได้

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และใช้เทคนิคและแปรรูปแบบต่างๆ ในการกำหนดแผนงานหรือขั้นตอนการทำงาน หรือการวิจัยเพื่อพัฒนา เพื่อเตรียมทางเลือกสำหรับป้องกันหรือแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

๓.๒.๒ สมรรถนะด้านการสื่อสารและการจูงใจ หมายถึง ความสามารถสื่อสารด้วยการเขียน การพูด โดยใช้สื่อต่างๆ เพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจยอมรับ และสนับสนุนความคิดของตน มี ๖ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ นำเสนอข้อมูลหรือความเห็นอย่างตรงไปตรงมา

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และใช้ความพยายามขั้นต้นในการจูงใจ

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และปรับรูปแบบการนำเสนอเพื่อการจูงใจ

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และใช้ศิลปะในการจูงใจ

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และใช้กลยุทธ์ซับซ้อนในการจูงใจ

๓.๒.๓ สมรรถนะด้านการพัฒนาศักยภาพของบุคคล หมายถึง ความใส่ใจหรือตั้งใจที่จะส่งเสริมปรับปรุงและพัฒนาให้ผู้อื่นมีศักยภาพหรือมีสุขภาวะทั้งทางปัญญา ร่างกาย จิตใจ และทัศนคติที่ดีอย่างยั่งยืนเกินกว่ากรอบของการปฏิบัติหน้าที่ มี ๖ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ ใส่ใจและให้ความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาผู้อื่น

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และสอนหรือให้คำแนะนำผู้อื่นเพื่อพัฒนาผู้อื่นให้มีศักยภาพหรือมีสุขภาวะทั้งทางปัญญา ร่างกาย จิตใจ

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และใส่ใจในการให้เหตุผลประกอบการแนะนำ หรือมีส่วนสนับสนุนในการพัฒนาผู้อื่น

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และติดตามและให้คำติชมเพื่อส่งเสริมการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และมุ่งเน้นการพัฒนาจากรากของปัญหา หรือความต้องการที่แท้จริง

๓.๒.๔ สมรรถนะด้านคุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง การครองตนและการประพฤติปฏิบัติถูกต้องเหมาะสมทั้งตามหลักกฎหมายและคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนหลักแนวทางในวิชาชีพของตน โดยมุ่งประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ทั้งนี้ เพื่อธำรงรักษาศักดิ์ศรีแห่งอาชีพข้าราชการ อีกทั้งเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการสนับสนุนผลักดันให้ภารกิจหลักภาครัฐบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้อง ทั้งตามหลักกฎหมาย จริยธรรม และระเบียบวินัย

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และมีจิตสำนึกและความภูมิใจในการเป็นข้าราชการ อุทิศร่างกายแรงใจผลักดันให้ภารกิจหลักของตนและหน่วยงานบรรลุผล เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาประเทศชาติและสังคมไทย

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และยึดมั่นในหลักการและจรรยาบรรณและวิชาชีพ ไม่เบี่ยงเบนด้วยอคติ หรือผลประโยชน์ส่วนตน

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และตัดสินใจในหน้าที่ ปฏิบัติราชการด้วยความถูกต้อง โปร่งใส เป็นธรรม แม้ผลของการปฏิบัติอาจสร้างศัตรูหรือก่อความไม่พึงพอใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือเสียผลประโยชน์

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และธำรงความถูกต้อง ยืนหยัดพิทักษ์ผลประโยชน์และชื่อเสียงของประเทศชาติ แม้ในสถานการณ์ที่อาจเสี่ยงต่อความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การงาน หรืออาจเสี่ยงภัยต่อชีวิต

๓.๒.๕ สมรรถนะด้านการมองภาพองค์รวมหมายถึง ความคิดในเชิงสังเคราะห์ มองภาพองค์รวม โดยการจับประเด็น สรุปแบบเชื่อมโยงหรือประยุกต์แนวทางจากสถานการณ์ ข้อมูลหรือทัศนะต่างๆ จนได้เป็นกรอบความคิดหรือแนวคิดใหม่ มี ๖ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ ใช้กฎพื้นฐานทั่วไป

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และประยุกต์ใช้ประสบการณ์

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และประยุกต์ใช้ทฤษฎีหรือแนวคิดที่ซับซ้อน

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และอธิบายข้อมูล หรือสถานการณ์ที่มีความยุ่งยาก ซับซ้อนให้เข้าใจได้ง่าย

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และคิดริเริ่มสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่

๓.๒.๖ สมรรถนะด้านการสั่งการตามอำนาจหน้าที่ หมายถึง การกำกับดูแลให้ผู้อื่นปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย หรือตามตำแหน่งหน้าที่ การกำกับดูแลนี้ หมายความว่ารวมถึงการออกคำสั่งโดยปกติทั่วไปจนถึงการใช้อำนาจตามกฎหมายกับผู้ฝ่าฝืน มี ๖ ระดับดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ สั่งให้กระทำการใดๆ ตามมาตรฐาน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และกำหนดขอบเขตข้อจำกัดในการกระทำการใดๆ

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และสั่งปรับมาตรฐาน หรือปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดีขึ้น

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ ติดตามและควบคุมการปฏิบัติตามมาตรฐาน กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และดำเนินการในกรณีที่มีการไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐาน หรือขัดต่อกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ

๔. การประเมินสมรรถนะทางการบริหาร หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่กำหนดเฉพาะสำหรับตำแหน่งประเภทผู้บริหาร เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพทางการบริหารให้สามารถปฏิบัติภารกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้จะดำรงตำแหน่งตามความในข้อ ๖ (๑) ต้องมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับ ๕ และผู้จะดำรงตำแหน่งตามความในข้อ ๖ (๒) ต้องมีระดับสมรรถนะอยู่ในระดับ ๔

๔.๑ ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถ หรือความตั้งใจที่จะรับบทเป็นผู้นำของกลุ่ม กำหนดทิศทางเป้าหมาย วิธีการทำงาน ให้ทีมปฏิบัติงานได้อย่างราบรื่น เพิ่มประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของส่วนราชการ มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ ดำเนินการประชุมได้ดีและคอยแจ้งข่าวสารความเป็นไปโดยตลอด

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และเป็นผู้นำในการทำงานของกลุ่มและใช้อำนาจอย่างยุติธรรม

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และให้การดูแลและช่วยเหลือทีมงาน

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และประพฤติตนสมกับเป็นผู้นำ

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และนำทีมงานให้ก้าวไปสู่พันธกิจระยะยาวขององค์กร

๔.๒ วิสัยทัศน์ หมายถึง ความสามารถในการกำหนดทิศทาง ภารกิจ และเป้าหมายการทำงานอย่างชัดเจน และความสามารถในการสร้างความร่วมแรงร่วมใจเพื่อให้ภารกิจบรรลุวัตถุประสงค์ มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ รู้และเข้าใจวิสัยทัศน์ขององค์กร

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และช่วยทำให้ผู้อื่นเข้าใจวิสัยทัศน์ขององค์กร

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นเต็มใจที่จะปฏิบัติตามวิสัยทัศน์

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของส่วนราชการ

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และกำหนดวิสัยทัศน์ของส่วนราชการให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์

ระดับประเทศ

๔.๓ การวางแผนกลยุทธ์ภาครัฐ หมายถึง ความเข้าใจวิสัยทัศน์และนโยบายภาครัฐและสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ของส่วนราชการได้ มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ รู้และเข้าใจนโยบายรวมทั้งภารกิจภาครัฐ ว่ามีความเกี่ยวข้องกับหน้าที่ ความรับผิดชอบของหน่วยงานอย่างไร

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และนำประสบการณ์มาประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ได้

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และนำทฤษฎีหรือแนวคิดซับซ้อนมาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และกำหนดกลยุทธ์ที่สอดคล้องกับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และบูรณาการองค์ความรู้ใหม่มาใช้ในการกำหนดกลยุทธ์ภาครัฐวิสัยทัศน์ระดับประเทศ

๔.๔ ศักยภาพเพื่อนำการเปลี่ยนแปลง หมายถึง ความสามารถในการกระตุ้น หรือผลักดันหน่วยงานไปสู่การปรับเปลี่ยนที่เป็นประโยชน์ รวมถึงการสื่อสารให้ผู้อื่นรับรู้ เข้าใจ และดำเนินการให้การปรับเปลี่ยนนั้นเกิดขึ้นจริง มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ เห็นความจำเป็นของการปรับเปลี่ยน

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และสามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจการปรับเปลี่ยนที่จะเกิดขึ้น
ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และกระตุ้น และสร้างแรงจูงใจให้ผู้อื่นเห็นความสำคัญของการ
ปรับเปลี่ยน

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และวางแผนงานที่ดีเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงในองค์กร

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และผลักดันให้เกิดการปรับเปลี่ยนอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๕ การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมในสถานการณ์
ที่อาจจะถูกยั่ว หรือเผชิญหน้ากับความไม่เป็นมิตร หรือต้องทำงานภายใต้สภาวะกดดัน รวมถึงความอดทนอดกลั้น
เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ก่อความเครียดอย่างต่อเนื่อง มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ ไม่แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และควบคุมอารมณ์ในแต่ละสถานการณ์ได้เป็นอย่างดี

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และสามารถใช้อภัยที่วาจา หรือปฏิบัติงานต่อไปได้อย่างสงบ
แม้จะอยู่ในภาวะที่ถูกยั่ว

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และจัดการความเครียดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และเอาชนะอารมณ์ด้วยความเข้าใจ

๔.๖ การสอนงานและการมอบหมายงาน หมายถึง ความตั้งใจที่จะส่งเสริมการเรียนรู้หรือการพัฒนา
ผู้อื่นในระยะยาวจนถึงระดับที่เชื่อมั่นว่าจะสามารถมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบให้ผู้นั้นมีอิสระที่จะตัดสินใจ
ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้มี ๖ ระดับ ดังนี้

ระดับที่ ๐ ไม่แสดงสมรรถนะด้านนี้ หรือแสดงอย่างไม่ชัดเจน

ระดับที่ ๑ สอนงานหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงาน

ระดับที่ ๒ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๑ และตั้งใจพัฒนาผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีศักยภาพ

ระดับที่ ๓ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๒ และวางแผน เพื่อให้โอกาสผู้ใต้บังคับบัญชาแสดงความสามารถ
ในการทำงาน

ระดับที่ ๔ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๓ และสามารถช่วยแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาศักยภาพ
ของผู้ใต้บังคับบัญชา

ระดับที่ ๕ แสดงสมรรถนะระดับที่ ๔ และทำให้ส่วนราชการมีระบบการสอนงานและการมอบหมาย
หน้าที่ความรับผิดชอบ

๕. การกรอกข้อมูลในภาคผนวก ข แบบสรุปผลการประเมิน

๕.๑ ด้านผลสัมฤทธิ์ของงานตามตัวชี้วัดของตำแหน่งที่ครองอยู่ ให้นำคะแนนของกรรมการแต่ละ
คนมากรอกโดยแปลงตัวเลขให้เป็นร้อยละ

๕.๒ ด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับตำแหน่งที่จะประเมิน และ
ด้านสมรรถนะทางการบริหารให้แปลงข้อมูลเป็นร้อยละดังนี้

หลักเกณฑ์การประเมิน	การประเมิน		
	จำนวน สมรรถนะ / หัวข้อที่ประเมิน	คูณด้วย	คะแนน
๑. จำนวนสมรรถนะทางการบริหาร สูงกว่า หรือเท่ากับระดับ สมรรถนะทางการบริหารที่คาดหวัง		๓	
๒. จำนวนสมรรถนะทางการบริหาร ต่ำกว่า ระดับสมรรถนะ ทางการบริหาร ที่คาดหวัง ๑ ระดับ		๒	
๓. จำนวนสมรรถนะทางการบริหาร ต่ำกว่า ระดับสมรรถนะ ทางการบริหาร ที่คาดหวัง ๒ ระดับ		๑	
๔. จำนวนสมรรถนะทางการบริหาร ต่ำกว่า ระดับสมรรถนะ ทางการบริหาร ที่คาดหวัง ๓ ระดับ		๐	
๕. ผลรวมคะแนน			
๖. สรุปคะแนนสมรรถนะ= ผลรวมคะแนน _____ สมรรถนะทางการบริหารที่ใช้ในการประเมิน x ๓ คะแนน			

๖. หากกรรมการคนใดมีความเห็นแย้งหรือประสงค์จะแสดงความคิดเห็นอื่นใด ให้ทำเป็นบันทึกแนบผลการประเมินเพื่อเสนอพร้อมผลการประเมินต่อไป

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์
พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สภาสถาบัน” หมายถึง สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะ” หมายถึง สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ก.พ.อ. หมายถึง คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.ค.ศ. หมายถึง คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

“ตำแหน่งทางวิชาการ” หมายถึง ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือตีความตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นอำนาจของสภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยหรือพิจารณาสั่งการ การวินิจฉัยหรือสั่งการให้เป็นที่สุด

หมวด ๑
หมวดทั่วไป

.....

ข้อ ๕ ให้สภาสถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานกรรมการ แต่งตั้งจากกรรมการสภาสถาบันผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบัน ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะกรรมการประจำคณะเสนอจากบัญชีรายชื่อที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยครอบคลุมคณะหรือสาขาวิชาที่มีการจัดการเรียนการสอนในสถาบันจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินสิบคน

ให้อธิการบดีแต่งตั้งบุคลากรของสถาบันทำหน้าที่เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ รวมจำนวนไม่เกินสามคน

ข้อ ๖ ประธานกรรมการและกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ได้อีก

นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระหนึ่งแล้ว กรรมการตามข้อ ๕ (๒) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาสถาบันให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องต่อหน้าที่หรือหย่อนความสามารถ

ข้อ ๗ คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

(๒) พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการการประเมินผลงานทางวิชาการตาม (๑) เพื่อเสนอสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

(๓) ประเมินผลการสอนของผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการหรือแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการสอนเพื่อดำเนินการดังกล่าว

(๔) ให้ข้อเสนอแนะต่อสภาสถาบันเกี่ยวกับการบังคับใช้และการปฏิบัติตามข้อบังคับ รวมตลอดถึงข้อเสนอแนะให้มีการปรับปรุง การแก้ไข เพิ่มเติม การยกเลิกทั้งหมดหรือบางส่วนของข้อบังคับฉบับนี้

(๕) พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการอื่นๆ ตามความจำเป็น

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ประกอบด้วย

(๑) ประธานอนุกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

(๒) อนุกรรมการ ซึ่งแต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกสถาบันจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับผลงานที่ประเมินตามบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่ ก.พ.อ. กำหนด

กรณีประเมินผลงานทางวิชาการด้วยวิธีพิเศษ หรือประเมินผลงานทางวิชาการระดับศาสตราจารย์ด้วยวิธีที่ ๒ จำนวนอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวาระหนึ่ง ต้องมีไม่น้อยกว่าห้าคน

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นที่ไม่สามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อที่ ก.พ.อ. กำหนดได้ ให้ขอความเห็นชอบจากสภาสถาบันเป็นกรณีรายๆ ไป

ข้อ ๑๐ ให้มีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการอย่างน้อยเดือนละหนึ่งครั้ง แต่ประธานกรรมการจะสั่งการประชุมครั้งใดก็ได้ เมื่อเห็นว่าไม่มีเรื่องที่สมควรจะบรรจุเข้าระเบียบวาระการประชุม หรือกรณีหากเห็นสมควรประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นพิเศษก็ได้

ระเบียบวิธีการประชุมของคณะกรรมการให้นำข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบัน มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ การประชุมคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ให้เป็นไปตามที่ประธานอนุกรรมการกำหนด และให้นำข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการประชุมสภาสถาบันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีที่อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการแต่ละคนได้ประเมินคุณภาพของผลงานทางวิชาการแล้ว ปรากฏว่าผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ ไม่ว่ากรณีใดๆ ประธานอนุกรรมการจะไม่กำหนดให้มีการประชุม โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการก็ได้

หมวด ๒

หลักเกณฑ์การพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

.....

ข้อ ๑๒ หลักเกณฑ์การพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ประกอบด้วย

- (๑) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง
- (๒) ผลการสอน
- (๓) ผลงานทางวิชาการ
- (๔) จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ข้อ ๑๓ วิธีการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการมีสองวิธี ดังนี้

(๑) วิธีปกติ ได้แก่ การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง มีความรู้ความสามารถ และมีผลงานทางวิชาการ ตรงตามเกณฑ์ที่สภาสถาบันกำหนดทุกประการ

(๒) วิธีพิเศษ ได้แก่ กรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างถึงสถาบันอาจเสนอแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือรองศาสตราจารย์ ซึ่งมีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่ต่างไปจากที่กำหนดไว้ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นก็ได้ โดยให้ดำเนินการเป็นวิธีพิเศษ

ข้อ ๑๔ จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการในการพิจารณากำหนดตำแหน่งทุกกรณีต้องคำนึงถึงจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการดังนี้

(ก) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานของตน

(ข) ต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานทางวิชาการของตนเอง และแสดงหลักฐานการค้นคว้า

(ค) ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนไม่ละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นและสิทธิมนุษยชน

(ง) ผลงานทางวิชาการต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักฐานทางวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้องและเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลงานวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริงไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(จ) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๑๕ การแต่งตั้งอาจารย์ประจำให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติผู้ได้รับแต่งตั้งจะต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ที่ขอกำหนดตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ จะต้องมีความรู้ ประสิทธิภาพ ผลการสอน และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(ก) กรณีมีความรู้ระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเก้าปี

(ข) กรณีมีความรู้ระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ

(ค) กรณีมีความรู้ระดับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า ต้องดำรงตำแหน่งอาจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี

ผู้ดำรงตำแหน่งอาจารย์ผู้ใดได้รับความรู้เพิ่มขึ้น ให้นำระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ก่อนได้รับความรู้เพิ่มขึ้นและเวลาที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์หลังจากได้รับความรู้เพิ่มขึ้นรวมกันได้โดยคำนวณตามอัตราส่วนของระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งของความรู้แต่ละระดับ

ผู้ใดไม่เคยดำรงตำแหน่งอาจารย์มาก่อน ต่อมาได้โอนหรือย้ายมาบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ในสถาบันอุดมศึกษาที่สภาสถาบันรับรอง และได้สอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่เทียบเท่าได้ไม่น้อยกว่าสองหน่วยกิต/ทวิภาค ให้นำระยะเวลาการสอนดังกล่าวมาคำนวณเป็นระยะเวลาปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์ได้จำนวนสามในสี่ของระยะเวลาที่ทำการสอนในตำแหน่งอาจารย์พิเศษ

(๒) ผลการสอน มีชั่วโมงสอนวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบันและมีความชำนาญในการสอน โดยเสนอเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน

ในกรณีที่ผู้กำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชาซึ่งแต่ละวิชามีผู้สอนร่วมกันหลายคน ให้เสนอเอกสารประกอบการสอนในทุกหัวข้อที่ผู้กำหนดตำแหน่งเป็นผู้สอน

เอกสารประกอบจะต้องมีคุณภาพดีและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน

(๓) ผลงานทางวิชาการประกอบด้วยผลงาน ต่อไปนี้

(ก) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(ข) ผลงานทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ในลักษณะอื่น ซึ่งมีความรู้ และ

(ค) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งมีความรู้ และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดมาแล้ว

ข้อ ๑๖ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์โดยวิธีปกติ จะต้องมีความสมบัตินเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน และผลงานวิชาการ ดังนี้

(๑) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งจะต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

(๒) ผลการสอน มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน โดยมีความชำนาญพิเศษในการสอน และเสนอเอกสารคำสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน

ในกรณีที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชาซึ่งแต่ละวิชานั้นมีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารประกอบการสอนในทุกหัวข้อที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งเป็นผู้สอน

เอกสารประกอบการสอนจะต้องมีคุณภาพดี และได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน

(๓) ผลงานทางวิชาการจะต้องมีผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(ก) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใด ๆ หรือ

(ข) ผลงานทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ในลักษณะอื่นซึ่งมีคุณภาพดี และ

(ค) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผลงานทางวิชาการตาม (ก) (ข) และ (ค) ต้องไม่ซ้ำกับงานที่เคยใช้สำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ จะต้องมีความผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ด้วย

ข้อ ๑๗ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ ให้เสนอผลงานทางวิชาการและดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์โดยวิธีปกติจะต้องมีความสมบัตินเฉพาะตำแหน่ง ผลการสอน และผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งจะต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์และปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) ผลการสอน มีชั่วโมงสอนประจำวิชาใดวิชาหนึ่งที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน และมีความเชี่ยวชาญในการสอนโดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของสภาสถาบัน

(๓) ผลงานทางวิชาการอาจทำได้ในวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

(๓.๑) วิธีที่หนึ่ง ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพ ดังต่อไปนี้

(ก) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(ข) ผลงานทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และ

(ค) ผลงานแต่งตำราหรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีมาก และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

(๓.๒) วิธีที่สอง ผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพ ดังต่อไปนี้

(ก) ผลงานวิจัยซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด โดยไม่นับงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(ข) ผลงานทางวิชาการหรืองานสร้างสรรค์ในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น หรือ

(ค) ผลงานแต่งตำราหรือหนังสือ ซึ่งมีคุณภาพดีเด่น และได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ.

กำหนด

ผลงานทางวิชาการตามวรรคหนึ่ง ต้องไม่ซ้ำกับผลงานที่เคยใช้พิจารณาสำหรับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์มาแล้ว ทั้งนี้ ต้องมีผลงานทางวิชาการที่เพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ด้วย

ข้อ ๑๙ การแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ ให้เสนอผลงานทางวิชาการได้เฉพาะวิธีที่หนึ่งเท่านั้น และให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์โดยวิธีปกติโดยอนุโลม

หมวด ๓

การพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๒๐ ให้สภาสถาบันกำหนดหน่วยงานรับเรื่องที่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ การประเมินผล การสอน และวิธีการในการพิจารณาตำแหน่งวิชาการ

ข้อ ๒๑ การดำเนินการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีปกติให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้คณะกรรมการประจำคณะเสนอชื่อผู้มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ต่อสภาสถาบันหรือสภาวิชาการ ตามที่สภาสถาบันมอบหมายตามแบบคำขอเสนอแต่งตั้งที่ ก.พ.อ. กำหนด พร้อมด้วยผลงานทางวิชาการ

(๒) ให้มีการประเมินผลการสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการของ ก.พ.อ.

(๓) ให้อนุกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนเสนอผลการพิจารณาพร้อมเหตุผลประกอบ เป็นลายลักษณ์อักษร

การประเมินผลงานทางวิชาการของคณะอนุกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ ให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม

(๔) ให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณาความเห็นของคณะอนุกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ แล้วให้นำเสนอต่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ เกณฑ์การตัดสินของคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเพื่อเสนอต่อสภาสถาบันพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้ถือเสียงข้างมากของที่ประชุม

(๕) ให้สภาสถาบันออกคำสั่งแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และแจ้งให้ ก.ค.ศ. ทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ออกคำสั่งแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ให้เสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อนำเสนอนายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ข้อ ๒๒ การดำเนินการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ โดยวิธีพิเศษให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์โดยวิธีพิเศษ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(ก) ให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติ โดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน พร้อมกับแต่งตั้งประธานอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการในสาขาวิชานั้น

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพของผลงานทางวิชาการที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้น และผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพในระดับดีมาก

(ข) เกณฑ์การตัดสิน ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าเสียงของที่ประชุม

(๒) ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(ก) ให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งรองศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติ โดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน พร้อมกับแต่งตั้งประธานอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพของผลงานทางวิชาการที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้น และผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพในระดับดีมาก

(ข) เกณฑ์การตัดสิน ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าเสียงของที่ประชุม

(๓) ตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีพิเศษ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(ก) ให้ดำเนินการตามวิธีการเช่นเดียวกับการแต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์ โดยวิธีปกติโดยอนุโลม โดยให้แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนห้าคน พร้อมกับแต่งตั้งประธานอนุกรรมการซึ่งแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ

ทั้งนี้ ผลงานทางวิชาการต้องมีปริมาณและคุณภาพของผลงานทางวิชาการที่แสดงความเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในสาขานั้น และผลงานทางวิชาการต้องมีคุณภาพในระดับดีเด่น

(ข) เกณฑ์การตัดสิน ต้องได้รับคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสี่ในห้าเสียงของที่ประชุม

หมวด ๔

การทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ

.....

ข้อ ๒๓ กรณีที่ผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานทางวิชาการไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ผู้ขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการอาจเสนอทบทวนผลการพิจารณาต่อสภาสถาบันได้ไม่เกินสองครั้ง โดยต้องแสดงเหตุผลทางวิชาการสนับสนุน แต่ต้องขอทบทวนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับทราบมติ

เมื่อสภาสถาบันได้รับเรื่องการขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการแล้วให้ส่งคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการพิจารณา เมื่อคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการมีความเห็นประการใด ให้เสนอต่อสภาสถาบันวินิจฉัย และให้คำวินิจฉัยของสภาสถาบันเป็นที่สิ้นสุด

ข้อ ๒๔ การพิจารณาคำขอทบทวนให้คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการดำเนินการ ดังนี้

(๑) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่หนึ่ง

(ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการจะมีมติไม่รับการพิจารณาก็ได้

(ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการให้มิตรับไว้พิจารณา โดยมอบคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งนั้น

(๒) การทบทวนผลการพิจารณาครั้งที่สอง

(ก) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งไม่มีเหตุผลทางวิชาการหรือมิได้ชี้แจงข้อโต้แย้งโดยมีเหตุผลเพิ่มเติมจากครั้งหนึ่ง ให้มิตไม่รับพิจารณา

(ข) ในกรณีที่เห็นว่าคำชี้แจงข้อโต้แย้งมีเหตุผลทางวิชาการและได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมจากการขอทบทวนครั้งที่หนึ่ง ให้แต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม เพื่อพิจารณาคำชี้แจงข้อโต้แย้งและผลงานทางวิชาการของผู้ขอกำหนดตำแหน่ง ทั้งนี้ ให้ประธานอนุกรรมการเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการชุดเดิมทำหน้าที่เป็นประธาน

ข้อ ๒๕ กรณีมีการแต่งตั้งอนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อทำหน้าที่ประเมินผลงานทางวิชาการและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเพิ่มเติม ให้สถาบันจ่ายเงินสมนาคุณกรรมการสำหรับการทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการของกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มนั้นด้วย

ข้อ ๒๖ สภาสถาบันอาจพิจารณาเฉพาะคำชี้แจงข้อโต้แย้งของผลงานทางวิชาการทุกประเภทที่คุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนดเท่านั้น หากผู้ขอกำหนดตำแหน่งมีผลงานทางวิชาการใหม่เพิ่มเติม หรือมีการแก้ไขผลงานเดิม กรณีนี้จะต้องดำเนินการเสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการใหม่ และถือว่าวันที่ยื่นผลงานทางวิชาการเพิ่มเติมหรือวันที่ยื่นขอแก้ไขผลงานเดิมเป็นวันเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการใหม่

ข้อ ๒๗ กรณีมีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยตามหมวดนี้ ให้สภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และให้คำวินิจฉัยของสภาสถาบันเป็นที่สุด

หมวด ๕

การลงโทษ

ข้อ ๒๘ มาตรการในการป้องกันและลงโทษผู้ขอกำหนดตำแหน่งอันส่อให้เห็นว่าเป็นผู้กระทำความผิดทางจริยธรรมและจรรยาบรรณอันเกี่ยวข้องกับผลงานทางวิชาการและเป็นผู้ที่มีความประพฤติไม่เหมาะสมที่จะได้รับการพิจารณาให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการระบุงการมีส่วนร่วมในผลงานไม่ตรงกับความเป็นจริงหรือพฤติกรรมการส่อว่ามีการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่น หรือนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้ในการเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการโดยอ้างว่าเป็นผลงานทางวิชาการของตนเองให้อธิการบดีสั่งงดการพิจารณาการขอตำแหน่งทางวิชาการในครั้งนั้นและดำเนินการทางวินัยตามข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณีๆ ไป และห้ามผู้กระทำความผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการมีกำหนดเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันที่อธิการบดีสั่งงดถอน

(๒) กรณีที่ได้รับอนุมัติให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการไปแล้ว หากภายหลังตรวจสอบพบหรือทราบว่าผลงานทางวิชาการที่ใช้เสนอตำแหน่งทางวิชาการครั้งนั้นเป็นการลอกเลียนผลงานของผู้อื่น หรือนำผลงานของผู้อื่นไปใช้ โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเองให้อธิการบดีเสนอสภาสถาบันพิจารณาสั่งงดถอนตำแหน่งวิชาการที่ได้รับในครั้งนั้น สำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ให้นำเสนอสภาสถาบันพิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนและดำเนินการทางวินัยตาม

ข้อเท็จจริงและความร้ายแรงแห่งการกระทำผิดเป็นกรณีๆ ไปและห้ามผู้กระทำความผิดนั้นเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการ มีกำหนดเวลาห้าปีนับตั้งแต่วันที่อธิการบดีสั่งถอดถอนหรือนับตั้งแต่วันที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถอดถอนแล้วแต่กรณี

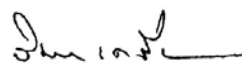
บทเฉพาะกาล

.....

ข้อ ๒๙ การเข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ที่ได้ดำเนินการก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้ และเป็นการดำเนินการก่อนวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ให้ดำเนินการตามวิธีการและหลักเกณฑ์เดิมในการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการต่อไปจนเสร็จสิ้นและเสนอผลการพิจารณาต่อสภาสถาบัน

ข้อ ๓๐ การดำเนินการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ เป็นกรณีพิเศษของข้าราชการครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และครูเชี่ยวชาญ ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการกำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งข้าราชการครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ และครูเชี่ยวชาญให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์เป็นกรณีพิเศษ ตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๓/๖๖๓๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๐ ท้ายข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ มาตรา ๔๗ วรยศสอง แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“สภาสถาบัน หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“คณะ หมายความว่า คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ”

“อธิการบดี หมายถึง อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

ข้อ ๔ ผู้สมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ จะต้องมีความรู้ความสามารถ และความชำนาญพิเศษ ได้พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด

ข้อ ๕ ให้คณะพิจารณาเสนอชื่อบุคคลผู้ที่มีคุณสมบัติเหมาะสมตามข้อ ๔ ตลอดจนรวบรวมข้อมูลเสนอต่อสถาบัน

กรณีที่สถาบันพิจารณาเห็นว่า มีบุคคลที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและคณะได้เสนอชื่อบุคคลที่มีความเหมาะสมต่อสถาบัน สถาบันอาจพิจารณาเสนอชื่อบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมต่อสภาสถาบันได้

ข้อ ๖ การพิจารณาตามข้อ ๕ ให้กระทำโดยวิธีลับ และให้สถาบันเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ พร้อมทั้งประวัติและผลงานต่อสภาสถาบัน เพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยหรือพิจารณาสั่งการ และคำวินิจฉัยหรือสั่งการให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ
รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๔๖ วรรคสอง และมาตรา ๔๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“สภาสถาบัน หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“คณะ หมายความว่า คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ”

“อธิการบดี หมายถึง อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“ประสบการณ์ในวิชาชีพ หมายความว่า ประสบการณ์อันเป็นประโยชน์โดยตรงต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรของสถาบันซึ่งเป็นที่ยอมรับของสถาบัน”

ข้อ ๔ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ ต้องไม่เป็นคณาจารย์ประจำของสถาบัน

ข้อ ๕ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษต้องมีคุณสมบัติดังนี้

- (๑) ได้รับปริญญาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีหรือเทียบเท่าจากสถาบัน หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือ
- (๒) มีประสบการณ์ในวิชาชีพหรือ
- (๓) มีความรู้ความสามารถในการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือหลายวิชาตามหลักสูตรของสถาบัน หรือ
- (๔) มีคุณสมบัติอื่นที่เหมาะสม โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๖ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ ต้องมีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการดังนี้

ก. คุณสมบัติ

- (๑) ผู้ที่ได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า เป็นอาจารย์พิเศษได้ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถาบันไม่น้อยกว่าเก้าปีหรือ
- (๒) ผู้ที่ได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่า เป็นอาจารย์พิเศษได้ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถาบันไม่น้อยกว่าห้าปี
- (๓) ผู้ที่ได้รับปริญญาเอกหรือเทียบเท่า เป็นอาจารย์พิเศษได้ปฏิบัติหน้าที่สอนในสถาบันไม่น้อยกว่าสองปี

ข. ผลงานทางวิชาการ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ของสถาบันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๗ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ ต้องมีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการดังนี้

ก. คุณสมบัติ ต้องดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษในสถาบัน และได้ปฏิบัติหน้าที่สอนในตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสองปี

ข. ผลงานทางวิชาการ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ของสถาบันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘ ผู้ที่จะได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเป็นศาสตราจารย์พิเศษ ต้องมีคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการดังนี้

ก. คุณสมบัติ ต้องดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์พิเศษในสถาบัน และได้ปฏิบัติหน้าที่สอนในตำแหน่งดังกล่าวไม่น้อยกว่าสามปี

ข. ผลงานทางวิชาการ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ของสถาบันมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ การแต่งตั้งอาจารย์พิเศษ ให้คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้สมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้ง แล้วให้เสนอชื่อผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นอาจารย์พิเศษต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาออกคำสั่งแต่งตั้ง

ข้อ ๑๐ การแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ รองศาสตราจารย์พิเศษ และศาสตราจารย์พิเศษ ให้คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ พิจารณาถึงความเหมาะสมของผู้สมควรได้รับการพิจารณาแต่งตั้ง แล้วให้เสนอชื่อผู้สมควรได้รับแต่งตั้งต่อสภาสถาบัน ทั้งนี้ วิธีการแต่งตั้งให้นำข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

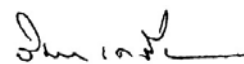
ข้อ ๑๑ กรณีที่มีเหตุผลความจำเป็นอย่างยิ่ง คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ อาจเสนอขอแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติแตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ ถึง ข้อ ๘ ต่อสภาสถาบันให้เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษหรือรองศาสตราจารย์พิเศษ หรือศาสตราจารย์พิเศษเป็นกรณีพิเศษได้ โดยให้พิจารณาจากประสบการณ์ในวิชาที่สอน หรือผลการสอน หรือผลงานทางวิชาการ จริยธรรม และจรรยาบรรณทางวิชาชีพ หรือจรรยาบรรณทางวิชาการแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ผู้ได้รับการเสนอขอแต่งตั้งจะต้องมีความรู้ความสามารถสูงและมีผลงานดีเด่น

ข้อ ๑๒ การลงโทษและการทบทวนผลการพิจารณาผลงานทางวิชาการ ให้นำข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้สภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยหรือพิจารณาสั่งการและคำวินิจฉัย หรือสั่งการให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ

พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๑๗ (๒) มาตรา ๔๕ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๔๐ มาตรา ๕๓ (๖) มาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในคราวประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สภาสถาบัน” หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

ข้อ ๕ การแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม วิธีปกติโดยอนุโลม

หากไม่สามารถดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับดังกล่าวข้างต้นได้ สภาสถาบันอาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ กำหนดบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ หรือดำเนินการอย่างใดๆ เพื่อให้การแต่งตั้งเป็นไปโดยเรียบร้อยก็ได้

ข้อ ๖ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์

(๑) คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ต้องดำรงตำแหน่งครูวิทยฐานะ ครูชำนาญการหรือวิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

(๒) ต้องมีชั่วโมงการสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใดในระดับอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน และมีผลการสอนในระดับชำนาญในการสอน โดยเสนอเอกสารประกอบการสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน กรณีผู้ขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชา ซึ่งแต่ละวิชานั้นมีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารประกอบการสอนในทุกหัวข้อที่ผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งเป็นผู้สอนซึ่งมีคุณภาพดี และได้ใช้ในการประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประกาศกำหนด

(๓) ผลงานทางวิชาการ ต้องเสนอผลงานทางวิชาการอย่างใดอย่างหนึ่งเพิ่มอีกหนึ่งรายการที่ไม่ซ้ำกับผลงานที่ใช้เสนอขอตำแหน่งอย่างใด ๆ มาก่อนดังต่อไปนี้

(ก) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(ข) ผลงานวิจัยหรือผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับผลงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(ง) ผลงานวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีโดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบัน คณะวิชา หรือวิทยาลัย ให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ

เว้นแต่ในกรณีผู้ดำรงตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ ให้เสนอผลงานทางวิชาการประกอบด้วย (ก) และ (ข) หรือ (ค) หรือ (ง)

ข้อ ๗ การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์

(๑) คุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ต้องดำรงตำแหน่งครู วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

(๒) ต้องมีชั่วโมงการสอนประจำวิชาหนึ่งวิชาใดในระดับอุดมศึกษาตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถาบัน และมีผลการสอนในระดับชำนาญพิเศษในการสอน โดยเสนอเอกสารคำสอนที่ผลิตขึ้นตามภาระงานสอน กรณีที่ผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการได้ทำการสอนหลายวิชา ซึ่งแต่ละวิชานั้นมีผู้สอนร่วมกันหลายคน จะต้องเสนอเอกสารคำสอนในทุกหัวข้อที่ผู้เสนอขอตำแหน่งเป็นผู้สอนซึ่งมีคุณภาพดีและได้ใช้ประกอบการสอนมาแล้ว โดยผ่านการประเมินการสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการประกาศกำหนด

(๓) ผลงานทางวิชาการ ต้องเสนอผลงานทางวิชาการอย่างใดอย่างหนึ่งเพิ่มใหม่อีกหนึ่งรายการที่ไม่ซ้ำกับผลงานที่ใช้เสนอขอตำแหน่งอย่างใด ๆ มาก่อนดังต่อไปนี้

(ก) ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ ซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด หรือ

(ข) ผลงานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ ซึ่งมีคุณภาพดีและได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด ทั้งนี้ ไม่นับผลงานวิจัยที่ทำเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ หรือ

(ค) ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น ซึ่งมีคุณภาพดี และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่ ก.พ.อ. กำหนด

(ง) ผลงานทางวิชาการรับใช้สังคม ซึ่งมีคุณภาพดีโดยผลงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติหน้าที่ตามภาระงานซึ่งสถาบัน คณะวิชา หรือวิทยาลัย ให้ความเห็นชอบ และได้รับการเผยแพร่ตามเกณฑ์ที่

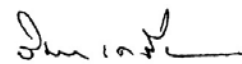
ก.พ.อ. กำหนด รวมทั้งได้รับการรับรองการใช้ประโยชน์ต่อสังคม โดยปรากฏผลที่สามารถประเมินได้เป็นรูปธรรม โดยประจักษ์ต่อสาธารณะ

ข้อ ๘ บรรดาการใดที่อยู่ในระหว่างดำเนินการตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ กรณีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้เสนอขอกำหนดตำแหน่งประสงค์ขอกำหนดตำแหน่งตามข้อบังคับนี้ ก็ให้การขอกำหนดตำแหน่งมีผลตั้งแต่วันที่ยื่นแบบคำขอรับการประเมิน

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจในการวินิจฉัยและตีความตามข้อบังคับนี้

ในกรณีมีข้อโต้แย้งและหาข้อยุติมิได้ ให้เสนอสภาสถาบันวินิจฉัยและให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ.๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งอาจารย์
พ.ศ. ๒๕๕๗

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ มาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการข้าราชการครู และ บุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งอาจารย์ พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“สภาสถาบัน หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“อธิการบดี หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“คณะกรรมการ หมายความว่า คณะกรรมการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ”

ข้อ ๔ ให้ผู้ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เข้ารับราชการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในตำแหน่งอาจารย์ ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการในเวลาไม่น้อยกว่าหกเดือนแต่ไม่เกินหนึ่งปี

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องให้อาจารย์ผู้ใดทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป อธิการบดีอาจขยายเวลาการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสองเดือน แต่เมื่อรวมกันแล้วระยะเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องไม่เกินหนึ่งปี

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่าสามคนไม่เกินห้าคน เพื่อทำหน้าที่ประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ข้อ ๖ หลักเกณฑ์และวิธีการประเมินและแบบประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด

ข้อ ๗ เมื่อได้รับรายงานผลการประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วให้อธิการบดีดำเนินการดังนี้

(๑) ในกรณีที่ผลการประเมินไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้มีคำสั่งให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นรับราชการต่อไป แล้วจึงให้ผู้นั้นทราบ

(๒) ในกรณีที่ผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด แต่อธิการบดีเห็นควรขยายระยะเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ส่งขยายเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการออกไปได้ตามที่เห็นสมควร แต่เมื่อรวมกันแล้ว

ต้องไม่เกินหนึ่งปี ในการนี้ให้แสดงผลหรือความเห็นไว้ด้วย แล้วแจ้งให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการต่อไป

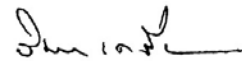
(๓) ในกรณีที่ประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนครบกำหนดเวลาประเมินและปรากฏว่าผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด แต่อธิการบดีเห็นควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป ให้สั่งให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไป ในการนี้ให้แสดงผลหรือความเห็นไว้ด้วย แล้วแจ้งให้ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและผู้ที่เกี่ยวข้องทราบและดำเนินการต่อไป

(๔) ในกรณีที่ผลการประเมินต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด แต่อธิการบดีเห็นว่าไม่ควรให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่อไปหรือไม่ควรขยายเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้มีคำสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการภายในห้าวันทำการ นับตั้งแต่วันที่ได้รับรายงานและแจ้งให้ผู้นั้นทราบ ในกรณีนี้อธิการบดีอาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้โดยไม่ต้องรอให้ครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ถ้าอธิการบดีสั่งการตาม (๔) ดังกล่าวข้างต้น ให้รายงานสภาสถาบันเพื่อทราบ

ข้อ ๘ อาจารย์ผู้ใดที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ประกาศใช้บังคับ และยังไม่พ้นระยะเวลาทดลองปฏิบัติราชการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ประเมินผลการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หากพ้นระยะเวลาทดลองปฏิบัติราชการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้แล้ว ให้ถือว่าเป็นผู้พ้นการทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีเกิดปัญหาจากการบังคับใช้ข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๘**

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับวินัย การรักษาวินัย และดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติและเพื่อให้เกิดความยุติธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ (๙) ข้อ ๒๕ วรรคสอง ข้อ ๒๖ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนว่าด้วยวินัย การรักษาวินัย และการดำเนินการทางวินัยของพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด ที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับพนักงานราชการในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๕ พนักงานราชการต้องรักษาวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

พนักงานราชการผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางวินัยที่กำหนดไว้ในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำผิดวินัยจะต้องรับโทษทางวินัย เว้นแต่จะมีเหตุอันควรงดโทษ

ข้อ ๖ ความผิดวินัยร้ายแรงของพนักงานราชการให้เป็นไปตามข้อ ๒๔ (๑) - (๘) ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

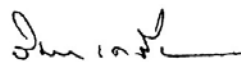
ข้อ ๗ นอกจากข้อห้ามและข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และไม่ร้ายแรงในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงานราชการยังต้องถือปฏิบัติตามข้อห้ามและข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในส่วนที่เกี่ยวกับวินัย และการรักษาวินัยซึ่งให้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยเมื่อพนักงานราชการไม่ปฏิบัติตามข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติดังกล่าว ให้ถือว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงหรือไม่ร้ายแรง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ ในการพิจารณาเกี่ยวกับวินัย การสอบสวนพิจารณา อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนตลอดจนอำนาจการสั่งลงโทษ รวมทั้งแนวทางในการปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มติคณะรัฐมนตรี กฎ ก.ค.ศ. ที่เกี่ยวข้องและแนวทางที่ ก.ค.ศ. กำหนดโดยอนุโลม

ในกรณีที่ไม่มีหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำหลักเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. หรือ ก.พ. กำหนดไว้แล้วซึ่งใช้อยู่เดิม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ ๑/๒๕๕๓

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๔ นักเรียนผู้จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

๒๔.๑ สำเร็จการศึกษาในภาคการศึกษาปกติ และมีระยะเวลาการศึกษาไม่เกินที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๒๔.๑.๑ มีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา สำหรับหลักสูตร ๔ ปี

๒๔.๑.๒ มีระยะเวลาการศึกษาไม่เกิน ๕ ปีการศึกษา สำหรับหลักสูตร ๕ ปี

๒๔.๒ ไม่เคยสอบตก (F) หรือได้รับผลการศึกษาไม่ผ่าน (U) หรือได้รับสัญลักษณ์ D, D+ ในรายวิชาใดๆ ตลอดหลักสูตร

๒๔.๓ ไม่เคยลงทะเบียนเรียนซ้ำ หรือลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นแทนเพื่อเปลี่ยนระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

๒๔.๔ นักศึกษาผู้ที่สมควรได้รับเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง จะต้องมียกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๕๐ ขึ้นไป

๒๔.๕ นักศึกษาผู้ที่สมควรได้เกียรตินิยมอันดับสอง จะต้องมียกระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๒๕ ขึ้นไป”

ประกาศ ณ วันที่ ๖ เดือน เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๔
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๔ เมื่อวันที่ ๑๔ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔
จึงมีมติให้ออกข้อบังคับดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์
พ.ศ. ๒๕๕๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“สภาสถาบัน หมายความว่า สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“นายกสภาสถาบัน หมายความว่า นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“อธิการบดี หมายความว่า อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์”

“คณาจารย์ หมายความว่า อาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา”

ข้อ ๔ ปริญญาเกิตติมศักดิ์ที่สถาบันให้แก่บุคคลซึ่งสภาสถาบันเห็นว่าเป็นผู้ทรงคุณคุณนั้น ได้แก่ ปริญญา
บัณฑิตกิตติมศักดิ์ ปริญญามหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ และปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ เฉพาะในสาขาที่มีการสอน
ในสถาบัน

ข้อ ๕ บุคคลซึ่งสมควรได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม
มาตรา ๕๔ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมีคุณสมบัติเพิ่มเติมอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

(๑) มีผลงานทางวิชาการดีเด่นในสาขาวิชาที่มีการสอนในสถาบัน

(๒) เป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่หรือได้ดำเนินการที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่สถาบัน ประเทศชาติ

หรือนานาชาติ

ข้อ ๖ ผู้มีสิทธิเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ตามข้อ ๔ ได้แก่

(๑) คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ของสถาบัน

(๒) กรรมการสภาสถาบัน

ข้อ ๗ ให้สถาบันแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาบุคคลซึ่งสมควรให้ได้รับปริญญาเกิตติมศักดิ์ตามข้อ ๔
ได้แก่

(๑) คณะกรรมการกลั่นกรองประจำคณะ ซึ่งมีหน้าที่พิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติเบื้องต้นของบุคคลซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ ประกอบด้วย

(ก) คณบดี เป็นประธานกรรมการ

(ข) กรรมการประจำคณะ จำนวนสองคน เป็นกรรมการ

(ค) คณาจารย์ที่มีความรู้ และความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาที่เสนอจำนวนสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขานุการคณะหรือคณาจารย์ที่คณบดีมอบหมายเป็นเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการเลือกสรร ซึ่งมีหน้าที่พิจารณาความเหมาะสมทั้งปวงของบุคคลซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์

(ก) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(ข) รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และกรรมการสภาสถาบัน ในสัดส่วนจากคณาจารย์ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา ทั้งนี้ ตามที่อธิการบดีแต่งตั้งจำนวนสี่คน เป็นกรรมการ

ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณาจารย์คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๘ การพิจารณาของคณะกรรมการตามข้อ ๗ (๑) และ (๒) ต้องมีกรรมการเข้าร่วมประชุมเกินกึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมด ซึ่งผลการพิจารณาต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการของแต่ละคณะกรรมการ ไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการที่เข้าร่วมประชุม

ข้อ ๙ ขั้นตอนการเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ที่มีสิทธิเสนอบุคคลตามข้อ ๖ เสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับการพิจารณาให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ พร้อมประวัติหรือผลงานตามแบบฟอร์มต่อคณะกรรมการกลั่นกรองประจำคณะ

(๒) คณะกรรมการกลั่นกรองประจำคณะ เสนอชื่อบุคคลที่ผ่านการตรวจสอบคุณสมบัติต่อคณะกรรมการเลือกสรร

(๓) คณะกรรมการเลือกสรร เสนอชื่อบุคคลที่ผ่านการพิจารณาความเหมาะสมทั้งปวงต่อสภาวิชาการ

(๔) สภาวิชาการเสนอชื่อบุคคลที่ผ่านความเห็นชอบจากสภาวิชาการต่ออธิการบดี

(๕) อธิการบดีนำรายชื่อพร้อมประวัติและผลงานโดยสมบูรณ์เสนอต่อสภาสถาบัน

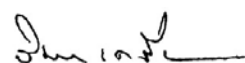
(๖) สภาสถาบันพิจารณาอนุมัติให้ปริญญากิตติมศักดิ์

ข้อ ๑๐ การนำเสนอเพื่อให้ปริญญากิตติมศักดิ์ให้ใช้แบบฟอร์มตามที่แนบท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๑ การพิจารณาให้ปริญญากิตติมศักดิ์แก่ประมุข พระบรมวงศานุวงศ์ หรือบุคคลสำคัญของประเทศหรือของมิตรประเทศ ให้กระทำตามความเหมาะสมอันควรแก่กรณี และไม่ต้องนำหลักเกณฑ์และขั้นตอนการพิจารณาตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้มาใช้บังคับ

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**แบบกรอกข้อมูลประวัติและผลงานของผู้ที่สมควรได้รับเสนอชื่อ
ให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการให้ปริญญากิตติมศักดิ์ พ.ศ.**

คำชี้แจง

๑. แบบกรอกข้อมูลประวัติและผลงานของผู้ที่สมควรได้รับเสนอชื่อให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ แบ่งเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว

ตอนที่ ๒ ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะของผู้ที่สมควรได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ ประกอบด้วย ๓ ด้าน ดังนี้

(๑) ด้านการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงดีเด่นในทางวิชาการ

(๒) ด้านการเป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม

(๓) ด้านเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม จริยธรรม

(๔) ด้านคุณลักษณะอื่นๆ (ถ้ามี)

๒. วิธีใช้แบบประมวลประวัติและผลงาน ผู้เสนอชื่อบุคคลเพื่อให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ จะต้องจัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านต่างๆ ในแบบประมวลประวัติและผลงานของผู้ที่สมควรได้รับการเสนอชื่อ เรียงลำดับคุณลักษณะตามแบบฟอร์มให้ครบถ้วน แล้วนำส่งสำนักงานเลขาธิการคณะมนตรีของคณะที่เป็นผู้รับผิดชอบ ในสาขาวิชาที่เสนอเพื่อขอรับปริญญาเพื่อดำเนินการต่อไป

**แบบกรอกข้อมูลประวัติและผลงานของผู้ที่สมควรได้รับเสนอชื่อ
ให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์ตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการให้ปริญญากิตติมศักดิ์ พ.ศ. ๒๕๕๔**

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานส่วนตัว

ชื่อ - นามสกุล

วันเดือนปีเกิดอายุ.....ปี

สถานที่เกิด

คู่สมรส

จำนวนบุตร/ธิดา

อาชีพในปัจจุบัน

สถานที่ทำงาน

สถานที่อยู่ปัจจุบัน

ตอนที่ ๒ ข้อมูลที่บ่งชี้ถึงคุณลักษณะของผู้สมควรได้รับเสนอชื่อให้ได้รับปริญญากิตติมศักดิ์

๑. ด้านการเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงดีเด่นในทางวิชาการ

๑.๑ คุณวุฒิ : ความรู้ / ความเป็นผู้คงแก่เรียน (Scholar) สามารถเป็นตัวแทนของสังคมแห่งการเรียนรู้ได้ ได้แก่

๑.๑.๑ ประกาศนียบัตร

- ๑) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๒) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๓) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.

๑.๑.๒ ปริญญาบัตร

- ๑) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๒) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๓) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.

๑.๑.๓ ประกาศนียบัตรชั้นสูงวิชาเฉพาะ / ประกาศนียบัตรบัณฑิต (สูงกว่าปริญญาตรี)

- ๑) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๒) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๓) คุณวุฒิ
จากสถาบัน.....เมื่อ พ.ศ.

๑.๒ ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ทางวิชาการได้แก่

- ๑) ตำแหน่ง
จากหน่วยงาน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๒) ตำแหน่ง
จากหน่วยงาน.....เมื่อ พ.ศ.
- ๓) ตำแหน่ง
จากหน่วยงาน.....เมื่อ พ.ศ.

๑.๓ เขียนบทความลงวารสารวิชาการ / เอกสารประกอบการบรรยาย ฯลฯ ได้แก่

ชื่อบทความที่ตีพิมพ์ในวารสาร	ชื่อวารสารที่ตีพิมพ์	พ.ศ.
๑)		
๒)		
๓)		
๔)		
๕)		

ผลงานดีเด่น / ภาควิชาใจ คือ
 เพราะ.....

๑.๔ สร้างผลงานประเภทตำรา / เอกสารทางวิชาการ / งานวิจัยที่ได้พิมพ์เป็นเล่มโดยมีชื่อเป็นผู้เขียนคนเดียว ได้แก่

ชื่อตำรา / เอกสารทางวิชาการ / งานวิจัย	จำนวนหน้า	พ.ศ.
๑)		
๒)		
๓)		
๔)		
๕)		

ผลงานดีเด่น / ภาควิชาใจ คือ
 เพราะ.....

๑.๕ การเป็นที่ยอมรับของสังคมในด้านวิชาการ ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่ง ได้แก่

- ๑)พ.ศ.
 ๒)พ.ศ.
 ๓)พ.ศ.

ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง
 คือ

ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง
 คือ

๑.๖ ได้รับเชิญจากภาครัฐและเอกชนให้เป็นวิทยากร เช่น

ชื่อหัวข้อที่บรรยาย / ฝึกอบรม	หน่วยงานที่จัดอบรม
๑)	
๒)	
๓)	
๔)	
๕)	

ผลงานดีเด่น / ภาคภูมิใจ คือ
 เพราะ.....

๒. ด้านศักยภาพ / ประสบการณ์ และผลงานดีเด่นด้านเป็นบุคคลที่ทำคุณประโยชน์แก่ส่วนรวม

๒.๑ ศักยภาพและผลงานดีเด่น / ภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมกับภาครัฐและเอกชนในการดำเนินกิจกรรม อันส่งผลต่อการพัฒนาสังคม / ท้องถิ่น / ชุมชน ได้แก่

๑)พ.ศ.

๒)พ.ศ.

๓)พ.ศ.

๒.๒ มีศักยภาพและผลงานดีเด่นเป็นที่ยอมรับ ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่ง ได้แก่

๑)

๒)

๓)

ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง

คือ

ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง

คือ

๒.๓ เสียสละเพื่อสังคม ส่วนรวม ได้แก่

๑)

๒)

๓)

ผลงานดีเด่น / ภูมิใจ

๓. ด้านคุณธรรม / จริยธรรม

๓.๑ ความเป็นคนดี มีชื่อเสียง / เกียรติคุณ ได้รับการคัดเลือกให้ได้รับรางวัล / เชื้อ / โล่ ได้แก่

๑)จาก

๒)จาก

๓)จาก

๓.๒ มีคุณธรรม / จริยธรรม / ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม ได้แก่

- ๑) ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง
คือ
- ๒) ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง
คือ
- ๓) ผลงานดีเด่น / ภูมิใจในขณะดำรงตำแหน่ง
คือ

๔. ด้านคุณลักษณะอื่นๆ

๔.๑ การมีส่วนร่วมในวัฒนธรรมองค์กรของสถาบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๔.๒ ใฝ่หาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองโดยการเข้าฝึกอบรมตามหลักสูตรต่างๆ ได้แก่

ชื่อหลักฐาน	สถาบัน / หน่วยงานที่จัด	พ.ศ.
๑)		
๒)		
๓)		
๔)		
๕)		

บทสรุปการมีผลงานดีเด่นควรค่าแก่ปริญญา.....

.....กิตติมศักดิ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนเข้าสู่วการศึกษาในระบบตามหลักสูตรของสถาบัน
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๕๕

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนเข้าสู่วการศึกษาในระบบตามหลักสูตรของสถาบัน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๑๕ วรรคสามของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้สถานศึกษาต้องจัดให้มีการเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบหรือต่างรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งจากการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์การทำงาน สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียนเข้าสู่วการศึกษาในระบบตามหลักสูตรของสถาบัน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ หรือหน่วยงานอื่นที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าวิทยาลัย ที่จัดการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีของสถาบัน

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการการเทียบโอน” หมายความว่า คณะบุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อทำหน้าที่เทียบโอนผลการเรียน และ/หรือ ประเมินความรู้ ประสบการณ์ ให้กับผู้ขอเทียบโอน

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา ได้แก่ มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือเทียบเท่า

“การศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา” หมายความว่า การศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หรือเทียบเท่า

“การศึกษาในระบบ” หมายความว่า การศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผลซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

“การศึกษานอกระบบ” หมายความว่า การศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบวิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

“การศึกษาตามอัธยาศัย” หมายความว่า เป็นการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อมและโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคม สภาพแวดล้อม สื่อ หรือแหล่งความรู้อื่นๆ

“การฝึกอาชีพ” หมายความว่า การฝึกปฏิบัติเพื่อเพิ่มพูนความรู้ ฝีมือ และทัศนคติ จนทำให้ผู้รับการฝึกฝนสามารถทำงานในสาขาอาชีพที่รับการฝึกได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจเป็นการฝึกทางด้านอาชีพในรูปแบบต่างๆ เช่น ทางด้านช่าง ทางด้านการแสดง เป็นต้น สำหรับผู้ที่มีงานทำอยู่แล้วหรือผู้ที่ไม่มียานทำ หรือเป็นนักเรียน/นักศึกษา ทำการฝึกในสถานประกอบการ ในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนหรือจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ

“ความรู้และประสบการณ์” หมายความว่า ความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติที่เกิดจากการศึกษา ฝึกอบรมในระบบ นอกระบบ ตามอัธยาศัย จากการประกอบอาชีพ จากประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมาที่สะท้อนถึงกระบวนการทำงานและการพัฒนาอาชีพ การฝึกอาชีพ การแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ต่างๆ

“ผลการเรียน” หมายความว่า ผลการเรียนรู้จากการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ซึ่งครอบคลุมด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติ

“การเทียบโอนผลการเรียน” หมายความว่า การนำผลการเรียน ผลการเรียนรู้ ซึ่งเป็นความรู้ ทักษะ หรือประสบการณ์การทำงาน การฝึกอาชีพ มาเทียบโอนเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาต่อเนื่องในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา

“การเทียบโอนความรู้และประสบการณ์” หมายความว่า การเทียบโอนความรู้ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญ รวมทั้งกิจนิสัยที่เกิดจากการประกอบอาชีพหรือประสบการณ์ทำงานที่ผ่านมา ซึ่งตรงกับรายวิชาตามหลักสูตรของสถาบัน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา

ข้อ ๔ ให้สถานศึกษาดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน เข้าสู่การศึกษาในระบบตามหลักสูตรของสถาบัน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา ของผู้ขอเทียบโอน

ข้อ ๕ ให้สถานศึกษาดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในภาคเรียนแรกที่รับนักเรียน/นักศึกษาเข้ามาเรียน โดยต้องดำเนินการก่อนเปิดภาคเรียน

ข้อ ๖ ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนตามข้อ ๔ จะต้องมีความสมบูรณ์ดังต่อไปนี้

๖.๑ ผ่านกระบวนการคัดเลือกและมีสถานภาพเป็นนักเรียน/นักศึกษาของสถานศึกษา

๖.๒ มีหลักฐานหรือสามารถแสดงผลการศึกษา และการเรียนรู้ หรือผลการประเมินทักษะและประสบการณ์สอดคล้องตามมาตรฐานของรายวิชาที่ขอเทียบโอน

ข้อ ๗ ในการเทียบโอนผลการเรียนตามข้อ ๔ จะต้องเป็นหลักเกณฑ์ ดังนี้

๗.๑ การเทียบรายวิชาและหน่วยกิตระหว่างการศึกษาในระบบ

๗.๑.๑ รายวิชาที่จะขอเทียบโอนต้องเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชาในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานหรือการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา

๗.๑.๒ หน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่จะนำมาเทียบโอนผลการเรียน ต้องมีจำนวนเท่า หรือมากกว่ารายวิชาที่ขอเทียบโอน

๗.๑.๓ รายวิชาที่จะนำมาเทียบโอนผลการเรียน ต้องมีมาตรฐาน/ตัวชี้วัด/ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง/จุดประสงค์รายวิชา ครอบคลุมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของรายวิชาที่ขอเทียบโอน

๗.๑.๔ รายวิชาสามัญที่จะนำมาขอเทียบโอนผลการเรียน จะต้องมียุทธศาสตร์การเรียนไม่ต่ำกว่า เกณฑ์การผ่านของแต่ละรายวิชา เมื่อเทียบโอนได้แล้วให้มีความระดับเดียวกับผลการเรียนเดิม

๗.๑.๕ ในกรณีที่จำนวนหน่วยการเรียนของรายวิชาที่นำมาขอเทียบโอนมีจำนวน หน่วยการเรียนน้อยกว่า สามารถนำผลการเรียนของรายวิชาในกลุ่มสาระเดียวกันมานับรวมได้ โดยนำค่าระดับ ผลการเรียนของรายวิชาที่ขอเทียบโอนมาเฉลี่ย หากมีจุดทศนิยมให้ปรับทศนิยมตามหลักการทางคณิตศาสตร์

๗.๑.๖ รายวิชาซีพีที่จะนำมาขอเทียบโอนผลการเรียนจะต้องมียุทธศาสตร์การเรียน ไม่ต่ำกว่า ค่าระดับผลการเรียน ๒ หรือเทียบเท่า และเมื่อเทียบโอนได้แล้วให้ค่าระดับผลการเรียนในระดับเดียวกัน หากจะให้ ค่าระดับผลการเรียนเป็นอื่น จะต้องมีการประเมินโดยคณะกรรมการ

๗.๑.๗ จำนวนหน่วยการเรียนรวมที่จะขอเทียบโอนผลการเรียนได้ จะต้องไม่เกิน ๓ ใน ๔ ของจำนวนหน่วยการเรียนรวมของหลักสูตรที่จะขอโอนมาศึกษา

๗.๑.๘ ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในสถานศึกษา ไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาในการศึกษาภาคปกติ ทั้งนี้ ไม่นับรวมการศึกษาภาคฤดูร้อน

๗.๑.๙ ในกรณีที่ขอเทียบโอนผลการเรียน ผู้ขอเทียบโอนผลการเรียนจะขอเทียบโอนเข้า ศึกษาได้ ไม่เกินกว่าชั้นปีและภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตในหลักสูตรที่เปิดสอน

๗.๒ การให้หน่วยการเรียนการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ จากการศึกษาในระบบ และ/หรือการศึกษาตามอัธยาศัย

๗.๒.๑ การเทียบโอนความรู้ ต้องเทียบเป็นรายวิชาหรือกลุ่มวิชา ตามหลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานหรือการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา ที่เปิดสอนในสถานศึกษา

๗.๒.๒ การเทียบโอนความรู้ แบ่งเป็น ๒ ประเภทดังนี้

๑) การเทียบโอนความรู้จากรายวิชาที่ผ่านการเรียนจากสถานศึกษาหรือ การฝึกอบรมจากหน่วยงานต่างๆ

๒) การเทียบโอนความรู้จากประสบการณ์และ/หรือทักษะที่ไม่ใช่การเรียน จากสถานศึกษาหรือหน่วยงานต่างๆ ประสบการณ์จากการทำงาน หรือประสบการณ์ชีวิตที่เกี่ยวข้องกับรายวิชา ที่ขอเทียบโอนความรู้หรือผ่านการฝึกอบรมจากหน่วยงานโดยผ่านการประเมินจากคณะกรรมการ

๗.๒.๓ การเทียบโอนความรู้แต่ละรายวิชา ให้ใช้วิธีการประเมินที่หลากหลายเป็นไปตาม เกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขของรายวิชาที่สถานศึกษากำหนด

๗.๒.๔ ผลการประเมินความรู้เพื่อศึกษาในหลักสูตรของวิทยาลัยนาฏศิลป์ จะต้องเทียบ ได้ไม่ต่ำกว่าค่าระดับ ๑ ในรายวิชาสามัญ และจะต้องเทียบได้ไม่ต่ำกว่าค่าระดับผลการเรียน ๒ ในรายวิชาซีพี จึงจะให้หน่วยการเรียนของรายวิชานั้น

ผลการประเมินความรู้เพื่อศึกษาในหลักสูตรของวิทยาลัยช่างศิลป์จะต้องเทียบได้ไม่ต่ำกว่า ค่าระดับคะแนน ๒ ทุกรายวิชา จึงจะให้หน่วยการเรียนของรายวิชานั้น

๗.๒.๕ จำนวนหน่วยการเรียนที่จะขอเทียบโอนความรู้ได้จะต้องไม่เกิน ๓ ใน ๔ ของ จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรที่จะเข้าศึกษา

๗.๒.๖ ผู้ขอเทียบโอนความรู้ จะต้องใช้เวลาศึกษาในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษา ในการศึกษาภาคการศึกษาปกติ ทั้งนี้ ไม่นับรวมการศึกษาภาคฤดูร้อน

ข้อ ๘ ให้นำผลการเรียนเทียบโอนมาคิดเป็นคะแนนผลการเรียนหรือคำนวณคะแนนเฉลี่ยสะสม โดยการบันทึกผลการเรียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สถาบันกำหนด

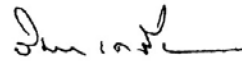
ข้อ ๙ ให้สถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อดำเนินการตามแนวทางปฏิบัติของข้อบังคับฉบับนี้

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนเสนอผลการเทียบโอนต่อคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและฝ่ายวิชาการของสถานศึกษาเพื่อให้ความเห็นชอบและเสนอผู้บริหารสถานศึกษาตัดสินใจอนุมัติ

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่ต้องมีการดำเนินการใดๆ ที่มิได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ หรือกรณีที่มีปัญหาต้องตีความตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอสภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

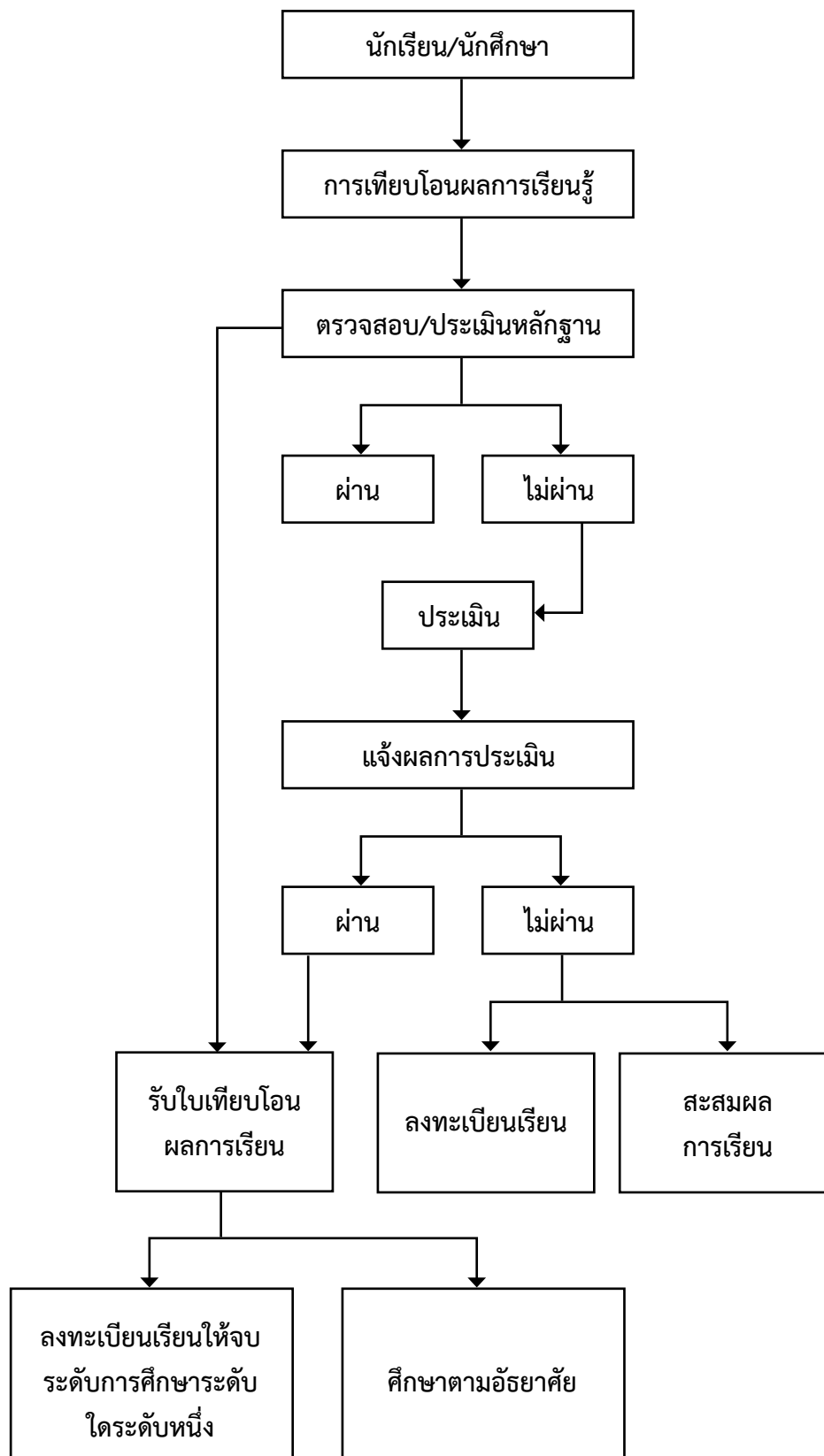
ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

แผนภูมิและขั้นตอนการเทียบโอนผลการเรียน

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยระเบียบแสดงผลการเรียนรู้
พ.ศ. ๒๕๕๒**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๕๒ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติออกระเบียบนี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศใช้บังคับเป็นต้นไป

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

“หัวหน้าสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้ที่รักษาการแทน ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือ ผู้ที่รักษาการแทน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

“ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้” หมายความว่า เอกสารบันทึกผลการเรียนของนักเรียนตามหลักสูตรของสถานศึกษา ซึ่งเรียกชื่อย่อว่า “ปพ.๑”

ข้อ ๔ ให้สถานศึกษาออกระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ให้นักเรียนทุกคนที่ออกจากสถานศึกษา หรือสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ช่วงชั้นที่ ๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์

(๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยนาฏศิลป์

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยช่างศิลป์

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจลงนามในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ที่ออกตามข้อ ๔ ของระเบียบนี้

ข้อ ๖ สถานศึกษาทุกแห่งต้องใช้ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ทุกหลักสูตร ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ ซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะเป็นผู้ออกหรือจัดจ้างพิมพ์ขึ้น

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมและตรวจสอบเอกสารระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ให้สถานศึกษากำหนดให้มีเลขชุดที่และเลขที่ประจำระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน (ปพ.๑) ตามตัวอย่างท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นผู้มีอำนาจในการจัดซื้อหรือจัดจ้างพิมพ์แบบพิมพ์
ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ทุกหลักสูตร

ข้อ ๙ สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดทำระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ตามคำอธิบายที่กำหนดไว้ท้าย
ระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ให้นักเรียนที่ได้รับระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้มีศักดิ์และ
สิทธิเหมือนกับได้รับระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความ
และวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำอธิบายวิธีการจัดทำและการกรอก

ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ ปพ.๑

ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) เป็นเอกสารบันทึกผลการเรียน ของนักเรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งจัดทำขึ้นตามข้อกำหนดของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ประกอบด้วยผลการประเมิน รายวิชาตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ ผลปฏิบัติการกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน การประเมินการอ่านคิด วิเคราะห์และเขียน และผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทั้งข้อมูลอื่นๆ ที่แสดงความสำเร็จและคุณภาพการศึกษาของ นักเรียน เพื่อใช้เป็นหลักฐานการแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคน สถานศึกษาจะออก เอกสารนี้ให้นักเรียนทุกคนเมื่อจบการศึกษาแต่ละหลักสูตร และเมื่อออกจากสถานศึกษาในทุกกรณี นักเรียนสามารถใช้เป็นเอกสารในการย้ายสถานศึกษาสมัครเข้าศึกษา สมัครเข้าทำงาน หรือดำเนินการในเรื่องอื่นๆ ที่ต้องแสดง หลักฐานแสดงผลการเรียนรู้ของนักเรียน

การกรอกระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑)

๑. แนวปฏิบัติในการกรอกข้อมูล

การกรอกข้อมูลในระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ให้กรอกด้วยวิธีการเขียน พิมพ์ด้วยพิมพ์ดีด หรือคอมพิวเตอร์อย่างใดอย่างหนึ่ง เมื่อเลือกใช้วิธีการใดแล้วให้ใช้วิธีการนั้นตลอดทั้งแผ่นและให้กรอกด้วยหมึกสีดำหรือน้ำเงินเท่านั้น

ห้ามลบหรือขีดฆ่าข้อมูลที่กรอกไปแล้ว กรณีที่เขียนผิดหรือเปลี่ยนแปลงข้อมูลให้ขีดฆ่าข้อความที่ เขียนผิดหรือต้องการเปลี่ยนแปลงแล้วเขียนข้อความที่ถูกต้องหรือต้องการไว้ข้างบน และให้นายทะเบียนลงนาม กำกับไว้ โดยให้ใช้หมึกสีแดง

๒. การกรอกรายการในเอกสาร

๒.๑ การกรอกรายการข้อมูลวิทยาลัยและนักเรียน

- ๑) สถานศึกษา ให้กรอกชื่อของวิทยาลัยอย่างชัดเจน
- ๒) ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด ให้กรอกชื่อเต็มของสถานที่อันเป็นที่ตั้งของวิทยาลัย อย่างชัดเจน
- ๓) วันเข้าเรียน ให้กรอกเลขวันที่ ชื่อเดือน และเลข พ.ศ..... ที่วิทยาลัยรับนักเรียน เข้าเรียน ตามวันรับเข้าในทะเบียนนักเรียน
- ๔) สถานศึกษาเดิม ให้กรอกชื่อสถานศึกษาเดิมของนักเรียนตามที่ระบุในหลักฐานการศึกษา ของนักเรียนที่นำมาใช้สมัครเข้าศึกษา กรณีนักเรียนศึกษาจากต่างรูปแบบถ้าศึกษาจาก สถานศึกษานอกระบบให้กรอกชื่อสถานศึกษานอกระบบที่เรียน และถ้านักเรียนศึกษา ตามอัธยาศัย ให้กรอก “ศึกษาตามอัธยาศัย”
- ๕) จังหวัด ให้กรอกชื่อจังหวัดที่ตั้งของสถานศึกษาเดิม กรณีนักเรียนศึกษาตามอัธยาศัย ให้กรอกชื่อจังหวัดที่นักเรียนได้รับการเทียบระดับ ตามที่ปรากฏในเอกสารหลักฐานการ เทียบระดับการศึกษา ส่วนนักเรียนที่ศึกษาตามอัธยาศัยแต่ยังไม่ได้รับเอกสารเทียบระดับ การศึกษาใดๆ ให้กรอกชื่อจังหวัดที่นักเรียนได้ลงทะเบียนเป็นผู้ศึกษาตามอัธยาศัย

- ๖) ชั้นเรียนสุดท้าย ให้กรอกระดับชั้นเรียนที่นักเรียนกำลังเรียนหรือจบการศึกษาจากสถานศึกษาเดิม ตามที่ปรากฏในหลักฐานการศึกษาที่นักเรียนนำมาแสดงเพื่อสมัครเข้าเรียน
- ๗) ชื่อ-ชื่อสกุล ให้กรอกชื่อและชื่อสกุลเต็มของนักเรียนอย่างชัดเจน พร้อมคำนำหน้าชื่ออย่างถูกต้องด้วยอักษรตัวบรรจง
- ๘) เลขประจำตัวนักเรียน ให้กรอกเลขประจำตัวนักเรียนตามที่ระบุในทะเบียนนักเรียนของวิทยาลัยที่ ๕ ช่องหลัง และถ้ามีกรณีต้องเพิ่มเลขรหัสวิทยาลัยในเลขประจำตัวนักเรียน ให้กรอกเพิ่มที่ ๘ ช่องข้างหน้า
- ๙) เลขประจำตัวประชาชน ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชนของนักเรียน จำนวน ๑๓ หลักโดยนำมาจากเลขในทะเบียนบ้านของนักเรียน
- ๑๐) เพศ ให้กรอก “ชาย” หรือ “หญิง” ตามเพศของนักเรียนให้ตรงตามที่ระบุในทะเบียนบ้านของนักเรียน
- ๑๑) เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ให้กรอกเลขวันที่ ชื่อเดือนและเลขพ.ศ. ที่นักเรียนเกิดให้ถูกต้องตรงตามที่ระบุในทะเบียนบ้านของนักเรียน
- ๑๒) สัญชาติ ให้กรอกสัญชาติของนักเรียนตามที่ระบุในทะเบียนบ้านของนักเรียน
- ๑๓) ศาสนา ให้กรอกชื่อศาสนาที่นักเรียนนับถือ
- ๑๔) ชื่อ-ชื่อสกุลบิดา ชื่อ-ชื่อสกุลมารดา ให้กรอกชื่อบิดาและชื่อมารดาที่แท้จริงของนักเรียน พร้อมนามสกุลและคำนำหน้าชื่อที่ถูกต้องอย่างชัดเจน ตามหลักฐานในทะเบียนบ้าน

๒.๒ การกรอกรายการผลการเรียน

การกรอกข้อมูลผลการเรียนต่างๆ ในทะเบียนแสดงผลการเรียนนี้รวมกรอกในครั้งเดียวเมื่อต้องการออกเอกสาร ทั้งกรณีนักเรียนจบช่วงชั้นหรือขอลาออกจากวิทยาลัย ข้อมูลผลการเรียนต่างๆ ที่นำมากรอกจึงเป็นข้อมูลสภาพปัจจุบันในวันจัดทำเอกสารทั้งหมด ในขณะเดียวกันข้อมูลในเอกสารที่มอบให้นักเรียนจะต้องสมบูรณ์ครบถ้วนและถูกต้องทั้งหมดด้วย ให้กรอกข้อมูลในช่องรายการต่างๆ ดังนี้

๒.๒.๑ การกรอกผลการประเมินสาระการเรียนรู้

- ๑) รหัส/รายวิชา ให้กรอกรหัสและชื่อรายวิชาต่างๆ ที่นักเรียนเรียนในแต่ละภาคเรียน โดยแต่ละภาคเรียนจะต้องกรอกภาคเรียนและปีการศึกษาที่เรียนก่อนแล้ว จึงกรอกรหัสและรายวิชาที่เรียนในภาคเรียนนั้นๆ ตามมา โดยกรอกละเอียดก่อนแล้วค้นชื่อรายวิชาด้วยเครื่องหมาย “ : ” การกรอกรหัสและรายวิชาต่างๆ จะกรอกรายตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เรียนในภาคเรียนนั้นๆ และควรทยอยกรอกรายลำดับทีละสดมภ์จากสดมภ์ซ้ายมือไปทางขวามือ
- ๒) หน่วยกิตหรือน้ำหนัก ให้กรอกตัวเลขจำนวนหน่วยกิตหรือน้ำหนักของรายวิชาที่กรอกในสดมภ์ “รหัส/รายวิชา” ที่อยู่ในระดับเดียวกันของแต่ละหลักสูตร
- ๓) ผลการประเมิน ให้กรอกผลการประเมินผลการเรียนของรายวิชาที่กรอกในสดมภ์ “รหัส/รายวิชา” ที่อยู่ในระดับเดียวกัน ผลการประเมินที่นำมากรอกจะต้องเป็นผลการประเมินปัจจุบันของรายวิชานั้น เช่น รายวิชาใดประเมินผลการเรียนแล้วไม่ผ่าน ถ้ายังไม่ได้แก้ไขให้กรอกผลการประเมินเดิม แต่ถ้าได้

ซ่อมเสริมจนผ่านแล้ว ให้กรอกด้วยผลการประเมินที่ซ่อมเสริมแล้วหรือเรียนซ้ำมากรอก ส่วนรายวิชาที่ผ่านให้กรอกด้วยผลการประเมินผลการเรียนที่ได้ตามปกติ

๔) ผลการเรียนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร

- หน่วยกิตรวมหรือน้ำหนักรวม ให้กรอกจำนวนหน่วยกิตรวมหรือน้ำหนักรวมของทุกรายวิชาที่นักเรียนได้เรียนแล้ว โดยจำแนกรวมตามกลุ่มสาระการเรียนรู้
- ผลการเรียนเฉลี่ย ให้กรอกผลการเรียนเฉลี่ยของทุกรายวิชาที่นักเรียนได้เรียนแล้วโดยจำแนกจำนวนการเฉลี่ยตามกลุ่มสาระการเรียนรู้

๕) ผลการเรียนรวมเฉลี่ย

- หน่วยกิตรวมหรือน้ำหนักรวม ให้กรอกจำนวนหน่วยกิตรวมหรือน้ำหนักรวมทั้งหมดที่นักเรียนได้เรียนแล้ว
- ผลการเรียนเฉลี่ย ให้กรอกผลการเรียนเฉลี่ยรวมที่นักเรียนได้เรียนแล้ว

๒.๒.๒ การกรอกผลการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๑) กิจกรรม ให้กรอกรายชื่อรายการกิจกรรมที่นักเรียนเลือกปฏิบัติในแต่ละภาคเรียน การกรอกให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการกรอกรหัส/รายวิชา กรณีที่วิทยาลัย กำหนดรหัสของกิจกรรมไว้ด้วย ก็สามารถนำมากรอกได้โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับการกรอกรหัสวิชา

๒) น้ำหนัก ผลการประเมิน ให้กรอกน้ำหนักและผลการประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนแต่ละกิจกรรม โดยปฏิบัติเช่นเดียวกับการกรอกหน่วยกิตและผลการประเมินผลการเรียนสาระการเรียนรู้

๓) รวม

- น้ำหนักให้กรอกจำนวนน้ำหนักรวมของทุกกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติไปแล้วทั้งหมด
- ผลการประเมิน ให้กรอกจำนวนน้ำหนักรวมของกิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัติไปแล้วเฉพาะที่ผ่านเกณฑ์การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

๒.๒.๓ ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้กรอกผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์รวมทุกประการ ในการตัดสินผลการเรียนเมื่อจบหลักสูตรตามระดับคุณภาพที่กำหนด โดยขีดเครื่องหมาย “✓” ในช่อง ☐ ที่ตรงกับผลการประเมิน

- กรณีนักเรียนมีพฤติกรรมพิเศษเกี่ยวกับคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้กรอกพฤติกรรมของนักเรียนหรือความเห็นที่มีต่อพฤติกรรมของนักเรียนในช่องว่างใต้ผลการประเมิน

- การออกเอกสารให้นักเรียนที่ลาออกจากสถานศึกษา ก่อนจบหลักสูตรไม่ต้องกรอกผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แต่สามารถกรอกความคิดเห็นในช่องว่างใต้ผลการประเมินได้

๒.๒.๔ ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน ให้กรอกผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนรวมทุกด้าน ในการตัดสินผลการเรียนเมื่อจบหลักสูตรตามระดับคุณภาพที่กำหนด โดยขีดเครื่องหมาย “✓” ในช่อง ☐ ที่ตรงกับผลการประเมิน

กรณีนักเรียนมีความสามารถหรือมีผลงานพิเศษเกี่ยวกับการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ให้กรอกความสามารถ ผลงาน หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับนักเรียนในช่องว่างใต้ผลการประเมิน

การออกเอกสารให้นักเรียนที่ลาออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตร ไม่ต้องกรอกผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน แต่จะกรอกความสามารถ ผลงานของนักเรียน หรือความคิดเห็นที่มีต่อนักเรียนในช่องว่างใต้ผลการประเมินได้

๒.๒.๕ ผลการประเมินระดับชาติให้กรอกผลการประเมินนักเรียนด้วยแบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการหรือหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายนำมาทดสอบ โดยกรอกชื่อแบบทดสอบและผลการทดสอบตามที่หน่วยงานจัดการทดสอบแจ้งตอบกลับอย่างชัดเจน

๒.๓ การกรอกสรุปผลการเรียน

๑) จำนวนน้ำหนักรวมหรือหน่วยกิตสาระการเรียนรู้รวมที่เรียน...../ได้..... ให้กรอกตัวเลขจำนวนหน่วยกิตหรือจำนวนน้ำหนักรวมของสาระการเรียนรู้ทุกรายวิชาที่เรียนมาแล้วกับจำนวนหน่วยกิตหรือน้ำหนักรวมของสาระการเรียนรู้ที่มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ทุกรายวิชา ตามข้อมูลที่ปรากฏในวันจัดทำเอกสาร

๒) จำนวนน้ำหนักรวมของกิจกรรมที่ปฏิบัติ...../ได้..... ให้กรอกตัวเลขจำนวนน้ำหนักกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน รวมทุกกิจกรรมที่นักเรียนปฏิบัติมาแล้วทั้งหมด กับจำนวนน้ำหนักกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนมีผลประเมินผ่านเกณฑ์รวมทุกกิจกรรม ตามข้อมูลที่ปรากฏในวันจัดทำเอกสาร

๓) ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้กรอกผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามผลการประเมินเมื่อจบหลักสูตร ด้วยข้อมูลที่ปรากฏในวันจัดทำเอกสาร กรณีออกเอกสารให้นักเรียนที่ลาออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตร ให้ขีดเครื่องหมาย “-”

๔) ผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ให้กรอกผลการประเมินการอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียน ผ่านหลักสูตรตามข้อมูลที่ปรากฏในวันจัดทำเอกสาร กรณีออกเอกสารให้นักเรียนที่ออกจากสถานศึกษาก่อนจบหลักสูตร ยังไม่มีผลการประเมิน ให้ขีดเครื่องหมาย “-”

๕) การตัดสินจบหลักสูตรให้กรอกผลการตัดสินผ่านหลักสูตรตามเกณฑ์การจบหลักสูตรแต่ละเกณฑ์ ที่แสดงในช่อง “สรุปผลการเรียน” โดยกรอกผลการตัดสินดังนี้

ก. กรอก “ผ่าน” เมื่อเกณฑ์นั้นได้รับการตัดสินแล้วได้ “ผ่าน”

ข. กรอก “ไม่ผ่าน” เมื่อเกณฑ์นั้นได้รับการตัดสินแล้วได้ “ไม่ผ่าน”

ค. กรอก “ยังไม่ตัดสิน” เมื่อเกณฑ์นั้นยังไม่มีผลการตัดสิน

๖) วันอนุมัติการจบหลักสูตรให้กรอกเลขวันที่ เดือน และเลข พ.ศ. ที่วิทยาลัยอนุมัติให้นักเรียน ได้แก่ วันที่หัวหน้าสถานศึกษาลงนามตัดสินและอนุมัติผลการเรียนในแบบรายงานผลการเรียนผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)

๗) วันออกจากสถานศึกษา ให้กรอกเลขวันที่ เดือน และเลข พ.ศ. ที่นักเรียนออกจากสถานศึกษาตาม “วันจำหน่าย” ที่ระบุในทะเบียนนักเรียน

๘) สาเหตุการออกจากสถานศึกษา ให้กรอกดังนี้

ก. กรณีนักเรียนจบหลักสูตร แต่ไม่ได้ออกจากสถานศึกษาให้ขีดเครื่องหมาย “-”

ข. กรณีนักเรียนออกจากสถานศึกษาเมื่อจบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ช่วงชั้นที่ ๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์ ให้กรอก “จบการศึกษาภาคบังคับ”

ค. กรณีนักเรียนออกจากสถานศึกษาเมื่อจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยนาฏศิลป์ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยช่างศิลป์ ให้กรอก “จบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔”

ง. นักเรียนที่ออกจากสถานศึกษากรณีอื่นๆ ให้กรอก “ศึกษาต่อสถานศึกษาอื่น”

๙) ช่องเกณฑ์การจบหลักสูตรของสถานศึกษา ให้กรอกเกณฑ์การจบหลักสูตรให้ครบทั้ง

๔ เกณฑ์

๑๐) คำอธิบายระบบรายงานการประเมินผลการเรียนให้กรอกคำอธิบายระดับผลการเรียน หรือคำอธิบายคุณภาพผลการเรียนที่สถานศึกษากำหนด

๓. การออกเอกสารระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑)

สถานศึกษาต้องจัดทำต้นฉบับเอกสารระเบียบแสดงผลการเรียนของนักเรียนทุกคน โดยใช้แบบฟอร์ม ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด พร้อมกับการกรอกข้อมูลที่กำหนดในเอกสารอย่างครบถ้วน แต่ไม่ต้องติดรูปถ่าย ไม่ต้องลงนามนายทะเบียนและหัวหน้าสถานศึกษา ให้สถานศึกษาจัดทำต้นฉบับของเอกสารอย่างถูกต้องครบถ้วน และเก็บรักษาไว้อย่างดี อย่าให้เกิดการชำรุด เสียหาย สูญหาย หรือมีการปลอมแปลงเอกสาร หรือเปลี่ยนแปลง ข้อมูลในเอกสารเป็นอันขาด

แบบพิมพ์ระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑) ทุกหลักสูตรมี ๒ แบบ คือแบบปกติ มีลักษณะเป็น แบบพิมพ์สมบูรณ์แบบครบถ้วน สำหรับใช้กรอกข้อมูลด้วยการเขียนหรือพิมพ์ดีด และแบบพิมพ์สำหรับพิมพ์ด้วย คอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นกระดาษว่าง พิมพ์เฉพาะข้อความเอกสารแต่ละหลักสูตร และหมายเลขคุมเอกสาร เท่านั้น ให้สถานศึกษาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับวิธีการจัดทำเอกสารของตน

เมื่อจะออกเอกสารให้นักเรียน ให้จัดทำเอกสารคู่ฉบับของเอกสารต้นฉบับขึ้น ๒ ฉบับ โดยจะใช้วิธีการถ่ายสำเนาจากต้นฉบับ หรือนำแบบพิมพ์เอกสารที่ใช้จัดทำต้นฉบับมาคัดลอกข้อมูลใหม่ก็ได้ (กรณีนี้ให้นำเลขชุด ที่.....เลขที่.....ของเอกสารต้นฉบับไปกรอกที่ช่องหมายเหตุว่า “เอกสารนี้เป็นเอกสารคู่ฉบับของเอกสาร ต้นฉบับชุดที่.....เลขที่.....”) แล้วติดรูปถ่ายของนักเรียนขนาด ๓ x ๔ เซนติเมตร ในช่องติดรูปถ่ายพร้อมกับให้นายทะเบียนและหัวหน้าสถานศึกษาลงนามในเอกสารที่จัดทำขึ้นใหม่ทั้ง ๒ ฉบับ พร้อมวันที่ เดือน ปี พ.ศ.ที่ลงนาม ในเอกสารที่จัดทำขึ้นใหม่ทั้ง ๒ ฉบับและประทับตราวิทยาลัยที่รูปถ่ายของนักเรียนและที่ลายมือชื่อของหัวหน้าสถานศึกษา ตราประทับของวิทยาลัยควรใช้ตราครุฑเพื่อป้องกันการปลอมแปลง สถานศึกษามอบเอกสารที่จัดทำขึ้นให้นักเรียน ๑ ฉบับ และเก็บรักษาไว้เป็นสำเนารวมกับต้นฉบับ

กำหนดให้มีเลขชุดที่และเลขที่ประจำระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑) ดังนี้

๑) เลขชุดที่ในแต่ละช่วงชั้น ให้ใช้เลข ๕ หลัก โดยเริ่มตั้งแต่ ๐๐๐๐๑ จนถึง ๙๙๙๙๙

๒) เลขที่ประจำระเบียบแสดงผลการเรียนให้ใช้เลข ๖ หลัก โดยเริ่มตั้งแต่ ๐๐๐๐๐๑ จนถึง ๙๙๙๙๙๙

ให้เลขที่ประจำระเบียบแสดงผลการเรียนเป็นเลขย่อยของชุดเลขที่แต่ละชุด

นักเรียนที่ได้รับเอกสารระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑) ไปแล้ว มีความจำเป็นต้องขอฉบับใหม่ให้ยื่นคำร้องขอเอกสารฉบับใหม่พร้อมด้วยเหตุผลในการขอเอกสารเป็นลายลักษณ์อักษร สถานศึกษาจะดำเนินการออกเอกสารใหม่ให้ตามวิธีการข้างต้น และให้นายทะเบียนและหัวหน้าสถานศึกษาที่ดำรงตำแหน่งขณะที่นักศึกษา ยื่นคำร้องขอเอกสาร เป็นผู้ลงนามในเอกสาร

การควบคุมให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. ให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และสถานศึกษาจัดทำบัญชีจ่ายแบบพิมพ์ไว้เป็นหลักฐานตามแบบ ที่แนบมาทำระเบียบนี้

๒. กรณีแบบพิมพ์เกิดการสูญหายหรือเสียหายระหว่างทางที่ทำการขนส่งหรือสูญหายด้วยสาเหตุอื่นใด หรือเขียนผิดพลาด หรือสกปรก หรือเกิดการชำรุดเสียหายด้วยสาเหตุอื่นใดจนไม่อาจใช้งานได้ให้ดำเนินการดังนี้

๒.๑ กรณีความเสียหายหรือสูญหายเกิดขึ้น ให้สถานศึกษาผู้ทำให้เกิดความเสียหายหรือสูญหาย รายงานให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบโดยด่วน

๒.๒ กรณีผู้พิมพ์เป็นผู้ทำให้เกิดความเสียหายหรือสูญหาย หรือมีความจำเป็นต้องยกเลิกแบบพิมพ์ ให้รายงานให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบโดยด่วน

๒.๓ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทำการสอบสวนและประกาศยกเลิกแบบพิมพ์ฉบับที่เสียหายหรือสูญหาย พร้อมทั้งแจ้งกระทรวงวัฒนธรรม และกระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง ทราบ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่รับพิจารณาประเมินแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.๑) ฉบับนั้น

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการออกประกาศนียบัตร
พ.ศ. ๒๕๕๒**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการออกประกาศนียบัตร พ.ศ. ๒๕๕๒ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกระเบียบนี้ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการออกประกาศนียบัตร พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

“หัวหน้าสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้ที่รักษาการแทนผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่รักษาการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัย

“ประกาศนียบัตร” หมายความว่า เอกสารแสดงวุฒิการศึกษาของนักเรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรของสถานศึกษา ซึ่งเรียกชื่อย่อว่า “ปพ.๒”

ข้อ ๔ ให้สถานศึกษาออกประกาศนียบัตร (ปพ.๒) ให้แก่นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรของสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ช่วงชั้นที่ ๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์

(๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยนาฏศิลป์

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยช่างศิลป์

หากสถานศึกษาประสงค์จะออกประกาศนียบัตรให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัณห์ ได้จัดขึ้น ให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกประกาศนียบัตรเพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้แก่สถานศึกษาในสังกัด

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจลงนามในประกาศนียบัตร (ปพ.๒) ทุกระดับทุกประเภท ที่ออกให้แก่ผู้สำเร็จการศึกษาตามข้อ ๔ ของระเบียบนี้

ข้อ ๖ ในกรณีที่สถานศึกษาแห่งใดต้องเลิกจัดการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เก็บรักษาหลักฐานของสถานศึกษานั้นไว้ และให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นผู้มีอำนาจลงนามในประกาศนียบัตรดังกล่าว

ข้อ ๗ ในกรณีที่ประกาศนียบัตรชำรุด เสียหาย หรือสูญหาย ให้ผู้มีอำนาจลงนามในประกาศนียบัตรตามข้อ ๕ และข้อ ๖ แล้วแต่กรณี เป็นผู้ออกใบแทนประกาศนียบัตร และเก็บค่าธรรมเนียมใบแทนประกาศนียบัตรไม่เกินฉบับละ ๕๐ บาท

ในกรณีที่ขอรับใบแทนประกาศนียบัตรเมื่อพ้นกำหนด ๑๐ ปีนับแต่วันออกประกาศนียบัตร ให้เก็บค่าธรรมเนียมไม่เกินฉบับละ ๑๐๐ บาท

ให้ผู้ยื่นคำร้องขอรับใบแทนประกาศนียบัตรยื่นคำขอตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ โดยยื่นต่อสถานศึกษาที่ผู้ยื่นคำร้องจบการศึกษา

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าสถานศึกษาแต่งตั้งนายทะเบียนเพื่อจัดทำรายงานการออกประกาศนียบัตร

ให้นายทะเบียนจัดทำแบบรายงานการออกประกาศนียบัตรตามแบบและวิธีการที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ โดยจัดทำเป็น ๒ ชุด เก็บไว้ที่สถานศึกษา ๑ ชุด และอีก ๑ ชุดจัดส่งไปเก็บรักษาที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๙ สถานศึกษาทุกแห่งต้องใช้แบบประกาศนียบัตร (ปพ.๒) และแบบใบแทนประกาศนียบัตรตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ ซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์จะเป็นผู้จัดซื้อหรือจัดจ้างพิมพ์ขึ้น

การเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมแบบประกาศนียบัตรและใบแทนประกาศนียบัตร ให้จัดทำโดยประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๑๐ สถานศึกษาทุกแห่งต้องกรอกข้อความในประกาศนียบัตร (ปพ.๒) และใบแทนประกาศนียบัตรตามคำอธิบายที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ให้นักเรียนที่ได้รับประกาศนียบัตร (ปพ.๒) ก่อนที่ระเบียบนี้ใช้บังคับมีศักดิ์และสิทธิเหมือนกับได้ประกาศนียบัตร (ปพ.๒) ตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๒ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์พิจารณาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำอธิบายการกรอกประกาศนียบัตร (ปพ.๒) และใบแทนประกาศนียบัตร

๑. การกรอกประกาศนียบัตร (ปพ.๒)

การกรอกประกาศนียบัตร (ปพ.๒) ให้กรอกด้วยการเขียนหรือพิมพ์ด้วยหมึกสีดำให้ชัดเจน ห้ามใช้ปากกา ลูกกลิ้ง ตัวอักษรที่กรอกต้องเป็นตัวบรรจงและสวยงาม ตัวเลขที่กรอกทุกแห่งให้ใช้เลขไทย ประกาศนียบัตรทุกฉบับจะต้องไม่มีรอยขีด ขีด ชีด ลบ แก้ หรือตกเติม และต้องระมัดระวังไม่ให้เปรอะเปื้อนจากการเขียน การพิมพ์ หรือเกิดความสกปรกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง โดยการกรอกประกาศนียบัตรให้กรอกดังนี้

๑.๑ เลขที่ให้กรอกเลขที่ลำดับของประกาศนียบัตรที่ออกให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษา โดยนายทะเบียนของสถานศึกษาเป็นผู้ออก และให้เขียนเฉพาะลำดับตามทะเบียนประกาศนียบัตรไม่ต้องลงปี พ.ศ. กำกับ

๑.๒ วิทยาลัย.....ให้กรอกชื่อวิทยาลัยที่อนุมัติให้นักเรียนจบการศึกษา

๑.๓ อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ให้กรอกชื่ออำเภอ/เขต และจังหวัด ที่ตั้งของวิทยาลัย

๑.๔ ชื่อ-ชื่อสกุล, คำนำหน้าชื่อ เช่น เด็กชาย เด็กหญิง นาง นางสาว ยศ เช่น ร้อยตำรวจตรีหญิง ร้อยเอก นาวาตรี ฐานันดรศักดิ์ เช่น หม่อมหลวง หม่อมราชวงศ์ หม่อมเจ้า ให้เขียนเต็มไม่ใช้อักษรย่อ สำหรับ คำนำหน้าชื่อและฐานันดรศักดิ์ ให้เขียนติดกันไปกับชื่อหรือพระนาม ส่วนยศกับชื่อ หรือยศกับฐานันดรศักดิ์ ให้เว้นระยะห่างพองาม ชื่อกับชื่อสกุล ให้เว้นระยะพอสมควร นามสกุลที่มีคำต่อท้าย เช่น “ณ อยู่อยุธยา, ณ สกลนคร” ให้เว้นระยะระหว่าง “ณ” กับคำต่อท้ายและไม่ต้องใช้ “ฯ” (ไปยาลน้อย)

๑.๕ เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้กรอกเลขวันที่ ชื่อเดือน และเลขปี พ.ศ. ที่นักเรียนเกิด โดยเขียนให้เต็ม

๑.๖ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร.....ให้ใส่ชื่อเต็มของหลักสูตรที่นักเรียนสำเร็จการศึกษา

๑.๗ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้กรอกเลขวันที่ ชื่อเดือน และเลขปี พ.ศ. ที่นักเรียนได้รับอนุมัติให้จบหลักสูตร ตามที่ระบุในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)

๑.๘ การลงลายมือชื่อ ให้หัวหน้าสถานศึกษา หรือผู้รักษาการแทนหัวหน้าสถานศึกษา ซึ่งดำรงตำแหน่งขณะที่นักเรียนสำเร็จการศึกษา เป็นผู้ลงนาม

๑.๙ ให้ประทับตราของสถานศึกษาบนลายมือชื่อของหัวหน้าสถานศึกษา โดยใช้สีแดง

๑.๑๐ ให้ผู้มีหน้าที่จัดทำประกาศนียบัตรและผู้รับประกาศนียบัตร ลงนามด้านหลังของแบบพิมพ์ประกาศนียบัตร

๒. การกรอกใบแทนประกาศนียบัตร

การกรอกใบแทนประกาศนียบัตร ให้กรอกด้วยการเขียนหรือพิมพ์ด้วยหมึกสีดำให้ชัดเจน ห้ามใช้ปากกา ลูกกลิ้ง ตัวอักษรที่กรอกต้องเป็นตัวบรรจงและสวยงาม ตัวเลขที่กรอกทุกแห่งให้ใช้เลขไทย ประกาศนียบัตรทุกฉบับจะต้องไม่มีรอยขีด ขีด ชีด ลบ แก้ หรือตกเติม และต้องระมัดระวังไม่ให้เปรอะเปื้อนจากการเขียน การพิมพ์ หรือเกิดความสกปรกด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง โดยการกรอกใบแทนประกาศนียบัตร ให้กรอกดังนี้

๒.๑ วิทยาลัย.....ให้กรอกชื่อวิทยาลัยที่อนุมัติให้นักเรียนจบการศึกษา

๒.๒ อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....ให้กรอกชื่ออำเภอ/เขต และจังหวัด ที่ตั้งของวิทยาลัย

๒.๓ เอกสารนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า.....ให้กรอกชื่อ-ชื่อสกุลของนักเรียนที่ขอรับใบแทนประกาศนียบัตร โดยปฏิบัติตามวิธีการกรอกชื่อ-ชื่อสกุล ในการกรอกประกาศนียบัตร

๒.๔ เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้กรอกเลขวันที่ ชื่อเดือน และเลขปี พ.ศ. ที่นักเรียน
เกิด โดยเขียนให้เต็ม

๒.๕ สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร.....ให้ใส่ชื่อเต็มของหลักสูตรที่นักเรียนสำเร็จการศึกษา

๒.๖ เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้กรอกเลขวันที่
ชื่อเดือน และเลขปี พ.ศ. ที่นักเรียนได้รับอนุมัติให้จบหลักสูตร ตามที่ระบุในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)

๒.๗ ได้รับประกาศนียบัตรเลขที่.....ให้กรอกเลขที่ประกาศนียบัตรที่นักเรียนเคยได้รับไปแล้ว
ตามที่กรอกไว้ในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)

๒.๘ แต่เนื่องจากประกาศนียบัตรนั้น.....ให้กรอก “เกิดชำรุด” ในกรณีที่ออกใบแทน
ประกาศนียบัตรเนื่องจากประกาศนียบัตรเดิมชำรุด และกรอก “เกิดการสูญหาย” ในกรณีที่ออกใบแทน
ประกาศนียบัตรเนื่องจากประกาศนียบัตรเดิมสูญหาย

๒.๙ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ให้กรอกเลขวันที่ ชื่อเดือน และเลขปี พ.ศ. ที่หัวหน้า
สถานศึกษาลงนามในใบแทนประกาศนียบัตร

๒.๑๐ ให้หัวหน้าสถานศึกษาที่ดำรงตำแหน่งในระหว่างที่ออกใบแทนประกาศนียบัตร เป็นผู้ลงนาม
และประทับตราของสถานศึกษาบนลายมือชื่อ โดยใช้สีแดง

๒.๑๑ ให้นายทะเบียนที่ดำรงตำแหน่งในระหว่างที่ออกใบแทนประกาศนียบัตรเป็นผู้ลงนาม

๒.๑๒ ให้ผู้มีหน้าที่จัดทำใบแทนประกาศนียบัตรและผู้รับใบแทนประกาศนียบัตร ลงนามด้านหลัง
ของแบบพิมพ์ใบแทนประกาศนียบัตร

แบบคำร้องขอใบแทนประกาศนียบัตร

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรื่อง.....

เรียน.....

สิ่งที่ส่งมาด้วย

☐

หลักฐานการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ

ลงวันที่.....

☐

ประกาศนียบัตรฉบับที่ชำรุด

ด้วยข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว/อื่นๆ).....

.....เลขประจำตัว.....

สำเร็จการศึกษาหลักสูตร.....

สาขา.....ปีการศึกษา.....

มีความประสงค์จะขอใบแทนประกาศนียบัตรเนื่องจาก

☐

ประกาศนียบัตรสูญหาย และได้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจแล้ว

☐

ประกาศนียบัตรชำรุด และได้แนบประกาศนียบัตรที่ชำรุดมาพร้อมนี้

เพื่อประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

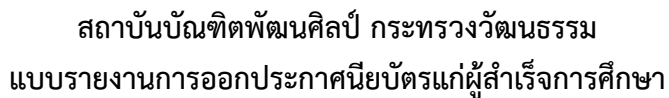
จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย

โดยข้าพเจ้าจะมาขอรับใบแทนประกาศนียบัตรในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ลำดับที่	เลขที่ ประกาศนียบัตร	ชื่อ - ชื่อสกุล	วัน เดือน ปีเกิด	วันอนุมัติการ จบหลักสูตร	หมายเหตุ

ชาย	หญิง	รวม

นายทะเบียน

หัวหน้าสถานศึกษา

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบรายงานการออกประกาศนียบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษา

หลักสูตร.....

ปีการศึกษา.....

ลำดับที่	เลขที่ ประกาศนียบัตร	ชื่อ - ชื่อสกุล	วัน เดือน ปีเกิด	วันอนุมัติการ จบหลักสูตร	หมายเหตุ

..... ผู้กรอก

..... ผู้ทาน (.....)

..... ผู้ตรวจ นายทะเบียน

ใบแทนประกาศนียบัตร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

สถานศึกษา.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

เอกสารสำคัญนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เป็นผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตร.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

และได้รับประกาศนียบัตรเลขที่.....ไปแล้ว

แต่เนื่องจากประกาศนียบัตรฉบับนั้น.....

.....

จึงออกใบแทนประกาศนียบัตรนี้ให้ไว้เป็นสำคัญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....

(.....)

หัวหน้าสถานศึกษา

.....

นายทะเบียน

หน้าหลังใบแทนประกาศนียบัตร

..... ผู้เขียน
..... ผู้ทาน
(.....)
..... ผู้ตรวจ

.....

ผู้รับใบแทนประกาศนียบัตร
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ปพ.๒

เลขที่.....

ประกาศนียบัตร

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

วิทยาลัย.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ขอมอบประกาศนียบัตรนี้ให้ไว้ เพื่อแสดงว่า

.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เป็นผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

.....

เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ขอให้มีความสุขสวัสดิ์เจริญเทอญ

.....

หัวหน้าสถานศึกษา

ด้านหลังใบประกาศนียบัตร

.....

(.....)

นายทะเบียน

.....

(.....)

ผู้รับใบประกาศนียบัตร

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....ผู้เขียน

.....ผู้ทาน

.....ผู้ตรวจ

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการรายงานผู้สำเร็จการศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๒**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการรายงานผู้สำเร็จการศึกษา ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการรายงานผู้สำเร็จการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยนาฏศิลป์ และวิทยาลัยช่างศิลป์ สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

“หัวหน้าสถานศึกษา” หมายความว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้ที่รักษาการแทน ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือผู้ที่รักษาการแทน ผู้อำนวยการวิทยาลัย

“แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา” หมายความว่า เอกสารรายงานผลการสำเร็จการศึกษาของนักเรียนที่จบการศึกษาตามหลักสูตรของสถานศึกษาซึ่งเรียกชื่อย่อว่า “ ปพ.๓ ”

ข้อ ๔ ให้สถานศึกษาจัดทำรายงานผู้สำเร็จการศึกษาตามแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ตามหลักสูตรของสถานศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ช่วงชั้นที่ ๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์

(๒) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยนาฏศิลป์

(๓) หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช ๒๕๔๔ วิทยาลัยช่างศิลป์

ข้อ ๕ ให้หัวหน้าสถานศึกษาเป็นผู้มีอำนาจลงนามในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ที่จัดทำตามข้อ ๔ ของระเบียบนี้

ข้อ ๖ สถานศึกษาทุกแห่งต้องใช้แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ทุกหลักสูตรตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้ ซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จะเป็นผู้จัดซื้อหรือจัดจ้างพิมพ์ขึ้น

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นผู้มีอำนาจในการจัดซื้อหรือจัดจ้างพิมพ์แบบพิมพ์รายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ทุกหลักสูตร

ข้อ ๘ สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดทำรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ตามคำอธิบายที่กำหนดไว้ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๙ สถานศึกษาต้องจัดทำรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) เป็นต้นฉบับ ๑ ฉบับ และคูฉบับอีก ๑ ฉบับ โดยให้สถานศึกษาส่งต้นฉบับไปเก็บรักษาไว้ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ คูฉบับ ๑ ฉบับให้เก็บรักษาไว้ที่สถานศึกษา

กรณีที่มีข้อมูลในรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ที่เก็บรักษาไว้ใน ๒ หน่วยงาน ไม่ตรงกัน ให้ถือเอาต้นฉบับรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ที่เก็บรักษาไว้ที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เป็นข้อมูลที่ต้อง

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้ และมีอำนาจตีความและวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ วิชาญ เครื่องงาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

คำอธิบายวิธีการจัดทำและการกรอกแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา

(ปพ.๓)

๑. การจัดทำแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา ให้สถานศึกษาดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการ ดังต่อไปนี้

๑.๑ แต่งตั้งนายทะเบียนของสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ เพื่อรับผิดชอบการจัดทำรายงานผู้สำเร็จการศึกษา และเอกสารสำคัญอื่นๆ ของสถานศึกษา

๑.๒ แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการจัดทำรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) เป็นคราวๆ ไป

๑.๓ คณะกรรมการในข้อ ๑.๒ ต้องดำเนินการกรอกแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ตามคำชี้แจงในข้อ ๒. ให้ถูกต้อง

๑.๔ เมื่อจัดทำรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) เสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้คณะกรรมการทุกคนและนายทะเบียนลงนามไว้ที่ด้านหน้าของเอกสารในช่องที่กำหนดไว้ทุกแผ่น ก่อนเสนอให้หัวหน้าสถานศึกษาพิจารณาอนุมัติจบหลักสูตร

๒. การกรอกรายงานในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ให้ปฏิบัติดังนี้

๒.๑ แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษาหนึ่งแผ่นมี ๒ หน้า

๒.๒ “หน้า.....” ให้กรอกเลขลำดับจากหน้าแรกถึงหน้าสุดท้ายของจำนวนหน้าของแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ที่กรอกรายชื่อนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาในแต่ละครั้งที่อนุมัติ

๒.๓ “สำเร็จการศึกษาภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....” ให้กรอกภาคเรียนโดยระบุว่าเป็นภาคเรียนที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ หรือภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา ให้กรอก ปี พ.ศ. ของปีการศึกษา

๒.๔ “วิทยาลัย.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....”
ให้กรอกชื่อวิทยาลัยและสถานที่ตั้งให้ชัดเจน

๒.๕ “ลำดับที่.....” ให้กรอกเลขลำดับของผู้สำเร็จการศึกษาคนแรกถึงคนสุดท้าย

๒.๖ “เลขประจำตัวนักเรียน.....” ให้เรียงลำดับเลขที่จากน้อยไปหามากตามเลขที่ในทะเบียนนักเรียน

๒.๗ “เลขประจำตัวประชาชน.....” ให้กรอกเลขประจำตัวประชาชน ๑๓ หลัก ของนักเรียนผู้สำเร็จการศึกษา

๒.๘ “ปพ.๑:๓ และ ปพ.๑:๔ ชุดที่.....เลขที่.....” ที่ออกให้นักเรียนแต่ละคน ต้องกรอกลงในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา ให้ถูกต้องตรงกัน

๒.๙ “เลขที่ประกาศนียบัตร.....” ให้เขียนหรือพิมพ์ให้ชัดเจน (ในการอนุมัติการจบการศึกษาแต่ละครั้งให้ขึ้นเลขที่ ๑ ใหม่ทุกครั้ง)

๒.๑๐ “ชื่อ – ชื่อสกุล” ของนักเรียน และบิดา มารดา ต้องกรอกให้ถูกต้องชัดเจน หากมีการเขียนหรือพิมพ์ชื่อ-ชื่อสกุลและวัน เดือน ปีเกิด ผิดพลาด ให้แก้ไขโดยขีดฆ่าข้อความที่เขียนหรือพิมพ์ผิดและเขียนใหม่ด้วยหมึกสีแดง พร้อมทั้งให้นายทะเบียนลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วย สำหรับ คำนำหน้านาม ฐานันดรศักดิ์ ราชทินนามยศ ให้เขียนหรือพิมพ์เต็ม

๒.๑๑ “วัน เดือน ปีเกิด” ให้กรอกให้ชัดเจนดังตัวอย่าง เช่น “ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๗ ”

๒.๑๒ “จำนวนน้ำหนักร/หน่วยกิต ภาระการเรียนรู้ที่เรียน/ที่ได้ และผลการเรียนเฉลี่ย” ให้กรอกผลการเรียนที่เรียนและที่ได้ในแต่ละช่องให้ชัดเจนตรงตามสรุปผลการเรียนที่ปรากฏในระเบียบแสดงผลการเรียน (ปพ.๑)

๒.๑๓ “จำนวนน้ำหนักกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่ปฏิบัติ/ที่ได้” ให้กรอกจำนวนน้ำหนักกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรวมที่มีนักเรียนปฏิบัติตลอดหลักสูตร และจำนวนน้ำหนักกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนรวม ที่นักเรียนได้ผ่านในการประเมินตลอดหลักสูตร

๒.๑๔ “ผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์และเขียน” ให้กรอกข้อมูลผลการประเมินการอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน ซึ่งนักเรียนได้รับในการตัดสิน เมื่อจบหลักสูตร

๒.๑๕ “ ผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์” ให้กรอกข้อมูลผลการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ซึ่งนักเรียนได้รับในการตัดสิน เมื่อจบหลักสูตร

๒.๑๖ “หมายเหตุ” ให้ใช้สำหรับบันทึกรายละเอียดการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการรายงานผลการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรนี้ เช่น ถ้ามีการเปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล ให้เขียนระบุชื่อเดิม นามสกุลเดิมไว้ในช่องหมายเหตุด้วย

๒.๑๗ “จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา” ใช้สำหรับสรุปผลจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรแต่ละครั้ง

๒.๑๘ ให้ลงชื่อ “ผู้กรอก ผู้ทาน ผู้ตรวจ” ทุกแผ่น

๒.๑๙ “ลายมือชื่อ ชื่อ ตำแหน่ง วัน เดือน ปี ผู้อนุมัติการจบหลักสูตร” ให้หัวหน้าสถานศึกษาผู้มีอำนาจอนุมัติการจบหลักสูตรเป็นผู้ลงนามพร้อมทั้งลงวัน เดือน ปี ที่อนุมัติด้วย การลงนามอนุมัติให้ลงนามทุกแผ่นในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓)

๒.๒๐ ด้านหลังของแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ใช้สำหรับกรอกรายการต่อจากหน้าแรกซึ่งมีวิธีการกรอกเช่นเดียวกัน

๒.๒๑ การกรอกรายการต่างๆ ในแบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.๓) ให้พิมพ์หรือเขียนด้วยหมึกสีดำ (ห้ามใช้ปากกาถูกลิ้น) ตัวเลขที่กรอกทุกแผ่นให้ใช้เลขไทยหรือเลขอารบิกก็ได้ แต่ขอให้ใช้อย่างเดียวกันตลอดทุกแผ่น

๒.๒๒ ให้ขีดเส้นด้วยหมึกสีแดงยาวตลอดแนวนอนใต้ผู้สำเร็จการศึกษาคนสุดท้าย และให้นายทะเบียนลงลายมือชื่อรับรองใต้เส้นนี้ด้วย

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

พ. ๓ : ๓
หน้า.....

แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี พุทธศักราช ๒๕๔๔ ช่วงชั้นที่ ๓ วิทยาลัยนาฏศิลป์
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี.....ปีการศึกษา.....

วิทยาลัย.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

ลำดับ ที่	เลขประจำ ตัวนักเรียน เลขประจำตัว ประชาชน	ชุดที่ พ.๑:๓ เลขที่ พ. ๑:๓	เลขที่ ประกาศนียบัตร	ชื่อผู้เรียน ชื่อสกุลผู้เรียน	วัน เดือน ปีเกิด	ชื่อ - ชื่อสกุล บิดา ชื่อ - ชื่อสกุล มารดา	จำนวน น้ำหนัก สาระ การเรียนรู้ ที่เรียน/ที่ได้ ผลการเรียน เฉลี่ย	จำนวน น้ำหนัก กิจกรรม พัฒนาผู้เรียน ที่ปฏิบัติ/ ที่ได้	ผลการ ประเมิน การอ่าน คิด วิเคราะห์ และเขียน	ผลการ ประเมิน คุณลักษณะ อันพึง ประสงค์	หมายเหตุ

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

ชาย	หญิง	รวม

อนุมัติการจบหลักสูตร

..... ผู้กรอก
 (.....) ผู้ทาน

..... ผู้ตรวจ
 (.....)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 หัวหน้าสถานศึกษา

นายทะเบียน

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา

ชาย	หญิง	รวม

อนุมัติการจบหลักสูตร

..... ผู้กรอก
 (.....) ผู้แทน

..... ผู้ตรวจ
 (.....)

หัวหน้าสถานศึกษา
 วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

นายทะเบียน

ประกาศสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เรื่อง หลักสูตรของสถานศึกษาสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

.....

อนุสนธิพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ กำหนดให้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถานศึกษา มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัยและให้บริการทางวิชาการตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทำนุบำรุงและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติและศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น

เพื่อให้การจัดการการศึกษาของวิทยาลัยช่างศิลป์ในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๖๐ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๖๐ เห็นชอบให้ใช้หลักสูตรศิลปกรรมระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปรับปรุง) พุทธศักราช ๒๕๖๐ วิทยาลัยช่างศิลป์

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๖๐ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประกาศสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
เรื่อง กำหนดเขตการศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ด้วยเป็นการสมควรกำหนดเขตการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อเป็นการให้บริการการศึกษา และการจัดตั้งวิทยาเขต

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมติสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ มีมติเห็นชอบ ให้กำหนดเขตการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ไว้ดังต่อไปนี้

เขตการศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ให้มี ๗ เขตการศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) เขตการศึกษาภาคกลาง ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๘ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรสงคราม จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดสระบุรี และกรุงเทพมหานคร เว้นแต่ เขตคลองสามวา เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง และเขตประเวศ

(๒) เขตการศึกษาภาคกลางตอนบน ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๑๐ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกำแพงเพชร จังหวัดชัยนาท จังหวัดนครสวรรค์ จังหวัดพิจิตร จังหวัดพิษณุโลก จังหวัดเพชรบูรณ์ จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดอ่างทอง จังหวัดอุทัยธานี

(๓) เขตการศึกษาภาคตะวันออก ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๙ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดจันทบุรี จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดชลบุรี จังหวัดตราด จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดสระแก้ว และให้รวมถึง จังหวัดสมุทรปราการ และกรุงเทพมหานครเฉพาะเขตคลองสามวา เขตมีนบุรี เขตหนองจอก เขตลาดกระบัง และเขตประเวศ ด้วย

(๔) เขตการศึกษาภาคตะวันตก ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๖ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดตาก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดราชบุรี และให้รวมถึงจังหวัดสุพรรณบุรีด้วย

(๕) เขตการศึกษาภาคเหนือ ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๑๐ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดเชียงราย จังหวัดเชียงใหม่ จังหวัดน่าน จังหวัดพะเยา จังหวัดแพร่ จังหวัดแม่ฮ่องสอน จังหวัดลำปาง จังหวัดลำพูน จังหวัดอุตรดิตถ์ และให้รวมถึงจังหวัดสุโขทัยด้วย

(๖) เขตการศึกษาภาคใต้ ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๑๔ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพังงา จังหวัดพัทลุง จังหวัดภูเก็ต จังหวัดระนอง จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดยะลา

(๗) เขตการศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้บริการการศึกษาในพื้นที่ ๒๐ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดชัยภูมิ จังหวัดนครพนม จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดบึงกาฬ จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดมหาสารคาม จังหวัดมุกดาหาร จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด จังหวัดเลย จังหวัดสกลนคร จังหวัดสุรินทร์ จังหวัดศรีสะเกษ จังหวัดหนองคาย จังหวัดหนองบัวลำภู จังหวัดอุดรธานี จังหวัดอุบลราชธานี จังหวัดอำนาจเจริญ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน
พ.ศ. ๒๕๕๒**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า อธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการสำนักผู้อำนวยการศูนย์ และหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งมีฐานะเทียบเท่าคณะในสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“เงินรายได้” หมายความว่า เงินรายได้ทุกประเภทของสถาบันหรือทรัพย์สินที่สถาบันได้รับนอกเหนือจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้แผ่นดิน

“งบประมาณรายจ่าย” หมายความว่า จำนวนเงินอย่างสูงที่สภาสถาบันอนุญาตให้จ่ายหรือก่อหนี้ผูกพันได้ตามวัตถุประสงค์และภายในระยะเวลาที่กำหนดในแต่ละปีงบประมาณ

“ปีงบประมาณ” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ของปีหนึ่งถึงวันที่ ๓๐ กันยายนของปีถัดไป และให้เรียกชื่อปีงบประมาณตามปี พ.ศ. ถัดไป

ข้อ ๔ ให้มีคณะกรรมการบริหารเงินรายได้คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) อธิการบดี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองอธิการบดี เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการคลัง และด้านงบประมาณ ด้านละหนึ่งคน ที่สภาสถาบันแต่งตั้ง เป็นกรรมการให้อธิการบดีแต่งตั้งเจ้าหน้าที่คนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ข้อ ๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามข้อ ๔ (๓) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี และกรรมการดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) สภาสถาบันมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๖ คณะกรรมการบริหารเงินรายได้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ประจำปีต่อ
สภาสถาบัน

(๒) พิจารณาให้ความเห็นชอบในการจ่ายเงินรายได้ในกรณีจำเป็นเร่งด่วน

(๓) ควบคุม ดูแลให้ส่วนราชการต่าง ๆ ใช้งบประมาณเงินรายได้ให้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์

(๔) ทำหน้าที่อื่น ๆ ตามที่สภาสถาบันมอบหมาย

ข้อ ๗ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจวางหลักเกณฑ์แนวปฏิบัติ
ตามข้อบังคับนี้ได้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการรับ การเบิกจ่าย และการบริหารงานตามข้อบังคับนี้ให้คณะกรรมการบริหาร
เงินรายได้เป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

ประเภทและที่มาของเงินรายได้

ข้อ ๘ ประเภทเงินรายได้ประกอบด้วย

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมการศึกษา
- (๒) เงินผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ
- (๓) เงินทุนการศึกษา เงินกองทุน เงินบริจาค หรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค
- (๔) เงินรับฝาก
- (๕) เงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งภายนอก
- (๖) เงินอุดหนุนจากส่วนราชการส่วนท้องถิ่น
- (๗) เงินค่าบำรุงกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาและค่าบำรุงกีฬา
- (๘) เงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ
- (๙) เงินรายได้โครงการเงินทุนหมุนเวียน
- (๑๐) เงินผลประโยชน์หรือเงินรายได้อื่นๆ

ข้อ ๙ ที่มาของเงินรายได้ประเภทต่างๆ ตามข้อ ๘ ประกอบด้วย

(๑) เงินค่าธรรมเนียมการศึกษา ได้แก่ เงินค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงสถาบัน ค่าชดเชยหรือค่าปรับ
และค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่สถาบันเรียกเก็บจากนักศึกษาตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศของสถาบัน

(๒) เงินผลประโยชน์ที่ได้จากการใช้หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ได้แก่ รายได้ที่สถาบัน
ได้จากการปกครองดูแลและใช้ประโยชน์จากที่ราชพัสดุ รายได้จากการจัดการทรัพย์สิน และรายได้จาก
การดำเนินกิจการของสถาบัน

(๓) เงินทุนการศึกษา เงินกองทุน เงินบริจาค หรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค ได้แก่ เงินหรือ
ทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้สถาบันเพื่อการศึกษา หรือเพื่อการอื่นตามวัตถุประสงค์ของผู้บริจาค

(๔) เงินรับฝาก ได้แก่ เงินที่สถาบันหรือส่วนราชการรับฝากไว้โดยมีเงื่อนไข หรือเงื่อนไข
ที่จะต้องจ่ายหรือคืนเจ้าของตามเงื่อนไข และเงื่อนไขนั้น

(๕) เงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งเงินทุนภายนอก ได้แก่ เงินที่ได้จากแหล่งทุนภายนอก
สถาบันทั้งในประเทศและต่างประเทศเพื่อใช้จ่ายในการวิจัย

(๖) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือเงินอุดหนุนอื่น ได้แก่ เงินที่ได้รับจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือจากแหล่งทุนอื่นตามระเบียบการใช้จ่ายหรือหน่วยงานเจ้าของเงินกำหนด

(๗) เงินค่าบำรุงกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาและค่าบำรุงกีฬา ได้แก่ เงินที่เรียกเก็บตามระเบียบสถาบันเป็นค่าบำรุงกิจกรรมนักเรียนนักศึกษาและค่าบำรุงกีฬา

(๘) เงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ ได้แก่ เงินที่ส่วนราชการได้รับจากการจัดฝึกอบรม การจัดสัมมนา การวิจัย การแสดง การจำหน่ายผลิตภัณฑ์ และการอื่นๆ อันมีลักษณะคล้ายคลึงกับการดังกล่าว

(๙) เงินรายได้โครงการเงินทุนหมุนเวียน ได้แก่ เงินที่จัดไว้เพื่อเป็นทุนในการดำเนินกิจการ เงินรายได้จากการดำเนินการ และดอกผลที่ได้จากเงินรายได้โครงการเงินทุนหมุนเวียน

ข้อ ๑๐ กรณีที่มีปัญหาว่าเงินหรือทรัพย์สินใดเป็นรายได้หรือไม่ให้สภาสถาบันเป็นผู้วินิจฉัย

หมวด ๒

การใช้เงินรายได้

ข้อ ๑๑ การใช้เงินรายได้ประเภทต่างๆ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) เงินรายได้ตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๗) และ (๑๐) ให้ใช้กรณี ต่อไปนี้

(ก) ใช้เพื่อการบริหารการศึกษา การจัดการศึกษา การปรับปรุงคุณภาพการศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม การส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม และการพัฒนาคณาจารย์ ประจำ ข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถาบัน

(ข) ใช้ในเรื่องอื่นๆ ที่อธิการบดีอนุมัติโดยความเห็นชอบของสภาสถาบัน

(๒) เงินทุนการศึกษา เงินกองทุน เงินบริจาค หรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ใช้ในกรณี ต่อไปนี้

(ก) เงินทุนการศึกษา ให้ใช้ในการให้ทุนนักเรียนและนักศึกษาตามที่ระเบียบสถาบันกำหนด

(ข) เงินกองทุน ให้ใช้ตามที่ระเบียบสถาบันกำหนดไว้

(ค) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาค ให้ใช้ได้ตามที่ผู้บริจาคมกำหนดวัตถุประสงค์ไว้ในกรณีที่ผู้บริจาคมได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ก็ให้ใช้เพื่อการหนึ่งการใดโดยเฉพาะโดยให้ส่วนราชการนั้นเป็นผู้กำหนดวัตถุประสงค์ และเงื่อนไขในการใช้

(๓) เงินรับฝากตามข้อ ๙ (๔) ให้จ่ายตามเงื่อนไข หรือเงื่อนไขเวลาที่ต้องจ่าย หรือจ่ายคืนเจ้าของ

(๔) เงินอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก ให้ใช้ได้ตามที่ระเบียบสถาบันกำหนดไว้

(๕) เงินค่าบำรุงกิจกรรมนักเรียน นักศึกษาและค่าบำรุงกีฬา ให้ใช้ได้ตามที่ระเบียบสถาบันกำหนดไว้

(๖) เงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ ให้ใช้ได้ตามที่ระเบียบสถาบันกำหนดไว้

(๗) เงินรายได้โครงการเงินทุนหมุนเวียน ให้ใช้ได้ตามที่ระเบียบสถาบันกำหนดไว้

หมวด ๓

การเก็บรักษาและการบริหารเงินรายได้

ข้อ ๑๒ เงินรายได้ทุกประเภทจะหักไว้ใช้จ่ายเพื่อการใดก่อนนำส่งก็ได้ เว้นแต่ข้อบังคับนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๓ การรับเงินรายได้ของสถาบันหรือส่วนราชการในสถาบันจะต้องมีการออกใบเสร็จรับเงินไว้เป็นหลักฐาน แบบของใบเสร็จรับเงินให้เป็นไปตามที่สถาบันกำหนด โดยมีเล่มที่และเลขที่ของใบเสร็จรับเงินเรียงลำดับไว้ทุกฉบับและมีทะเบียนควบคุมใบเสร็จรับเงินของสถาบันเพื่อสามารถตรวจสอบได้

ข้อ ๑๔ ส่วนราชการของสถาบันแต่ละแห่ง มีอำนาจเก็บรักษาเงินสดไว้ภายในที่ทำการไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้ามีเงินสดเกินกว่าที่กำหนดก็ให้นำส่งสถาบันอย่างช้าในวันทำการถัดไป

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานอธิการบดีมีอำนาจเก็บรักษาเงินสดไว้ภายในที่ทำการได้ไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ถ้ามีเงินสดเกินกว่าที่กำหนดดังกล่าวก็นำฝากธนาคารในวันนั้น หรืออย่างช้าในวันทำการถัดไป

ข้อ ๑๖ การรับเงินภายหลังการปิดบัญชีในทุกสิ้นวันทำการหรือในวันหยุดราชการ

ให้คณะกรรมการที่มีหน้าที่เก็บรักษาเงินซึ่งหัวหน้าส่วนราชการแต่งตั้ง เก็บรักษาไว้ในที่มั่นคงแข็งแรง และให้บันทึกในบัญชีเงินสด หรือบัญชีเงินฝากธนาคารในวันทำการถัดไป ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารเงินรายได้กำหนด

ข้อ ๑๗ สถาบันอาจนำเงินรายได้ไปหาประโยชน์ได้กรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ฝากธนาคารประเภทฝากประจำ หรือประเภทออมทรัพย์ ไว้กับธนาคารพาณิชย์หรือธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

(๒) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล

(๓) ซื้อพันธบัตรหรือหุ้นกู้ของรัฐวิสาหกิจ

(๔) ซื้อตั๋วเงินคลัง

(๕) ซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินจากสถาบันการเงินของรัฐ หรือเอกชนที่มีฐานะมั่นคง โดยมีธนาคารอาวัล

(๖) จัดหาผลประโยชน์ในกิจการอื่นใดโดยได้รับอนุมัติจากสภาสถาบัน

หมวด ๔

การจัดทำงบประมาณและการบริหารงบประมาณ

ข้อ ๑๘ การใช้จ่ายเงินรายได้ตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) และ (๑๐) ให้จัดทำเป็นงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปี

ข้อ ๑๙ ให้ส่วนราชการของสถาบัน จัดทำงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปี โดยจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ส่งสำนักงานอธิการบดีเพื่อวิเคราะห์และรวบรวมเสนอคณะกรรมการบริหารเงินรายได้แล้วนำเสนอสภาสถาบันอนุมัติ ก่อนวันเริ่มปีงบประมาณ

ข้อ ๒๐ การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปีของส่วนราชการ ให้จัดทำในรูปแผนงาน หน่วยงาน กองทุน และแยกหมวดเงินรายจ่ายตามที่สถาบันกำหนด

การจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้จัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมระหว่างปีได้ โดยให้นำข้อ ๑๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

กรณีมีความจำเป็นโดยเร่งด่วน หัวหน้าส่วนราชการมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการยืมเงินรายได้สะสมไปตั้งงบประมาณได้ โดยให้เจ้าของเงินรายได้ตั้งงบประมาณขอใช้เงินยืมนั้น เมื่อตั้งงบประมาณคราวต่อไปจนกว่าจะชดใช้หมด

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นที่จะต้องลดงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปี ให้อธิการบดี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารเงินรายได้ดำเนินการได้ และรายงานให้สภาสถาบันทราบ

ข้อ ๒๑ งบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปีใด ถ้าไม่สามารถขออนุมัติสภาสถาบันได้ก่อนวันเริ่มปีงบประมาณ อธิการบดีอาจสั่งให้ส่วนราชการต่างๆ ดำเนินการตามร่างเอกสารงบประมาณไปพลางก่อนได้ แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวงเงินที่เคยได้รับในปีงบประมาณที่ผ่านมา

ข้อ ๒๒ การก่องหน้ผูกพันรายการใดที่มีวงเงินตั้งแต่ ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป และไม่อาจเบิกจ่ายได้ทันภายในวันสิ้นปีงบประมาณนั้น ให้หัวหน้าส่วนราชการเสนออธิการบดีอนุมัติกันเงินไว้จ่ายตามภาระผูกพันรายการนั้น

กรณีที่ยื่นหลักฐานเบิกเงินทันภายในวันสิ้นปีงบประมาณ ให้ดำเนินการเบิกจ่ายเงินจากงบประมาณเงินรายได้ของปีนั้น ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๕ วัน ของปีงบประมาณถัดไป

ข้อ ๒๓ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในปีงบประมาณใด ให้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ในปีงบประมาณนั้น แต่ถ้ามีเหตุผลและความจำเป็นจะต้องเบิกจ่ายข้ามปีงบประมาณ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๒๔ การโอนเงินระหว่างหมวดรายจ่าย หรือการเปลี่ยนแปลงรายการใดในหมวดรายจ่าย ค่าครุภัณฑ์ที่ดิน และสิ่งก่อสร้าง จะกระทำมิได้เว้นแต่อธิการบดีจะพิจารณาอนุมัติและรายงานให้สภาสถาบันทราบ

ข้อ ๒๕ เมื่อสิ้นปีงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้แล้ว หากส่วนราชการใดมิได้เบิกจ่ายเงินรายได้ตามรายการที่กำหนดไว้ในเอกสารงบประมาณรายจ่ายเงินรายได้ประจำปี และมีได้ก่องหน้ผูกพันที่จำเป็นต้องเบิกจ่าย ถ้างบประมาณคงเหลืออยู่ ก็ให้โอนเงินคงเหลือดังกล่าวเป็นเงินสะสมของสถาบัน

หมวด ๕

การสั่งจ่ายและเบิกจ่าย

.....

ข้อ ๒๖ อธิการบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงิน สั่งซื้อ สั่งจ้าง และก่องหน้ผูกพันจากเงินตามข้อ ๘ และอาจมอบอำนาจให้บุคคลอื่นเป็นผู้จ่ายเงิน สั่งซื้อ สั่งจ้าง และก่องหน้ผูกพันได้ แต่วงเงินที่จะมอบหมายนั้นให้อยู่ในดุลยพินิจของอธิการบดี

ข้อ ๒๗ อธิการบดีมีอำนาจสั่งจ่ายเงินรายได้ของสถาบันเป็นเงินทตรงราชการได้ตามที่คณะกรรมการบริหารเงินรายได้กำหนด

ข้อ ๒๘ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นค่าใช้จ่ายหมุนเวียน ให้สามารถขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริหารเงินรายได้เพื่อให้เป็นเงินทตรงจ่ายตามความจำเป็นไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านบาทถ้วน)

ให้ส่วนราชการดังกล่าวนำเงินตามวรรคหนึ่งฝากธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ใกล้เคียงหรือฝากสำนักงานอธิการบดี

ข้อ ๒๙ ในเรื่องเกี่ยวกับการพัสดุนั้น ให้ปฏิบัติตามวิธีที่กำหนดในระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

ข้อ ๓๐ การจ่ายเงินรายได้ให้จ่ายตามระเบียบของสถาบัน หากสถาบันมิได้กำหนดระเบียบเป็นการเฉพาะในเรื่องใด และสถาบันเห็นว่าเป็นเรื่องด่วน ให้อธิการบดีโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารเงินรายได้ออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายตามเหตุผลและความจำเป็น แล้วรายงานให้สภาสถาบันทราบในโอกาสแรกที่มีการประชุม

ข้อ ๓๑ การเบิกเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีใด ให้ขอเบิกได้จนถึงวันทำการสุดท้ายของปีงบประมาณนั้น เว้นแต่ในกรณีได้ก่องหน้ผูกพันไว้และไม่สามารถเบิกจ่ายได้ทันภายในปีงบประมาณ ให้หัวหน้าส่วนราชการกันเงินไว้จ่ายตามภาระผูกพันนั้นได้

ข้อ ๓๒ การเบิกจ่ายเงินรายได้ในกรณีใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินจากคลังโดยอนุโลม

หมวด ๖

การทำบัญชีและรายงานการเงิน

ข้อ ๓๓ การรับจ่ายเงินรายได้ตามข้อ ๘ ให้สำนักงานอธิการบดีและส่วนราชการที่รับผิดชอบจัดทำบัญชีรับจ่ายแยกประเภทตามที่สถาบันกำหนด

หลักฐานที่ใช้ในการลงบัญชี จะต้องเก็บให้เป็นระเบียบเพื่อสะดวกในการตรวจสอบ

ข้อ ๓๔ ให้สำนักงานอธิการบดี และส่วนราชการที่รับผิดชอบในการจัดทำรายงานการเงินประจำปีเสนออธิการบดีภายในเดือนถัดไป

เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้สำนักงานอธิการบดีจัดทำรายงานการเงินประจำปีเสนออธิการบดีภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

หมวด ๗

การตรวจสอบบัญชี

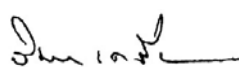
ข้อ ๓๕ ให้มีการตรวจสอบบัญชี หลักฐานและเอกสารการเงินและทรัพย์สินทุกประเภทของสถาบัน โดยผู้ตรวจสอบภายในของสถาบันอย่างสม่ำเสมอและอาจจัดให้มีผู้ตรวจสอบบัญชีจากภายนอกได้ตามที่สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๓๖ ให้ผู้ตรวจสอบภายในทำการตรวจสอบรายงานการเงินรวมประจำปี ที่สำนักงานอธิการบดีเสนออธิการบดีตามข้อ ๓๔ วรรคสอง ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ และให้อธิการบดีนำเสนอสภาสถาบันโดยผ่านคณะกรรมการบริหารเงินรายได้

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๗ ในระยะเริ่มแรกให้คณะกรรมการบริหารเงินรายได้ดำเนินการปรับเปลี่ยนระบบบริหารเงินรายได้ของสถาบันซึ่งใช้บังคับอยู่ก่อนข้อบังคับนี้ใช้บังคับมาเป็นระบบบริหารเงินรายได้ตามข้อบังคับนี้ภายในปีงบประมาณถัดไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๘ ข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ส่วนราชการใดที่มีความจำเป็นจะต้องใช้เงินเป็นค่าใช้จ่ายหมุนเวียนให้สามารถขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริหารเงินรายได้เพื่อใช้เป็นเงินทดรองจ่ายตามความจำเป็นได้ไม่เกิน ๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาท)

ให้ส่วนราชการดังกล่าว นำเงินตามวรรคหนึ่งฝากธนาคารพาณิชย์ที่อยู่ใกล้เคียง หรือฝากสำนักงานอธิการบดี

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๕๓**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๑ (๖) สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เงินรายได้” หมายความว่า เงินที่ได้รับจากการบริการทางวิชาการ

“ส่วนราชการ” หมายความว่า คณะ สำนัก วิทยาลัย ศูนย์ และส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๔ ให้การบริการทางวิชาการดังต่อไปนี้เป็นเงินรายได้ที่เกิดขึ้นจากส่วนราชการตามระเบียบนี้

(๑) การแสดงหรือการบรรเลง

(๒) การจัดนิทรรศการ

(๓) การออกแบบ หรือการจัดทำศิลปกรรม

(๔) การวิจัยซึ่งกระทำในนามส่วนราชการ

(๕) การจัดฝึกอบรม หรือการสัมมนา

(๖) การให้คำปรึกษาทางวิชาการ การสำรวจความคิดเห็นหรือการทำประชาพิจารณ์

(๗) การจำหน่ายผลิตภัณฑ์

(๘) การใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญา

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และการจัดเก็บค่าบริการทางวิชาการตามข้อ ๔ ให้เป็นไปตามที่แต่ละส่วนราชการกำหนด ทั้งนี้ต้องไม่ขัดแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๖ เงินรายได้ตามข้อ ๔ ให้ส่วนราชการนำส่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ชื่อบัญชี “เงินรายได้การบริการวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ของ (.....)” จำนวนร้อยละ ๕ ก่อนหักค่าใช้จ่าย ส่วนที่เหลือร้อยละ ๙๕ ให้นำเข้าบัญชีเงินรายได้การบริการทางวิชาการของส่วนราชการนั้นชื่อบัญชี “เงินรายได้การบริการทางวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ของส่วนราชการ”

ข้อ ๗ เงินรายได้ของส่วนราชการที่ได้รับตามระเบียบนี้ ซึ่งเป็นเงินนอกงบประมาณและให้นำไปใช้เป็นการใช้จ่ายในการบริการทางวิชาการ ส่วนที่เหลือให้นำไปใช้จ่ายในการดำเนินกิจการของส่วนราชการนั้น ให้รวมถึงการนำไปใช้จ่ายในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) บริจาคเพื่อสาธารณะกุศล
(๒) เป็นสวัสดิการและการสงเคราะห์
(๓) ใช้เป็นสวัสดิการสำหรับผู้ส่งเสริมสนับสนุนเป็นค่าตอบแทน ค่ารับรอง ค่าของที่ระลึก หรือค่าใช้จ่ายอื่นที่มีลักษณะดังกล่าว

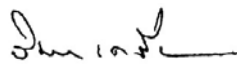
ข้อ ๘ ให้ส่วนราชการจัดทำรายงานการรับและการใช้จ่ายเงินรายได้ประจำปี ต่อคณะกรรมการประจำส่วนราชการนั้น และรายงานสถานะของเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการแก่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เพื่อทราบภายในเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมของทุกปี

ข้อ ๙ ในกรณีที่การให้บริการทางวิชาการเป็นการให้ความอนุเคราะห์หรือความร่วมมือแบบให้เปล่าแก่ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือบุคคลใด ให้หัวหน้าส่วนราชการรายงานให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบ

ข้อ ๑๐ ค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติงานและผู้แสดงให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายของระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อัตราค่าตอบแทนสำหรับผู้แสดงและผู้ปฏิบัติงาน

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
๑. ผู้แสดงและผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นคณาจารย์ ข้าราชการครูและบุคลากร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ค่าตอบแทนรอบละ / คนละ	ไม่เกิน ๕๐๐
๒. ผู้แสดงซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับค่าตอบแทน รอบละ / คนละ	๒๐๐ - ๕๐๐
๓. ผู้แสดงและผู้ปฏิบัติงานซึ่งมิใช่คณาจารย์ ข้าราชการครู และบุคลากร นักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับค่าตอบแทน รอบละ / คนละ	ไม่เกิน ๕๐๐
๔. ศิลปินเกียรติยศ ได้รับค่าตอบแทน คนละ	ไม่เกิน ๓,๐๐๐
๕. คนงานภายนอกได้รับค่าตอบแทน คนละ	ไม่เกิน ๓๐๐

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ และตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ของสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๑ (๖) สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความตามข้อ ๖ แห่งระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนในระเบียบนี้

“ข้อ ๖ เงินรายได้ตามข้อ ๔ ให้ส่วนราชการนำส่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ชื่อบัญชี “เงินรายได้การบริการวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์” จำนวนร้อยละ ๕ ก่อนหักค่าใช้จ่าย ส่วนที่เหลือร้อยละ ๙๕ ให้นำเข้าบัญชีเงินรายได้การบริการทางวิชาการของส่วนราชการนั้นชื่อบัญชี “เงินรายได้การบริการทางวิชาการสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ของส่วนราชการ (.....)”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความตามข้อ ๑๐ แห่งระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินรายได้จากการบริการทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทนในระเบียบนี้

“ค่าตอบแทนผู้ปฏิบัติงานและผู้แสดง ให้เป็นไปตามบัญชีแนบท้ายของระเบียบนี้”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อัตราค่าตอบแทนสำหรับผู้แสดงและผู้ปฏิบัติงาน

รายการ	จำนวนเงิน (บาท)
๑. ผู้แสดงและผู้ปฏิบัติงานซึ่งเป็นคณาจารย์ ข้าราชการครูและบุคลากร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้ค่าตอบแทนรอบละ / คนละ	ไม่เกิน ๕๐๐
๒. ผู้แสดงซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับค่าตอบแทน รอบละ / คนละ	ไม่เกิน ๕๐๐
๓. ผู้แสดงและผู้ปฏิบัติงานซึ่งมิใช่คณาจารย์ ข้าราชการครู และบุคลากร นักเรียน นักศึกษาของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ได้รับค่าตอบแทน รอบละ / คนละ	ไม่เกิน ๕๐๐
๔. ศิลปินเกียรติยศ ได้รับค่าตอบแทน คนละ	ไม่เกิน ๓,๐๐๐
๕. คนงานภายนอกได้รับค่าตอบแทน คนละ	ไม่เกิน ๓๐๐

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียม
การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๓**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับในการจัดการศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต และระดับปริญญาโท ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เรียกเก็บในลักษณะเหมาจ่ายเป็นรายการการศึกษา ดังต่อไปนี้

(๑) นักศึกษาชาวไทย ภาคการศึกษาละ	๒๕,๐๐๐	บาท ประกอบด้วย
- ค่าบำรุงการศึกษา	๕,๐๐๐	บาท
- ค่าธรรมเนียมการศึกษาพิเศษ	๕,๐๐๐	บาท
- ค่าลงทะเบียนการศึกษา	๑๕,๐๐๐	บาท
(๒) นักศึกษาชาวต่างชาติ ภาคการศึกษาละ	๓๕,๐๐๐	บาท ประกอบด้วย
- ค่าบำรุงการศึกษา	๑๕,๐๐๐	บาท
- ค่าธรรมเนียมการศึกษาพิเศษ	๕,๐๐๐	บาท
- ค่าลงทะเบียนการศึกษา	๑๕,๐๐๐	บาท

ข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เรียกเก็บในลักษณะเหมาจ่ายเป็นรายครั้ง ดังต่อไปนี้

๔.๑.๑	ค่าสมัครสอบคัดเลือกเป็นนักศึกษา	๕๐๐	บาท
๔.๑.๒	ค่าลงทะเบียนเรียนต่ำกว่ากำหนดวันละ (แต่ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่นับวันหยุดราชการ)	๕๐	บาท
๔.๑.๓	ค่าหนังสือรับรอง ฉบับละ	๕๐	บาท
๔.๑.๔	ค่าออกใบระเบียบแสดงผลการเรียน ภาษาไทย ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๕	ค่าออกใบระเบียบแสดงผลการเรียน ภาษาอังกฤษ ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๖	ค่าใบแทนปริญญาบัตร ฉบับละ	๓๐๐	บาท

๔.๑.๗	ค่าออกเอกสารแปลปริญญาบัตร หรือหนังสือรับรองต่างๆ ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๘	ค่าบัตรประจำตัวนักศึกษา	๒๕๐	บาท
๔.๑.๙	ค่าบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคการศึกษาละ	๓๐๐	บาท
๔.๑.๑๐	ค่าคู่มือนักศึกษา เล่มละ	๑๐๐	บาท
๔.๑.๑๑	ค่าคู่มือวิทยานิพนธ์ เล่มละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๑๒	ค่าธรรมเนียมย้ายสาขาวิชา ครั้งละ	๕๐๐	บาท
๔.๑.๑๓	ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์หรือ การศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องละ	๔,๐๐๐	บาท
๔.๑.๑๔	ค่าธรรมเนียมการสอบประมวลความรู้ครั้งละ	๑,๐๐๐	บาท
๔.๑.๑๕	ค่าขึ้นทะเบียนรับปริญญา	๑,๐๐๐	บาท
๔.๑.๑๖	ค่าปริญญาบัตรพร้อมปก	๕๐๐	บาท

ข้อ ๕ ค่ารักษาสถานภาพนักศึกษาและขอกลับคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาให้เรียกเก็บในลักษณะเหมาจ่ายเป็นภาคการศึกษา ดังต่อไปนี้

๕.๑ กรณีที่เรียนรายวิชาครบตามแผนการเรียนแล้ว และยังไม่สอบวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้าย (แผน ก.) หรือยังไม่ได้สอบโครงการภาคานิพนธ์ (แผน ข.) ภาคการศึกษาละ ๑,๐๐๐ บาท

๕.๒ กรณีลาพักการศึกษา ภาคการศึกษาละ ๑,๐๐๐ บาท

๕.๓ กรณีที่วิทยานิพนธ์ยังไม่ได้เผยแพร่ (แผน ก.) หรือยังไม่ได้ส่งข้อมูลการศึกษาให้โครงการภาคานิพนธ์ (แผน ข.) ภาคการศึกษาละ ๑,๐๐๐ บาท

๕.๔ นักศึกษาที่จะจบการศึกษาในภาคฤดูร้อน ภาคการศึกษาละ ๑,๐๐๐ บาท

๕.๕ ค่าธรรมเนียมขอกลับคืนสถานภาพการเป็นนักศึกษาเนื่องจากพ้นสภาพ เพราะเหตุไม่ชำระค่าธรรมเนียมการศึกษา และต้องชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษาให้ครบ ทุกภาคการศึกษาที่หยุดการเรียน ภาคการศึกษาละ ๑,๕๐๐ บาท

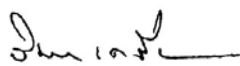
ข้อ ๖ ค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษา ให้นักศึกษาชำระภายในเวลาที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์กำหนด และเมื่อชำระแล้วไม่มีสิทธิขอคืนได้ เว้นแต่ในกรณีจำเป็นที่ไม่สามารถเข้าศึกษาได้ในภาคการศึกษานั้น

การขอคืนค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษิตามวรรคหนึ่งให้นักศึกษายื่นคำร้องขอถอนคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันเปิดภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๗ ในกรณีมีความจำเป็นต้องคืนเงินที่เรียกเก็บตามข้อ ๔ ให้ขออนุมัติจากอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

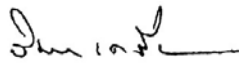
ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ค่าธรรมเนียมการศึกษาให้เรียกเก็บ ดังต่อไปนี้

๔.๑	ค่าสมัครสอบคัดเลือกเป็นนักศึกษา	๕๐๐	บาท
๔.๑.๒	ค่าลงทะเบียนเรียนต่ำกว่ากำหนดวันละ (แต่ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่นับวันหยุดราชการ)	๕๐	บาท
๔.๑.๓	ค่าหนังสือรับรอง ฉบับละ	๕๐	บาท
๔.๑.๔	ค่าออกใบประเมินแสดงผลการเรียนรู้ ภาษาไทย ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๕	ค่าออกใบประเมินแสดงผลการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๖	ค่าใบแทนปริญญาบัตร ฉบับละ	๓๐๐	บาท
๔.๑.๗	ค่าออกเอกสารแปลปริญญาบัตร หรือหนังสือรับรองต่างๆ ฉบับละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๘	ค่าบริการประจำตัวนักศึกษา	๒๕๐	บาท
๔.๑.๙	ค่าบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ ภาคการศึกษาละ	๓๐๐	บาท
๔.๑.๑๐	ค่าคู่มือนักศึกษา เล่มละ	๑๐๐	บาท
๔.๑.๑๑	ค่าคู่มือวิทยานิพนธ์ เล่มละ	๒๐๐	บาท
๔.๑.๑๒	ค่าธรรมเนียมย้ายสาขาวิชา ครั้งละ	๕๐๐	บาท

๔.๑.๑๓	ค่าธรรมเนียมการสอบวิทยานิพนธ์หรือการศึกษา		
	ค้นคว้าอิสระเรื่องละ	๔,๐๐๐	บาท
๔.๑.๑๔	ค่าธรรมเนียมการสอบประมวลความรู้ครั้งละ	๑,๐๐๐	บาท
๔.๑.๑๕	ค่าขึ้นทะเบียนรับปริญญา	๑,๐๐๐	บาท
๔.๑.๑๖	ค่าปริญญาบัตรพร้อมปก	๕๐๐	บาท”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๕**

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๓๐ ของระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๒ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินค่าสอนในการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้ “อาจารย์พิเศษ” หมายถึง ข้าราชการ หรือลูกจ้างของทางราชการหรือพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานภายนอกสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ผู้เชี่ยวชาญ” หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ การเบิกจ่ายค่าสอนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง เว้นแต่ผู้สอนซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษ ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้เพิ่มได้อีกชั่วโมงละ ๕๔๐ บาท

ข้อ ๕ การเบิกจ่ายค่าสอนซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้ชั่วโมงละ ๕๔๐ บาท

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. ๒๕๕๗

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้เบิกจ่ายจากเงินรายได้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ตามบัญชีแนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บัญชีแนบท้ายระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗
บัญชีที่ ๑ : อัตราค่าตอบแทนในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

รายการค่าตอบแทน	วันทำการ	วันหยุดราชการ
๑. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการรับสมัครสอบคัดเลือก วันละ	๑๐๐ บาท/คน	๒๐๐ บาท/คน
๒. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ		
๒.๑ ประธานกรรมการ วันละ	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท
๒.๒ รองประธานกรรมการ วันละ	๒๕๐ บาท	๓๐๐ บาท
๒.๓ กรรมการวันละ	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๓. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่จัดทำข้อสอบ		
๓.๑ ประธานกรรมการ	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท
๓.๒ กรรมการ (ไม่เกิน ๕ คน)	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๔. ค่าตอบแทนสำหรับกรรมการจัดสถานที่สอบ		
๔.๑ ประธานกรรมการ	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท
๔.๒ กรรมการ (ไม่เกิน ๕ คน)	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๕. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการการสอบภาคปฏิบัติ		
๕.๑ ค่าตอบแทนสำหรับกรรมการให้คะแนนสำหรับการสอบภาคปฏิบัติ	๓๐๐ บาท/คน	๓๕๐ บาท/คน
๕.๒ ค่าตอบแทนสำหรับกรรมการบรรเลง ขับร้องประกอบการสอบ	๓๐๐ บาท/คน	๓๕๐ บาท/คน
๕.๓ ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ควบคุมห้องสอบปฏิบัติ	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๕.๔ ค่าตอบแทนสำหรับแบบหุ่นเปลือย/ชั่วโมงละ (เศษของชั่วโมงให้ถือเป็น ๑ ชั่วโมง)	๒,๐๐๐ บาท/คน	๒,๐๐๐ บาท/คน
๕.๕ ค่าตอบแทนสำหรับแบบหุ่นคน/ชั่วโมงละ (เศษของชั่วโมงให้ถือเป็น ๑ ชั่วโมง)	๕๐๐ บาท/คน	๕๐๐ บาท/คน
๖. ค่าตอบแทนในการออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบ	วิชาละ ๓,๐๐๐ บาท	
๗. ค่าตอบแทนกรรมการสอบสัมภาษณ์	วันละ ๓๐๐ บาท/คน	
๘. ค่าอาหารว่างและค่าเครื่องดื่มสำหรับคณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการสอบ	มื้อละ ๒๕ บาท/คน	
๙. ค่าอาหารกลางวันสำหรับคณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่	วันละ ๘๐ บาท/คน	

บัญชีแนบท้ายระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗

บัญชีที่ ๒ : อัตราค่าตอบแทนในการสอบวิทยานิพนธ์และค่าวิทยากรประจำรายวิชาที่ศึกษาโดยอิสระ

๑.	ค่าตอบแทนประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	๑,๕๐๐	บาท/เล่ม
๒.	ค่าตอบแทนกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	๑,๒๐๐	บาท/เล่ม
๓.	ค่าตอบแทนประธานกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์	๑,๒๐๐	บาท/เล่ม
๔.	ค่าตอบแทนกรรมการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์	๑,๐๐๐	บาท/เล่ม
๕.	ค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	๔,๐๐๐	บาท/เล่ม
๖.	ค่าตอบแทนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	๔,๐๐๐	บาท/เล่ม
๗.	ค่าตอบแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก	๑,๕๐๐	บาท/เล่ม
๘.	ค่าตอบแทนวิทยากรประจำรายวิชาที่ศึกษาโดยอิสระ	๕,๐๐๐	บาท/เล่ม
๙.	ค่าตรวจสอบการพิมพ์ และรูปแบบวิทยานิพนธ์	๕๐๐	บาท/เล่ม
๑๐.	เจ้าหน้าที่ที่บันทึกข้อมูลการสอบโครงร่างวิทยานิพนธ์	๓๐๐	บาท/เล่ม
๑๑.	เจ้าหน้าที่ที่บันทึกข้อมูลการสอบวิทยานิพนธ์	๓๐๐	บาท/เล่ม

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๕๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความ ในมาตรา ๑๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ออก ระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๗

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือที่ขัดหรือแย้งกับ ระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ อัตราค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรีสำหรับ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ให้เรียกเก็บตามบัญชี ๑ แนบท้ายระเบียบนี้ และสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๙ ให้เรียกเก็บตามบัญชี ๒ แนบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๕ ค่าธรรมเนียมอื่นๆ นอกจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอำนาจ พิจารณากำหนดประเภทและอัตราโดยจัดทำเป็นประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ แล้วรายงานให้สภาสถาบัน บัณฑิตพัฒนศิลป์ทราบ

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการเรียกคืนเงินที่เก็บตามข้อ ๔ หรือ ๕ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๗ ในกรณีมีเหตุสมควรเว้นการเรียกเก็บค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียม การศึกษาระดับปริญญาตรี ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์โดยความเห็นชอบสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีอำนาจออกประกาศเพื่อยกเว้นการเรียกเก็บได้

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

อัตราการเรียกเก็บค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี
(บัญชี ๑) แนบท้ายระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน
และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน
๑.	ค่าบำรุงการศึกษา	
	๑.๑ ภาคการศึกษาละ	๓,๕๐๐
	๑.๒ ภาคฤดูร้อน	๓,๕๐๐
๒.	ค่าลงทะเบียน หน่วยกิตละ	๓๐๐
๓.	ค่าธรรมเนียมการศึกษา	
	๓.๑ ค่าสมัครสอบคัดเลือก	๕๐๐
	๓.๒ ค่าขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา	๕๐๐
	๓.๓ ค่าใบรับรองผลการศึกษา ชุดละ	๑๐๐
	๓.๔ ค่าขึ้นทะเบียนบัณฑิต	๑,๐๐๐
	๓.๕ ค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษา ภาคการศึกษาละ	๑,๐๐๐
	๓.๖ ค่าเปลี่ยน เพิ่ม ลดรายวิชา ครั้งละ	๕๐
	๓.๗ ค่าลงทะเบียนเรียนช้ากว่ากำหนด วันละ (แต่ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่นับวันหยุดราชการ)	๕๐
	๓.๘ ค่าทำบัตรประจำตัวนักศึกษาใหม่	๒๕๐
	๓.๙ ค่าคืนสภาพกลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่	๕๐๐
	๓.๑๐ ค่าหนังสือรับรอง ฉบับละ	๕๐
	๓.๑๑ ค่าออกใบทะเบียนแสดงผลการเรียน (Transcript) ฉบับละ	๒๐๐
	๓.๑๒ ค่าใบแทนปริญญา ฉบับละ	๕๐๐
	๓.๑๓ ค่าบำรุงห้องสมุด ปีการศึกษาละ	๕๐๐
	๓.๑๔ ค่าประกันของเสียหาย	๕๐๐
	๓.๑๕ ค่าประกันอุบัติเหตุ ปีการศึกษาละ	๓๐๐
	๓.๑๖ ค่าบำรุงห้องพยาบาล บริการสุขภาพ ปีการศึกษาละ	๒๐๐
	๓.๑๗ ค่ากิจกรรม ภาคการศึกษาละ	๕๐๐
	๓.๑๘ ค่าคู่มือนักศึกษา เล่มละ	๑๕๐
	๓.๑๙ ค่าเทียบโอนผลการเรียน หน่วยกิตละ	๓๐๐
	๓.๒๐ ค่าย้ายสาขาวิชา/คณะ/ห้องเรียนเครือข่าย ครั้งละ	๕๐๐
	๓.๒๑ ค่าเอกสารแปลปริญญาบัตร หนังสือรับรองต่างๆ ฉบับละ	๒๐๐
	๓.๒๒ ค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียนปริญญา	๑,๐๐๐

อัตรการเรียกเก็บค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี
(บัญชี ๒) แนนทำยระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยค่าบำรุงการศึกษา ค่าลงทะเบียน
และค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	รายการ	จำนวนเงิน
๑.	ค่าบำรุงการศึกษา	
	๑.๑ ภาคการศึกษาละ	๒,๐๐๐
	๑.๒ ภาคฤดูร้อน	๑,๐๐๐
๒.	ค่าลงทะเบียน	
	๒.๑ หน่วยกิตบรรยาย หน่วยกิตละ	๑๒๐
	๒.๒ หน่วยกิตปฏิบัติ หน่วยกิตละ	๑๕๐
๓.	ค่าธรรมเนียมการศึกษา	
	๓.๑ ค่าระเบียบการและใบสมัครสอบคัดเลือก	๕๐
	๓.๒ ค่าสมัครสอบคัดเลือก	๒๐๐
	๓.๓ ค่าตรวจโรคและเอ็กซเรย์	๒๐๐
	๓.๔ ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา	๕๐๐
	๓.๕ ค่าสอบพิเศษ ลักษณะวิชาละ	๑๐๐
	๓.๖ ค่าใบรับรองผลการศึกษา ชุดละ	๕๐
	๓.๗ ค่าขึ้นทะเบียนบัณฑิต	๕,๐๐๐
	๓.๘ ค่ารักษาสภาพการเป็นนักศึกษา ภาคการศึกษาละ	๓๐๐
	๓.๙ ค่าเปลี่ยน เพิ่ม ลดรายวิชา ครั้งละ	๕๐
	๓.๑๐ ค่าลงทะเบียนเรียนช้ากว่ากำหนด วันละ (แต่ไม่เกิน ๕๐๐ บาท ไม่นับวันหยุดราชการ)	๕๐
	๓.๑๑ ค่าทำบัตรประจำตัวนักศึกษาใหม่	๕๐
	๓.๑๒ ค่าคืนสภาพกลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่	๓๐๐
	๓.๑๓ ค่าหนังสือรับรอง ฉบับละ	๕๐
	๓.๑๔ ค่าออกใบทะเบียนแสดงผลการเรียน (Transcript) ฉบับละ	๒๐๐
	๓.๑๕ ค่าใบแทนปริญญา ฉบับละ	๕๐๐
	๓.๑๖ ค่าบำรุงห้องสมุด ปีการศึกษาละ	๒๐๐
	๓.๑๗ ค่าประกันของเสียหาย	๕๐๐
	๓.๑๘ ค่าประกันอุบัติเหตุ ปีการศึกษาละ	๒๐๐
	๓.๑๙ ค่ากิจกรรม ภาคการศึกษาละ	๕๐๐
	๓.๒๐ ค่าธรรมเนียมขึ้นทะเบียนปริญญา	๑,๐๐๐

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี
พ.ศ. ๒๕๕๘

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขปรับปรุงระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๓

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“กรรมการ” หมายความว่า คณะบุคคลซึ่งสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีคำสั่งแต่งตั้งให้เป็นกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี และให้หมายความรวมถึงประธานกรรมการและรองประธานกรรมการด้วย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือลูกจ้างที่สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์มีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายต่างๆ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี

ข้อ ๕ ให้กรรมการและเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของสถาบันได้รับค่าตอบแทนจากเงินรายได้ของสถาบัน ตามบัญชีอัตราค่าตอบแทนท้ายระเบียบนี้

ทั้งนี้ เงินค่าตอบแทนตามวรรคแรกให้จำกัดอยู่ภายในวงเงินที่เรียกเก็บจากการรับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์แต่ละครั้ง หากเงินที่เรียกเก็บไม่เพียงพอจ่ายค่าตอบแทนให้ลดค่าตอบแทนลงตามอัตราส่วนของเงินที่เรียกเก็บได้นั้น

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

บัญชีอัตราค่าตอบแทนท้ายระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการเบิกจ่ายค่าตอบแทนในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๕๘

รายการค่าตอบแทน	วันทำการ	วันหยุดราชการ
๑. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการรับสมัครสอบคัดเลือก วันละ	๑๐๐ บาท/คน	๒๐๐ บาท/คน
๒. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ		
๒.๑ ประธานกรรมการ วันละ	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท
๒.๒ รองประธานกรรมการ วันละ	๒๕๐ บาท	๓๐๐ บาท
๒.๓ กรรมการวันละ	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๓. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่จัดทำข้อสอบ		
๓.๑ ประธานกรรมการ วันละ	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท
๓.๒ กรรมการ วันละ	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๔. ค่าตอบแทนสำหรับกรรมการจัดสถานที่สอบ		
๔.๑ ประธานกรรมการ	๓๐๐ บาท	๓๕๐ บาท
๔.๒ กรรมการ	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๕. ค่าตอบแทนกรรมการในการออกข้อสอบและตรวจกระดาษคำตอบ		
๕.๑ ค่าตอบแทนในการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบแบบปรนัย		
(๑) ค่าออกข้อสอบที่ได้รับเลือก ข้อละ ๕๐ บาท		
(๒) ค่าตรวจกระดาษคำตอบ รายวิชาละ ๔ บาท ต่อผู้เข้าสอบ ๑ คน		
(๓) ค่าตรวจกระดาษคำตอบด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์เบิกจ่ายได้เท่าที่จ่ายจริง (ใช้บริการของส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ)		
๕.๒ ค่าตอบแทนกรรมการในการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบแบบอัตนัยรายวิชาละ ๓๕ บาท ต่อผู้เข้าสอบ ๑ คน		
๕.๓ ค่าตอบแทนในการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบแบบปรนัยและอัตนัยรวมกัน		
(๑) ค่าออกข้อสอบและตรวจข้อสอบแบบปรนัยตามอัตราข้อ ๕.๑		
(๒) ค่าออกข้อสอบและตรวจข้อสอบแบบอัตนัยในอัตราข้างหนึ่งของอัตรา ข้อ ๕.๒		
๖. ค่าตอบแทนสำหรับคณะกรรมการการสอบภาคปฏิบัติ		
๖.๑ ค่าตอบแทนสำหรับกรรมการให้คะแนนสำหรับการสอบภาคปฏิบัติ	๓๐๐ บาท/คน	๓๕๐ บาท/คน
๖.๒ ค่าตอบแทนสำหรับกรรมการบรรเลง ขับร้องประกอบการสอบ	๓๐๐ บาท/คน	๓๕๐ บาท/คน
๖.๓ ค่าตอบแทนเจ้าหน้าที่ควบคุมห้องสอบปฏิบัติ	๒๐๐ บาท/คน	๒๕๐ บาท/คน
๖.๔ ค่าตอบแทนสำหรับแบบหรือหุ่นคน ชั่วโมงละ (เศษของชั่วโมงให้ถือเป็น ๑ ชั่วโมง)	๕๐๐ บาท/คน	๕๐๐ บาท/คน
๗. ค่าตอบแทนกรรมการสอบสัมภาษณ์ วันละ	๓๐๐ บาท/คน	๓๐๐ บาท/คน
๘. ค่าอาหารว่างและค่าเครื่องดื่มสำหรับคณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการสอบ	มื้อละ ๒๕ บาท/คน	
๙. ค่าอาหารกลางวันสำหรับคณะกรรมการ/เจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบ	วันละ ๘๐ บาท/คน	

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๓**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการสภาสถาบัน ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ออก ระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเบี้ยประชุมกรรมการสภาสถาบัน พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ การจ่ายเบี้ยประชุมกรรมการสภาสถาบันให้จ่ายเป็นรายครั้ง โดยให้เบิกจ่ายตามพระราชกฤษฎีกา เบี้ยประชุมกรรมการ

นอกจากเบี้ยประชุมกรรมการสภาสถาบันที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่งให้กรรมการสภาสถาบันได้รับ เบี้ยประชุมเพิ่มจากเงินรายได้ของสถาบันดังต่อไปนี้

(๑) นายกสภาสถาบัน	ครั้งละ	๓,๕๐๐ บาท
(๒) อุปนายกสภาสถาบัน	ครั้งละ	๑,๘๐๐ บาท
(๓) กรรมการสภาสถาบัน	ครั้งละ	๘๐๐ บาท
(๔) เลขานุการ	ครั้งละ	๘๐๐ บาท

ข้อ ๔ ในกรณีที่มีผู้ช่วยเลขานุการให้ได้รับเบี้ยประชุมจากเงินรายได้ของสถาบัน ครั้งละ ๒,๐๐๐ บาท แต่ไม่เกินสองคน

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยเบี้ยประชุมคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นบุคคลภายนอก
พ.ศ. ๒๕๕๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยเบี้ยประชุมคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นบุคคลภายนอก อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเบี้ยประชุมคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่เป็นบุคคลภายนอก พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บุคคลภายนอก หมายความว่า บุคคลที่ไม่ใช่ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๔ กรรมการที่จะได้รับเบี้ยประชุมตามระเบียบนี้ ได้แก่ กรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกที่ได้รับแต่งตั้งตามข้อบังคับของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ข้อ ๕ การจ่ายเบี้ยประชุมกรรมการให้จ่ายเป็นรายครั้ง โดยเบิกจ่ายจากเงินรายได้ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังต่อไปนี้

(๑) ประธานกรรมการ	ครั้งละ	๑,๒๕๐	บาท
(๒) กรรมการ	ครั้งละ	๑,๐๐๐	บาท

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้ระเบียบฉบับนี้ คือ โดยเหตุที่คณะกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอกซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบสูงจึงเห็นควรได้รับค่าตอบแทนในการประชุมแต่ละครั้ง โดยอ้างอิงอัตราการจ่ายค่าเบี้ยประชุม ตามพระราชกฤษฎีกาเบี้ยประชุมกรรมการ พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๕ และประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง กำหนดรายชื่อกิจกรรมการและอนุกรรมการที่มีสิทธิได้รับเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและอัตราเบี้ยประชุมเป็นรายเดือนและเป็นรายครั้งสำหรับกรรมการ อนุกรรมการ เลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยอนุโลม

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยเงินเดือนของอธิการบดีซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๕**

.....

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินเดือนของอธิการบดีซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการ ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับข้อ ๓๐ ของระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยรายได้และการบริหารรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๒ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๔/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยเงินเดือนของอธิการบดีซึ่งไม่ได้เป็นข้าราชการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดีซึ่งมิได้เป็นข้าราชการได้รับเงินเดือนจากเงินรายได้ของสถาบัน ในอัตราเดือนละ ๕๐,๐๐๐ - ๑๕๐,๐๐๐ บาท ตามที่สภาสถาบันกำหนด

ข้อ ๔ ให้อธิการบดีซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับได้รับเงินเดือนตามระเบียบนี้จากเงินรายได้ของสถาบันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี

ข้อ ๕ ให้นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)
นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

**ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๕๙**

.....

โดยที่พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาคนบติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และข้อบังคับสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ว่าด้วยการสรรหาผู้อำนวยการวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไม่มีข้อกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนรายเดือนแก่ผู้บริหารที่เกษียณอายุราชการแต่ยังดำรงตำแหน่งไม่ครบตามวาระที่ได้รับการแต่งตั้ง อีกทั้งไม่มีข้อกำหนดว่าผู้บริหารที่ดำรงตำแหน่งดังกล่าวต้องสรรหาหรือแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นข้าราชการ ซึ่งสามารถสรรหาหรือแต่งตั้งจากผู้ที่ไม่เป็นราชการได้ จึงเห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนรายเดือนแก่ผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) และมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๙ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“ผู้บริหาร” หมายความว่า คนบติ ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการศูนย์หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ หรือผู้บริหารตามที่สภาสถาบันกำหนดที่เกษียณอายุราชการแต่ยังดำรงตำแหน่งไม่ครบตามวาระที่ได้รับการแต่งตั้ง และผู้บริหารที่ไม่เป็นข้าราชการ

ข้อ ๔ อัตราการจ่ายเงินเดือนสำหรับผู้บริหารที่ไม่ได้เป็นข้าราชการ ให้ได้เงินเดือนในอัตราเดือนละ ๒๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท ตามที่สภาสถาบันกำหนด สำหรับการเลื่อนเงินเดือนให้เป็นไปตามมติสภาสถาบัน

ข้อ ๕ การจ่ายเงินเดือนผู้บริหารให้จ่ายเป็นรายเดือนจากเงินรายได้สถาบันซึ่งส่วนราชการนั้นรับผิดชอบ และให้นำพระราชกฤษฎีกาการจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินเดือน เงินปี บำเหน็จบำนาญ เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่ม และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้นายกสภาสถาบันรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ
พ.ศ. ๒๕๕๓

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐ สภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๘ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ จึงมีมติให้ออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ว่าด้วยการจ่ายค่าตอบแทนการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. ๒๕๕๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถาบัน” หมายถึง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“อธิการบดี” หมายถึง อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

“คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ” หมายถึง คณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการของสถาบันซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากสภาสถาบัน

“คณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการ” หมายถึง คณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

“คณะกรรมการประเมินผลการสอน” หมายถึง คณะกรรมการประเมินผลการสอนซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ

ข้อ ๕ อัตราค่าตอบแทนการประเมินผลงานทางวิชาการ

๕.๑ ค่าเบี้ยประชุมคณะกรรมการพิจารณาตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

๑) ประธานกรรมการ	ครั้งละไม่เกิน	๑,๕๐๐	บาท
๒) กรรมการ	ครั้งละไม่เกิน	๑,๒๐๐	บาท
๓) เลขานุการ	ครั้งละไม่เกิน	๑,๐๐๐	บาท
๔) ผู้ช่วยเลขานุการ	ครั้งละไม่เกิน	๘๐๐	บาท

๕.๒ ค่าเบี้ยประชุมคณะกรรมการ ดังนี้

๑) ประธานกรรมการ	ครั้งละไม่เกิน	๑,๒๐๐	บาท
๒) กรรมการ	ครั้งละไม่เกิน	๑,๐๐๐	บาท

ข้อ ๖ ค่าตอบแทนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งทำหน้าที่ตรวจสอบผลงานทางวิชาการและประเมินผลงานทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ อัตราไม่เกิน ๑,๕๐๐ บาท ต่อผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการหนึ่งราย

(๒) ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ อัตราไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท ต่อผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการหนึ่งราย

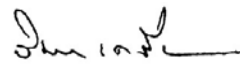
(๓) ตำแหน่งศาสตราจารย์ อัตราไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ต่อผู้ขอตำแหน่งทางวิชาการหนึ่งราย

ข้อ ๗ ค่าตอบแทนการประเมินผลงานทางวิชาการอื่น ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ และค่าอาหารว่างระหว่างประชุม ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๘ ให้เบิกจ่ายค่าตอบแทนการประเมินผลงานทางวิชาการจากเงินรายได้ของสถาบัน

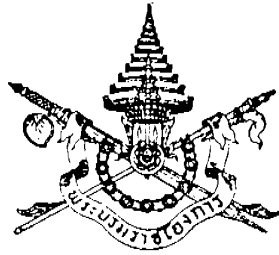
ข้อ ๙ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(ศาสตราจารย์ วิษณุ เครืองาม)

นายกสภาสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราช
บัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องใดไว้โดยเฉพาะและมี
หลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนด
ในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

- (๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี
 - (๒) องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ
 - (๓) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง
 - (๔) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์
 - (๕) การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา
 - (๖) การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการต่างประเทศ
 - (๗) การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางยุทธการร่วมกับทหารในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ
 - (๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา
 - (๙) การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา
- การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใดๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

“การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

- (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ
- (๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยข้อขัดแย้งและหน้าที่ตามกฎหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง และประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้นปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๕ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกหรือเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดตามมาตรา ๗๖

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่างๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่บุคคลดังกล่าวร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

(๓) มีหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณาได้

(๔) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติราชการทางปกครองให้เป็นไปโดยมีความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๖) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒

คำสั่งทางปกครอง

ส่วนที่ ๑

เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒ คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้ จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

- (๑) เป็นคู่กรณีเอง
- (๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี
- (๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น
- (๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทนของคู่กรณี
- (๕) เป็นเจ้านายหรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี
- (๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งทราบ เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคัดค้าน และการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่ากรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีลักษณะดังกล่าว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้านในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้นประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีผู้กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง ซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า แล้วแต่กรณีว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ การกระทำใดๆ ของเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง แล้วแต่กรณีจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

มาตรา ๑๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่งการพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๒๐ ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ให้ความหมายรวมถึง ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจกำกับหรือควบคุมดูแลสำหรับกรณีของเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาโดยตรง และนายกรัฐมนตรีสำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๒

คู่กรณี

มาตรา ๒๑ บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล อาจเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครอง ได้ตามขอบเขตที่สิทธิของบุคคลถูกระทบกระเทือนหรืออาจถูกระทบกระเทือนโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๒๒ ผู้มีความสามารถกระทำการในกระบวนการพิจารณาทางปกครองได้ จะต้องเป็น

(๑) ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะ

(๒) ผู้ซึ่งมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) นิติบุคคลหรือคณะบุคคลตามมาตรา ๒๑ โดยผู้แทนหรือตัวแทน แล้วแต่กรณี

(๔) ผู้ซึ่งมีประกาศของนายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในการพิจารณาทางปกครองที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ คู่กรณีมีสิทธินำพยานความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้

การใดที่พยานความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าคู่กรณีให้ถือว่าเป็นการกระทำของคู่กรณี เว้นแต่คู่กรณีจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๔ คู่กรณีอาจมีหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในกระบวนการพิจารณาทางปกครองใดๆ ได้ ในการนี้เจ้าหน้าที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองกับตัวคู่กรณีได้เฉพาะเมื่อเป็นเรื่องที่ผู้นั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำกรณนั้นด้วยตนเองและต้องแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนทราบด้วย

หากปรากฏว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนผู้ใดไม่ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้นเพียงพอหรือมีเหตุไม่ควรไว้วางใจในความสามารถของบุคคลดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้คู่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า

การแต่งตั้งให้กระทำการแทนไม่ถือว่าสิ้นสุดลงเพราะความตายของคู่กรณีหรือการที่ความสามารถหรือความเป็นผู้แทนของคู่กรณีเปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่ผู้สืบสิทธิตามกฎหมายของคู่กรณีหรือคู่กรณีจะถอนการแต่งตั้งดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอโดยมีผู้ลงชื่อร่วมกันเกินห้าสิบคนหรือมีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอที่มีข้อความอย่างเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน ถ้าในคำขอมีการระบุให้บุคคลใดเป็นตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือมีข้อความ เป็นปริยายให้เข้าใจได้เช่นนั้น ให้ถือว่าผู้ที่ถูกระบุชื่อดังกล่าวเป็นตัวแทนร่วมของคู่กรณีเหล่านั้น

ในกรณีที่มีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอให้มีการสั่งทางปกครองในเรื่องเดียวกัน โดยไม่มีการกำหนดให้บุคคลใดเป็นตัวแทนร่วมของตนตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้นแต่งตั้งบุคคลที่คู่กรณีฝ่ายข้างมากเห็นชอบเป็นตัวแทนร่วมของบุคคลดังกล่าว ในกรณีนี้ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตัวแทนร่วมตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องเป็นบุคคลธรรมดา

คู่กรณีจะบอกเลิกการให้ตัวแทนร่วมดำเนินการแทนคนเมื่อใดก็ได้แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบและดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองต่อไปด้วยตนเอง

ตัวแทนร่วมจะบอกเลิกการเป็นตัวแทนเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบกับต้องแจ้งให้คู่กรณีทุกรายทราบด้วย

ส่วนที่ ๓

การพิจารณา

มาตรา ๒๖ เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ให้จัดทำเป็นภาษาไทย ถ้าเป็นเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้คู่กรณีจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยที่มีการรับรองความถูกต้องมาให้ภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีนี้ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ในวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำแปลนั้น เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ และในกรณีนี้ให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นเอกสารฉบับที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศเป็นวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

การรับรองความถูกต้องของคำแปลเป็นภาษาไทยหรือการยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี

ถ้าคำขอหรือคำแถลงมีข้อบกพร่องหรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือผิดหลงอันเห็นได้ชัดว่าเกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของคู่กรณี ให้เจ้าหน้าที่แนะนำให้คู่กรณีแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

มาตรา ๒๙ เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริงในการนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคลหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

- (๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ
- (๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง
- (๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

คู่กรณีต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่เรียกมาให้ถ้อยคำหรือทำความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยให้เนิ่นช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจจะทำได้

(๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๑ คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสาร หรือการจัดทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความประหยัดและความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐ ให้คณะรัฐมนตรีวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้เจ้าหน้าที่กำหนดเวลาสำหรับการพิจารณาทางปกครองขึ้นไว้ตามความเหมาะสมแก่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือกฎในเรื่อนั้น

ในกรณีที่มีการดำเนินงานในเรื่องใดจะต้องผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่มากกว่าหนึ่งราย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องประสานงานกันในการกำหนดเวลาเพื่อการดำเนินงานในเรื่องนั้น

ส่วนที่ ๔

รูปแบบและผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๓๔ คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจาหรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอและการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิคำสั่งดังกล่าว เจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

มาตรา ๓๖ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ วัน เดือนและปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น

มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้ บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น
- (๒) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้กันอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก
- (๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒
- (๔) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วนแต่ต้องให้เหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครองเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใดๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

(๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นสุด ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง

(๒) การกำหนดให้การเริ่มมีผลหรือสิ้นสุดของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับเหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำหรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มีเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุนกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาล้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๑ คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(๑) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเองไม่ได้นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(๒) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(๓) การรับฟังคู่กรณีที่เป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(๔) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อน ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิมให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย กรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตาม ส่วนที่ ๕ ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น

มาตรา ๔๒ คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้บังคับต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุอื่น

เมื่อคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้

มาตรา ๔๓ คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดหลงเล็กน้อยนั้น เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ

ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองตามวรรคหนึ่งให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งคำสั่งทางปกครอง เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมาเพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมได้

ส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาบทวนคำสั่งทางปกครองได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขอย่างไรก็ได้

มาตรา ๔๗ การใดที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ขอบเขตการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น สำหรับกระบวนการพิจารณาให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หมวด ๒ นี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๔๘ คำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือไม่ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท สิทธิการอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๖
การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๘ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๕๐ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยจะให้มีผลย้อนหลังหรือไม่ย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงิน หรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ใช้ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้วโดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี

ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตไม่ได้

(๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือข่มขู่ หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ

(๓) ผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่ได้รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดย

อนุโลม โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครอง หรือควรได้รู้เช่นนั้นหากผู้นั้นมีได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริต ตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป และในกรณีตามวรรคสาม ผู้นั้นต้องรับผิดชอบในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือ ประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน

มาตรา ๕๒ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำความในมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้อง ร้องขอค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนนั้น

ค่าทดแทนความเสียหายตามมาตรานี้จะต้องไม่สูงกว่าประโยชน์ที่ผู้นั้นอาจได้รับหากคำสั่งทาง ปกครองดังกล่าวไม่ถูกเพิกถอน

มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทาง ปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึง ระยะเวลาหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่คงต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนอง เดียวกันนั้นอีก หรือเป็นกรณีที่การเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงประโยชน์ ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูก เพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอน หรือมีผลในอนาคตไปถึงระยะเวลา หนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสงวนสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่ง ทางปกครองนั่นเอง

(๒) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการ ปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ เช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอน จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๔) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทาง ปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำได้เท่าที่ผู้รับ

ประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือยังไม่ได้รับประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว และหากไม่เพิกถอน จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๕) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชน อันจำเป็นต้องป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว

ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง

(๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การขอให้พิจารณาใหม่

มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้นเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น

(๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้นในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช้ความผิดของผู้นั้น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

ส่วนที่ ๘

การบังคับทางปกครอง

มาตรา ๕๕ การบังคับทางปกครองไม่ใช้กับเจ้าหน้าที่ด้วยกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

มาตรา ๕๗ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๘ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน โดยผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปี ของค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่

(๒) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกิน สองหมื่นบาทต่อวัน

เจ้าหน้าที่ระดับใดมีอำนาจกำหนดค่าปรับทางปกครองจำนวนเท่าใดสำหรับในกรณีใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องบังคับการโดยเร่งด่วนเพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำที่ขัดต่อ กฎหมายที่มีโทษทางอาญาหรือมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการ บังคับทางปกครองโดยไม่ต้องออกคำสั่งทางปกครองให้กระทำหรือละเว้นกระทำก่อนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้อง กระทำโดยสมควรแก่เหตุและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน

มาตรา ๕๕ ก่อนใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๔ เจ้าหน้าที่จะต้องมีคำเตือน เป็นหนังสือให้มีการกระทำหรือละเว้นกระทำตามคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กำหนดตาม สมควรแก่กรณี คำเตือนดังกล่าวจะกำหนดไปพร้อมกับคำสั่งทางปกครองก็ได้

คำเตือนนั้นจะต้องระบุ

(๑) มาตรการบังคับทางปกครองที่จะใช้ให้ชัดเจน แต่จะกำหนดมากกว่า หนึ่งมาตรการในคราวเดียวกันไม่ได้

(๒) ค่าใช้จ่ายในการที่เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้ บุคคลอื่นกระทำการแทน หรือจำนวนค่าปรับทางปกครองแล้วแต่กรณี

การกำหนดค่าใช้จ่ายในคำเตือน ไม่เป็นการคัดสิทธิที่จะเรียกค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น หากจะต้องเสีย ค่าใช้จ่ายจริงมากกว่าที่ได้กำหนดไว้

มาตรา ๖๐ เจ้าหน้าที่จะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในคำเตือนตาม มาตรา ๕๕ การเปลี่ยนแปลงมาตรการจะกระทำได้อีกต่อเมื่อปรากฏว่ามาตรการที่กำหนดไว้ไม่บรรลุตาม วัตถุประสงค์

ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองต่อสู้ขัดขวางการบังคับทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจใช้ คำสั่งเข้าดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการบังคับทางปกครองได้แต่ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในกรณีจำเป็นเจ้าหน้าที่อาจขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีไม่มีการชำระค่าปรับทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๑

มาตรา ๖๒ ผู้ถูกดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองอาจอุทธรณ์การบังคับทางปกครองนั้นได้

การอุทธรณ์การบังคับทางปกครองให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖๓ ถ้าบทกฎหมายใดกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองไว้โดยเฉพาะแล้ว แต่เจ้าหน้าที่เห็นว่ามาตรการบังคับนั้นมีลักษณะที่จะเกิดผลน้อยกว่ามาตรการบังคับตามหมวดนี้ เจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามหมวดนี้แทนก็ได้

หมวด ๓

ระยะเวลาและอายุความ

มาตรา ๖๔ กำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันนั้นหรือมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้นับวันสิ้นสุดของระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่บุคคลใดต้องทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมายหรือโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่หรือวันหยุดตามประเพณีของบุคคลผู้รับคำสั่ง ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น เว้นแต่กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๕ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งของเจ้าหน้าที่อาจมีการขยายอีกได้ และถ้าระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดลงแล้วเจ้าหน้าที่อาจขยายโดยกำหนดให้มีผลย้อนหลังได้เช่นกันถ้าการสิ้นสุดตามระยะเวลาเดิมจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมที่จะให้สิ้นสุดลงตามนั้น

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้เพราะมีพฤติการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความผิดของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้วเสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่พฤติการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๖๗ เมื่อมีการอุทธรณ์ตามบทบัญญัติในส่วนที่ ๕ ของหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้หรือการยื่นคำขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทหรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมาย

ว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ไม่นับในระหว่างนั้น จนกว่าการพิจารณาจะถึงที่สุดหรือเสร็จไปโดยประการอื่น แต่ถ้าเสร็จไปเพราะเหตุถอนคำขอหรือทั้งคำขอให้ถือว่าอายุความเรียกร้องของผู้ยื่นคำขอไม่เคยมีการสะดุดหยุดอยู่เลย

หมวด ๔

การแจ้ง

มาตรา ๖๘ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับกับการแจ้งซึ่งไม่อาจกระทำโดยวาจาหรือเป็นหนังสือได้หรือมีกฎหมายกำหนดวิธีการแจ้งไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีคำสั่งทางปกครองที่แสดงให้ทราบโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้มีผลเมื่อได้แจ้ง

มาตรา ๖๙ การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๗๐ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับหรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรณนิติภาวะที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น หรือในกรณีที่ผู้นั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยานก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๗๑ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวัน นับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่มีผู้รับเกินห้าสิบคนเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการในเรื่องนั้นว่าการแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของเจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ไมู้ตัวผู้รับหรือรู้ตัวแต่ไมู้ภูมิลำเนาหรือรู้ตัวและภูมิลำเนาแต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งเป็นหนังสือจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๔ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนการแจ้งคำสั่งทางปกครองจะใช้วิธีส่งทางเครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามหมวดนี้ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากนั้น

หมวด ๕

คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง

มาตรา ๗๕ การแต่งตั้งกรรมการในลักษณะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งโดยระบุดัวบุคคล

มาตรา ๗๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ

หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

- (๖) มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น

มาตรา ๗๗ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๘๘ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๖ การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุบกพร่องอย่างถึงต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๘๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยกึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีมีกรรมการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมาเพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมิใช่คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท หากได้มีการนัดประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสิบสี่วันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมา และการประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุนความประสงค์ให้เกิดผลตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือนัดประชุมด้วย

มาตรา ๙๐ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการกำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือแจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนซึ่งประธานกรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๙๑ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษาความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุมให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๙๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

มาตรา ๘๓ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นระเบียบที่คณะรัฐมนตรีวางขึ้นตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ บรรดาคำขอเพื่อให้มีคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ได้รับไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาคำขอดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายหรือกฎสำหรับเรื่องนั้นได้กำหนดไว้

มาตรา ๘๗ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว บทบัญญัติมาตรา ๔๘ ให้เป็นอันยกเลิก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินงานทางปกครองในปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เหมาะสม จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่างๆ สำหรับการดำเนินงานทางปกครองขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมายให้สามารถรักษาประโยชน์สาธารณะได้ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ.2540

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๐
เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

- มาตรา ๑** พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐”
- มาตรา ๒** พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- มาตรา ๓** บรรดากฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับอื่น ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน
- มาตรา ๔** ในพระราชบัญญัตินี้

“ข้อมูลข่าวสาร” หมายความว่า สิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ไม่ว่าการสื่อความหมายนั้นจะทำได้โดยสภาพของสิ่งนั้นเองหรือโดยผ่านวิธีการใดๆ และไม่ว่าจะได้จัดทำไว้ในรูปของเอกสาร แฟ้ม รายงาน หนังสือ แผนผัง แผนที่ ภาพวาด ภาพถ่าย फिल्म การบันทึกภาพหรือเสียง การบันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือวิธีอื่นใดที่ทำให้สิ่งนั้นบันทึกไว้ปรากฏได้

“ข้อมูลข่าวสารของราชการ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐหรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้ นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึก ลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“คนต่างด้าว” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยและไม่มีถิ่นที่อยู่ ในประเทศไทย และนิติบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่มีทุนเกินครึ่งหนึ่งเป็นของคนต่างด้าว ใบหุ้นชนิดออกให้แก่ผู้ถือ ให้ถือว่าใบ หุ้นนั้นคนต่างด้าวเป็นผู้ถือ

(๒) สมาคมที่มีสมาชิกเกินครึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

(๓) สมาคมหรือมูลนิธิที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ของคนต่างด้าว

(๔) นิติบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือนิติบุคคลอื่นใดที่มีผู้จัดการหรือกรรมการเกินครึ่งหนึ่งเป็นคนต่างด้าว

นิติบุคคลตามวรรคหนึ่ง ถ้าเข้าไปเป็นผู้จัดการหรือกรรมการ สมาชิก หรือมีทุนในนิติบุคคลอื่น ให้ ถือว่าผู้จัดการหรือกรรมการ หรือสมาชิก หรือเจ้าของทุนดังกล่าวเป็นคนต่างด้าว

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้นในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานวิชาการและธุรการให้แก่คณะกรรมการและคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐ และให้คำปรึกษาแก่เอกชนเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๗ หน่วยงานของรัฐต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา

- (๑) โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน
 - (๒) สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีการดำเนินงาน
 - (๓) สถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร หรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ
 - (๔) กฎ มติคณะรัฐมนตรี ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบ แบบแผน นโยบาย หรือการตีความ ทั้งนี้ เฉพาะที่จัดให้มีขึ้นโดยมีสภาพอย่างกฎ เพื่อให้มีผลเป็นการทั่วไปต่อเอกชนที่เกี่ยวข้อง
 - (๕) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด
- ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้มีการจัดพิมพ์เพื่อให้แพร่หลายตามจำนวนพอสมควรแล้ว ถ้ามีการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาโดยอ้างอิงถึงสิ่งพิมพ์นั้นก็ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติตามบทบัญญัติวรรคหนึ่งแล้ว
- ให้หน่วยงานของรัฐรวบรวมและจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้เผยแพร่เพื่อขายหรือจำหน่ายจ่ายแจก ณ ที่ทำการของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๘ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องลงพิมพ์ตามมาตรา ๗ (๔) ถ้ายังไม่ได้ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาจะนำมาใช้บังคับในทางที่ไม่เป็นคุณแก่ผู้ใดไม่ได้ เว้นแต่ผู้นั้นจะได้รู้ถึงข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเป็นจริงมาก่อนแล้วเป็นเวลาพอสมควร

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

- (๑) ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าว
- (๒) นโยบายหรือการตีความที่ไม่เข้าข่ายต้องลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ (๔)
- (๓) แผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการ
- (๔) คู่มือหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน
- (๕) สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงถึงตามมาตรา ๗ วรรคสอง
- (๖) สัญญาสัมปทาน สัญญาที่มีลักษณะเป็นการผูกขาดตัดตอนหรือสัญญาร่วมทุนกับเอกชนในการจัดทำบริการสาธารณะ

(๗) มติคณะรัฐมนตรี หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมาย หรือโดยมติคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้ ให้ระบุรายชื่อรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการพิจารณาไว้ด้วย

(๘) ข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อมูลข่าวสารที่จัดให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามวรรคหนึ่ง ถ้ามีส่วนที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ อยู่ด้วย ให้ลบหรือตัดทอนหรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น

บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตาม ย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีค่ารับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งได้ ในกรณีที่สมควรหน่วยงานของรัฐโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ จะวางหลักเกณฑ์เรียกค่าธรรมเนียมในการนั้นก็ได้ ในการนี้ให้คำนึงถึงการช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อยประกอบด้วย ทั้งนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายเฉพาะบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตรานี้เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ บทบัญญัติมาตรา ๗ และมาตรา ๙ ไม่กระทบถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีการเผยแพร่หรือเปิดเผย ด้วยวิธีการอย่างอื่น

มาตรา ๑๑ นอกจากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาแล้ว หรือที่จัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้แล้ว หรือที่มีการจัดให้ประชาชนได้ค้นคว้าตามมาตรา ๒๖ แล้ว ถ้าบุคคลใดขอข้อมูลข่าวสารอื่นใดของราชการและคำขอของผู้นั้นระบุข้อมูลข่าวสารที่ต้องการในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามควร ให้หน่วยงานของรัฐผู้รับผิดชอบจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้แก่ผู้ขอภายในเวลาอันสมควร เว้นแต่ผู้นั้นขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ข้อมูลข่าวสารของราชการใดมีสภาพที่อาจบอบสลายง่าย หน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดหาให้หรือจะจัดทำสำเนาให้ในสภาพอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ข้อมูลข่าวสารนั้นก็ได้

ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ เว้นแต่เป็นการแปรสภาพเป็นเอกสารจากข้อมูลข่าวสารที่บันทึกไว้ในระบบการบันทึกภาพหรือเสียง ระบบคอมพิวเตอร์ หรือระบบอื่นใด ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการกำหนด แต่ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีนั้นมิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้

บทบัญญัติวรรคสามไม่เป็นการห้ามหน่วยงานของรัฐที่จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการได้ขึ้นใหม่ให้แก่ผู้ร้องขอ หากเป็นการสอดคล้องด้วยอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐนั้นอยู่แล้ว

ให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การจัดหาข้อมูลข่าวสารให้ตามมาตรานี้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่มิใช่ผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารที่จะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานส่วนกลาง หรือส่วนสาขาของหน่วยงานแห่งนั้นหรือจะอยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นก็ตาม ให้หน่วยงานของรัฐที่รับคำขอให้คำแนะนำ เพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ถ้าหน่วยงานของรัฐผู้รับคำขอเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบที่กำหนดตามมาตรา ๑๖ ให้ส่งคำขอนั้นให้หน่วยงานของรัฐผู้จัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นพิจารณาเพื่อมีคำสั่งต่อไป

มาตรา ๑๓ ผู้ใดเห็นว่าหน่วยงานของรัฐไม่จัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๗ หรือไม่จัดข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ หรือไม่จัดหาข้อมูลข่าวสารให้แก่ตนตามมาตรา ๑๑ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าหรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้นั้นมีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการ เว้นแต่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ หรือคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

ในกรณีที่มีการร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องเรียน ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายเวลาออกไปได้ แต่ต้องแสดงเหตุผลและรวมเวลาทั้งหมดแล้วต้องไม่เกินหกสิบวัน

หมวด ๒
ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

มาตรา ๑๔ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์จะเปิดเผยมิได้

มาตรา ๑๕ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน

(๑) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ

(๒) การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

(๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว

(๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

(๕) รายงานการแพทย์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

(๖) ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

(๗) กรณีอื่นตามที่กำหนดให้พระราชกฤษฎีกา

คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดก็ได้ แต่ต้องระบุไว้ด้วยว่าที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด และให้ถือว่าการมีคำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นดุลพินิจโดยเฉพาะของเจ้าหน้าที่ของรัฐตามลำดับสายการบังคับบัญชา แต่ผู้ขออาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในทางปฏิบัติว่าข้อมูลข่าวสารของราชการจะเปิดเผยต่อบุคคลใดได้หรือไม่ภายใต้เงื่อนไขเช่นใด และสมควรมีวิธีการอย่างไรให้รู้ให้หน่วยงานของรัฐกำหนดวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารนั้น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในเวลาที่กำหนด แต่ต้องให้เวลาอันสมควรที่ผู้นั้นอาจเสนอคำคัดค้านได้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ผู้ที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง หรือผู้ที่ทราบว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของตน มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้โดยทำเป็นหนังสือถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบ

ในกรณีที่มีการคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบต้องพิจารณาคำคัดค้านและแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้คัดค้านทราบโดยไม่ชักช้า ในกรณีที่มิมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นมิได้จนกว่าจะล่วงพ้นกำหนดเวลาอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารใดตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้มีประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ ผู้นั้นอาจอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้นโดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ การพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยนั้นไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือศาลก็ได้ จะต้องดำเนินการระบรวการพิจารณาโดยมิให้ข้อมูลข่าวสารนั้นเปิดเผยแก่บุคคลอื่นใดที่ไม่จำเป็นแก่การพิจารณาและในกรณีที่จำเป็นจะพิจารณาลับหลังคู่กรณีหรือคู่ความฝ่ายใดก็ได้

มาตรา ๒๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใด แม้จะเข้าข่ายต้องมีความรับผิดชอบตามกฎหมายใด ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ต้องรับผิดชอบหากเป็นการกระทำโดยสุจริตในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบตามมาตรา ๑๖

(๒) ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของรัฐในระดับตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีคำสั่งให้เปิดเผยเป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด เพื่อประโยชน์อันสำคัญยิ่งกว่าที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ หรือชีวิต ร่างกาย สุขภาพ หรือประโยชน์อื่นของบุคคล และคำสั่งนั้นได้กระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในการนี้ จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการใช้ข้อมูลข่าวสารนั้นตามความเหมาะสมก็ได้

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไม่เป็นเหตุให้หน่วยงานของรัฐพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายหากจะพึงมีในกรณีดังกล่าว

หมวด ๓
ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์แห่งหมวดนี้ “บุคคล” หมายความว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

มาตรา ๒๒ สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ และหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง อาจออกระเบียบโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่มีให้นำบัญญัติวรรคหนึ่ง (๓) ของมาตรา ๒๓ มาใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานดังกล่าวก็ได้

หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นที่จะกำหนดในกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องเป็นหน่วยงานของรัฐซึ่งการเปิดเผยประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๓ วรรคหนึ่ง (๓) จะเป็นอุปสรรคร้ายแรงต่อการดำเนินการของหน่วยงานดังกล่าว

มาตรา ๒๓ หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่จะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

ในกรณีที่เก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบล่วงหน้าหรือพร้อมกับการขอข้อมูลถึงวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลมาใช้ ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ และกรณีที่ขอข้อมูลนั้นเป็นกรณีที่น่าจะให้ข้อมูลได้ด้วยความสมัครใจหรือเป็นกรณีที่มีกฎหมายบังคับ

หน่วยงานของรัฐต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลทราบในกรณีที่มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปยังที่ใดซึ่งจะเป็นผลให้บุคคลทั่วไปทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เป็นไปตามลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

มาตรา ๒๔ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๒) เป็นการใช้ข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับบุคคลใด

(๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา

(๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม

(๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล

(๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว

(๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามวรรคหนึ่ง (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) ให้มีการจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยกำกับไว้กับข้อมูลข่าวสารนั้น ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ บุคคลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตน และเมื่อบุคคลนั้นมีคำขอเป็นหนังสือ หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องให้บุคคลนั้นหรือผู้กระทำการแทนบุคคลนั้นได้ตรวจดูหรือได้รับสำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลนั้น และให้นำมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

การเปิดเผยรายงานการแพทย์ที่เกี่ยวกับบุคคลใด ถ้ากรณีมีเหตุอันควรเจ้าหน้าที่ของรัฐจะเปิดเผยต่อเฉพาะแพทย์ที่บุคคลนั้นมอบหมายก็ได้

ถ้าบุคคลใดเห็นว่าข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับตนส่วนใดไม่ถูกต้องตามที่แท้จริง ให้มีสิทธิยื่นคำขอเป็นหนังสือให้หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้นได้ ซึ่งหน่วยงานของรัฐจะต้องพิจารณาคำขอดังกล่าว และแจ้งให้บุคคลนั้นทราบโดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารให้ตรงตามที่มีคำขอ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งไม่ยินยอมแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสาร โดยยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ และไม่ว่ากรณีใดๆ ให้เจ้าของข้อมูลมีสิทธิร้องขอให้หน่วยงานของรัฐหมายเหตุคำขอของตนแนบไว้กับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องได้

ให้บุคคลตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมีสิทธิดำเนินการตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ และมาตรานี้แทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรมแล้วก็ได้

หมวด ๔ เอกสารประวัติศาสตร์

มาตรา ๒๖ ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาหรือมีอายุครบกำหนดตามวรรคสองนับแต่วันที่เสร็จสิ้นการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารนั้น ให้หน่วยงานของรัฐส่งมอบให้แก่หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากรหรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา เพื่อคัดเลือกไว้ให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้า

กำหนดเวลาต้องส่งข้อมูลข่าวสารของราชการตามวรรคหนึ่งให้แยกประเภท ดังนี้

(๑) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๔ เมื่อครบเจ็ดสิบห้าปี

(๒) ข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ เมื่อครบยี่สิบปี

กำหนดเวลาตามวรรคสอง อาจขยายออกไปได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) หน่วยงานของรัฐยังจำเป็นต้องเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารของราชการไว้เองเพื่อประโยชน์ในการใช้สอย โดยต้องจัดเก็บและจัดให้ประชาชนได้ศึกษาค้นคว้าตามที่ระบุดังกล่าว หอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร

(๒) หน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารนั้นยังไม่ควรเปิดเผย โดยมีคำสั่งขยายเวลากำกับไว้เป็นการเฉพาะราย คำสั่งการขยายเวลานั้นให้กำหนดระยะเวลาไว้ด้วย แต่จะกำหนดเกินคราวละห้าปีไม่ได้

การตรวจสอบหรือทบทวนมิให้มีการขยายเวลาไม่เปิดเผยจนเกินความจำเป็น ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติตามมาตรา ๒๖ นี้ให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่คณะรัฐมนตรีหรือกระเปาะบกำหนดให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องทำลายหรืออาจทำลายได้โดยไม่ต้องเก็บรักษา

หมวด ๕

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

มาตรา ๒๗ ให้มีคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ประกอบด้วยรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ผู้อำนวยการสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ และผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจากภาครัฐและภาคเอกชน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีคนหนึ่งเป็นเลขานุการ และอีกสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) สอดส่องดูแล และให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐ เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่ได้รับคำขอ
- (๓) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกา และการออกกฎกระทรวง หรือระเบียบของคณะรัฐมนตรี ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๔) พิจารณาและให้ความเห็นเรื่องร้องเรียนตามมาตรา ๑๓
- (๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เสนอคณะรัฐมนตรีเป็นครั้งคราวตามความเหมาะสม แต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- (๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้
- (๗) ดำเนินการเรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๒๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตามมาตรา ๒๗ มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่รับแต่งตั้ง ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งได้รับแต่งตั้งตาม
มาตรา ๒๗ พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่อง หรือไม่สุจริตต่อหน้าที่ หรือ
หย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดย
ประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๓๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน
กรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้ประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติ
หน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน
ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเรียกให้บุคคลใดมาให้อัยคำหรือให้ส่งวัตถุ เอกสาร หรือ
พยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่มิคำขอไม่ว่าจะเป็นกรณี
มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๒๕ ถ้าผู้มีคำขอไม่เชื่อว่าเป็นความจริงและร้องเรียนต่อคณะกรรมการตามมาตรา
๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเข้าดำเนินการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวข้องได้ และแจ้งผล
การตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบ

หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องยินยอมให้คณะกรรมการหรือผู้ซึ่งคณะกรรมการมอบหมาย
เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของตนได้ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ก็
ตาม

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่ง
ตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้และให้นำความในมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๖

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

มาตรา ๓๕ ให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งตามข้อเสนอของคณะกรรมการ มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕

การแต่งตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง ให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น ความมั่นคงของประเทศ เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ หรือการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรา ๓๖ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะหนึ่งๆ ประกอบด้วยบุคคลตามความจำเป็น แต่ต้องไม่น้อยกว่าสามคน และให้ข้าราชการที่คณะกรรมการแต่งตั้งปฏิบัติหน้าที่เป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในการพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐแห่งใด กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งมาจากหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นจะเข้าร่วมพิจารณาด้วยไม่ได้

กรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะเป็นเลขานุการหรือผู้ช่วยเลขานุการไม่ได้

มาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการพิจารณาส่งคำอุทธรณ์ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคำนึงถึงความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละสาขาภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่คณะกรรมการได้รับคำอุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นที่สุด และในการมีคำวินิจฉัยจะมีข้อสังเกตเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องปฏิบัติเกี่ยวกับการใดตามที่เห็นสมควรก็ได้

ให้นำความในมาตรา ๑๓ วรรคสอง มาใช้บังคับแก่การพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

มาตรา ๓๘ อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ละสาขา วิธีพิจารณาและวินิจฉัย และองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๓๙ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๒ และบทกำหนดโทษที่ประกอบกับบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับกับคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยอนุโลม

หมวด ๗
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการที่สั่งตามมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกำหนดตามมาตรา ๒๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๒ บทบัญญัติมาตรา ๗ มาตรา ๘ และมาตรา ๙ มิให้ใช้บังคับกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้หน่วยงานของรัฐจัดพิมพ์ข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่ง หรือจัดให้มีข้อมูลข่าวสารตามวรรคหนึ่งไว้ เพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการจะได้อำหนด

มาตรา ๔๓ ให้ระบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๑๗ ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ระบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตามมาตรา ๑๖ จะได้กำหนดเป็นอย่างอื่น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ในระบอบประชาธิปไตย การให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น สมควรกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ
ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕
เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่
พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับใด ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้
“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น
ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการ
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจที่ตั้งขึ้น

โดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา และให้หมายความรวมถึงหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตนได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใดให้ถือว่ากระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่ต้องรับผิดชอบตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๖ ถ้าการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่มิใช่การกระทำการปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบในการนั้นเป็นการเฉพาะตัว ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องเจ้าหน้าที่ได้โดยตรง แต่จะฟ้องหน่วยงานของรัฐไม่ได้

มาตรา ๗ ในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องหน่วยงานของรัฐ ถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่าเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบ หรือในคดีที่ผู้เสียหายฟ้องเจ้าหน้าที่ถ้าเจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบหรือต้องร่วมรับผิดชอบ หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีสิทธิขอให้ศาลที่พิจารณาคดีนั้นอยู่เรียกเจ้าหน้าที่หรือหน่วยงานของรัฐแล้วแต่กรณี เข้ามาเป็นคู่ความในคดี

ถ้าศาลพิพากษายกฟ้องเพราะเหตุที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ที่ถูกฟ้องมิใช่ผู้ต้องรับผิดชอบ ให้ขยายอายุความฟ้องร้องผู้ที่ต้องรับผิดชอบซึ่งมิได้ถูกเรียกเข้ามาในคดีออกไปถึงหกเดือนนับแต่วันที่คำพิพากษานั้นถึงที่สุด

มาตรา ๘ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายเพื่อการละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวแก่หน่วยงานของรัฐได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

สิทธิเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามวรรคหนึ่งจะมีได้เพียงใดให้คำนึงถึงระดับความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรมในแต่ละกรณีเป็นเกณฑ์โดยมิต้องให้ใช้เต็มจำนวนของความเสียหายก็ได้

ถ้าการละเมิดเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินงานส่วนรวม ให้หักส่วนแห่งความรับผิดชอบดังกล่าวออกด้วย

ในกรณีที่การละเมิดเกิดจากเจ้าหน้าที่หลายคน มิให้นำหลักเรื่องลูกหนี้รวมมาใช้บังคับและเจ้าหน้าที่แต่ละคนต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนของตนเท่านั้น

มาตรา ๘ ถ้าหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย สิทธิที่จะเรียกให้อีกฝ่ายหนึ่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตนให้มีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้นแก่ผู้เสียหาย

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนและกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิดชอบ แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบ ให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้นมีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ผู้เสียหายเห็นว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๕ ผู้เสียหายจะยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐให้พิจารณาชดใช้ค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายที่เกิดแก่ตนก็ได้ ในการนี้หน่วยงานของรัฐต้องออกไปรับคำขอให้ไว้เป็นหลักฐานและพิจารณาคำขอนั้นโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานของรัฐมีคำสั่งเช่นใดแล้วหากผู้เสียหายยังไม่พอใจในผลการวินิจฉัยของหน่วยงานของรัฐก็ให้มีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งผลการวินิจฉัย

ให้หน่วยงานของรัฐพิจารณาคำขอที่ได้รับตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หากเรื่องใดไม่อาจพิจารณาได้ทันในกำหนดนั้นจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดหรือกำกับหรือควบคุมดูแลหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นทราบและขออนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้ แต่รัฐมนตรีดังกล่าวจะพิจารณาอนุมัติให้ขยายระยะเวลาให้อีกได้ไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหายตามมาตรา ๘ หรือในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๐ ประกอบกับมาตรา ๘ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายมีอำนาจออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นชำระเงินดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๓ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีระเบียบเพื่อให้เจ้าหน้าที่ซึ่งต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ สามารถผ่อนชำระเงินที่จะต้องรับผิดชอบนั้นได้โดยคำนึงถึงรายได้ ฐานะ ครอบครัวและความรับผิดชอบ และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

มาตรา ๑๔ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว สิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัย
ร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๑ ให้ถือว่าเป็นสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

มาตรา ๑๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ การที่เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้น หาได้เป็นไปเพื่อประโยชน์อันเป็นการเฉพาะตัวไม่ การปล่อยให้ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ในกรณีที่ปฏิบัติงานในหน้าที่และเกิดความเสียหายแก่เอกชนเป็นไปตามหลักกฎหมายเอกชนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จึงเป็นการไม่เหมาะสมก่อให้เกิดความเข้าใจผิดว่า เจ้าหน้าที่จะต้องรับผิดชอบในการกระทำต่าง ๆ เป็นการเฉพาะตัวเสมอไป เมื่อการที่เข้าไปทำให้หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบต่อบุคคลภายนอกเพียงใดก็จะมีภาระฟุ้งไต่เบียดจากเจ้าหน้าที่เต็มจำนวนนั้น ทั้งที่บางกรณีเกิดขึ้นจากความไม่ตั้งใจหรือความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยในการปฏิบัติหน้าที่ นอกจากนั้น ยังมีการนำหลักเรื่องลูกหนี้ร่วมในระบบกฎหมายแพ่งมาใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ต้องร่วมรับผิดชอบในการกระทำของเจ้าหน้าที่ผู้อื่นด้วย ซึ่งระบบนั้นมุ่งหมายแต่จะได้เงินครบโดยไม่คำนึงถึงความเป็นธรรมที่จะมีต่อแต่ละคน กรณีเป็นการก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่และยังเป็นการบั่นทอนกำลังใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ด้วย จนบางครั้งกลายเป็นปัญหาในการบริหารเพราะเจ้าหน้าที่ไม่กล้าตัดสินใจดำเนินงานเท่าที่ควร เพราะเกรงความรับผิดชอบที่จะเกิดแก่ตน อนึ่ง การให้คุณให้โทษแก่เจ้าหน้าที่เพื่อควบคุมการทำงานของเจ้าหน้าที่ยังมีวิธีการในการบริหารงานบุคคลและการดำเนินการทางวินัยกำกับดูแลอีกส่วนหนึ่ง อันเป็นหลักประกันมิให้เจ้าหน้าที่ทำการใด ๆ โดยไม่รอบคอบอยู่แล้ว ดังนั้น จึงสมควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบทางละเมิดในการปฏิบัติงานในหน้าที่เฉพาะเมื่อเป็นการจงใจกระทำเพื่อการเฉพาะตัว หรือจงใจให้เกิดความเสียหายหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดชอบของแต่ละคนมิให้นำหลักลูกหนี้ร่วมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของรัฐ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่

พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่ได้มีการตราพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ขึ้น และกฎหมายดังกล่าวมีหลักการเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปจากแนวทางปฏิบัติในเรื่องความรับผิดชอบแห่งที่ทางราชการถือปฏิบัติในปัจจุบัน โดยได้แยกความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ออกเป็นเหตุที่เนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่และไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ โดยเมื่อมีความเสียหายเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หน่วยงานของรัฐจะต้องรับภาระชดเชยค่าเสียหายไปก่อน ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐเพียงใดนั้น ให้ไปไล่เบียดต่อไปในภายหลัง โดยจะยึดหลักว่าจะเรียกเอาแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐเฉพาะกรณีความเสียหายนั้นเกิดขึ้นโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น นอกจากนี้ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายให้เจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทนได้โดยคำนึงถึงรายได้ ฐานะ ครอบครัวและความรับผิดชอบ และพฤติกรรมแห่งกรณีประกอบด้วย สำหรับความเสียหายที่เกิดจากการที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องถูกฟ้องและชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นการส่วนตัวโดยไม่เกี่ยวกับทางราชการ สมควรวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ให้เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบความรับผิดชอบของข้าราชการในทางแพ่ง ซึ่งออกตามมติคณะรัฐมนตรี โดยหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ค่วน ที่ นว ๑๕๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๐๓

(๒) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ ๑๓๕๘๒, ๑๓๕๘๓ (บคร)./ ๒๕๐๔ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๐๔

(๓) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/๖๔๖๖ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๐๕

(๔) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/๑๐๒๘๓ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๑๖

(๕) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๐๘/ว.๒๗๒๗๔ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๕

(๖) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๑๓๓๘ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๒๘

(๗) หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๓๐๒ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๒๙

(๘) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๑๒๔๖๑ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๓๐

(๙) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๕๒๓๓๓ ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๐

(๑๐) หนังสือกรมบัญชีกลาง ที่ กค ๐๕๑๔/๕๕๗๕ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๐

(๑๑) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๒๓๒๒๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๓๑

(๑๒) หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๔/๖๓๑๑๕ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๓๑

บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้ว ในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือ ผู้ปฏิบัติงานประเภทอื่น ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งในฐานะเป็นกรรมการหรือฐานะอื่นใด บรรดาซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือถูกสั่งให้ปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิด

“ผู้แต่งตั้ง” หมายความว่า ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อปฏิบัติ ตามระเบียบนี้

“ความเสียหาย” หมายความว่า ความเสียหายที่เกิดจากการละเมิด
อย่างไรๆ แต่ไม่รวมถึงการออกคำสั่งหรือกฎ

ข้อ ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

กรณีเจ้าหน้าที่กระทำความผิดต่อหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๖ ในหมวดนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือ
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการ
ส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือ
หน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ข้อ ๗ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
แจ้งต่อผู้บังคับบัญชาโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นถึงหัวหน้า
หน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

ข้อ ๘ เมื่อเกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐแห่งใด และหัวหน้าหน่วยงาน
ของรัฐแห่งนั้นมีเหตุอันควรเชื่อว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของ
รัฐแห่งนั้น ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐดังกล่าวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดชอบทางละเมิดขึ้นคณะหนึ่ง โดยไม่ชักช้า เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับ
ผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้

คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้มีจำนวนไม่เกินห้าคน โดยแต่งตั้งจาก
เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นหรือหน่วยงานของรัฐอื่นตามที่เห็นสมควร

กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดว่าในกรณีความเสียหายที่เกิดขึ้นมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่จำนวนเท่าใด จะให้มีผู้แทนของหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วยก็ได้

ในการแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้กำหนดเวลาแล้วเสร็จของการพิจารณาของคณะกรรมการไว้ด้วย

ข้อ ๕ ถ้าเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งหนึ่งทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐอีกแห่งหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายแจ้งต่อผู้บังคับบัญชา และให้มีการรายงานตามลำดับชั้นจนถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัด เว้นแต่

(๑) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นรัฐมนตรี ให้แจ้งต่อนายกรัฐมนตรี

(๒) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นกรรมการที่ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้แจ้งต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๓) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นผู้ซึ่งไม่ได้สังกัดหน่วยงานของรัฐแห่งใด ให้แจ้งต่อกระทรวงการคลัง

(๔) ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้ทำให้เกิดความเสียหายเป็นผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา และมีผู้ปฏิบัติงานในราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติ หรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ให้แจ้งต่อผู้มีอำนาจกำกับดูแล ผู้แต่งตั้งคน หรือผู้ซึ่งสั่งให้คนปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๑๐ ในกรณีความเสียหายเกิดขึ้นตามข้อ ๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานของ
รัฐที่ได้รับความเสียหายและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัดหรือผู้ซึ่ง
ระเบียบนี้กำหนดให้เป็นผู้รับแจ้งตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี
มีอำนาจร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐมากกว่าหนึ่งแห่ง
และหรือความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน ให้ผู้มีอำนาจ
แต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ หรือข้อ ๑๐ บรรดาที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี
ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการ

ข้อ ๑๒ ถ้าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑
ไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการภายในเวลาอันควรหรือแต่งตั้งกรรมการโดย
ไม่เหมาะสม ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือ
กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ
หรือเปลี่ยนแปลงกรรมการแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๓ ในการประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม
หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่ง
ขึ้นทำหน้าที่แทน

มติที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการที่ไม่เห็นด้วยกับมติที่ประชุม อาจทำ
ความเห็นแย้งมติที่ประชุมรวมไว้ในความเห็นของคณะกรรมการได้

ข้อ ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณา
ข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำละเมิด โดยตรวจสอบข้อเท็จจริงและรวบรวมพยาน

หลักฐานทั้งปวงที่เกี่ยวข้อง รับฟังพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ และตรวจสอบเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่

กระทรวงการคลังอาจกำหนดแนวทางการสอบข้อเท็จจริง การทำบันทึกและการรายงานผล เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติเป็นการทั่วไปได้

ข้อ ๑๕ คณะกรรมการต้องให้อีกโอกาสแก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือผู้เสียหาย ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรม

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วให้เสนอความเห็นไปยังผู้แต่งตั้ง ถ้าผู้แต่งตั้งขอให้ทบทวนหรือสอบสวนเพิ่มเติม ให้คณะกรรมการรีบดำเนินการให้เสร็จสิ้นภายในเวลาที่ผู้แต่งตั้งกำหนด

ความเห็นของคณะกรรมการต้องมีข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่แจ้งชัด และต้องมีพยานหลักฐานที่สนับสนุนประกอบด้วย

ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งหรือรัฐที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้แต่งตั้งได้รับผลการพิจารณาของคณะกรรมการแล้ว ให้วินิจฉัยสั่งการว่ามีผู้รับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนหรือไม่ และเป็นจำนวนเท่าใด แต่ยังมีต้องแจ้งการสั่งการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ให้ผู้แต่งตั้งส่งสำนวนภายในเจ็ดวันนับแต่วันวินิจฉัยสั่งการให้กระทรวงการคลังเพื่อตรวจสอบ เว้นแต่เป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังประกาศกำหนดว่าไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

ให้กระทรวงการคลังพิจารณาโดยไม่ชักช้า และให้มีอำนาจตรวจสอบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่เห็นสมควรจะให้บุคคลใดส่งพยานหลักฐานหรือมาให้อัยการเพื่อประกอบการพิจารณาเพิ่มเติมอีกก็ได้

ในระหว่างการศึกษาของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งสั่งการให้เตรียมเรื่องให้พร้อมสำหรับการออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ชำระค่าสินไหมทดแทนหรือดำเนินการฟ้องคดีเพื่อมิให้ขาดอายุความสองปีนับจากวันที่ผู้แต่งตั้งวินิจฉัยสั่งการ

ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนอายุความสองปีสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหกเดือน ถ้ากระทรวงการคลังไม่แจ้งผลการตรวจสอบให้ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ เว้นแต่ในกรณีหน่วยงานของรัฐนั้นเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้กระทรวงการคลังพิจารณาให้แล้วเสร็จก่อนอายุความสองปีสิ้นสุดไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ถ้ากระทรวงการคลังไม่แจ้งผลการตรวจสอบให้ทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

ข้อ ๑๘ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง และแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ แต่ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายเป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นวินิจฉัยสั่งการให้หน่วยงานของรัฐดังกล่าวปฏิบัติตามที่เห็นว่าถูกต้อง

ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ชำระค่าสินไหมทดแทนหรือฟ้องคดีต่อศาลอย่าให้ขาดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้แต่งตั้งแจ้งคำสั่งให้ผู้รับผิดชอบชำระค่าสินไหมทดแทนทราบ

ข้อ ๑๙ การแจ้งคำสั่งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ ให้แจ้งด้วยว่าผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และฟ้องคดีต่อศาลได้พร้อมกับแจ้งกำหนดอายุความร้องทุกข์และอายุความฟ้องคดีต่อศาลให้ทราบด้วย

ข้อ ๒๐ ในกรณีร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ให้ผู้แต่งตั้งร่วมร่วมกันวินิจฉัยสั่งการ และเสนอความเห็นทั้งหมด ไม่ว่าจะเห็นตรงกันหรือไม่ ไปยังกระทรวงการคลัง และเมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๗ และข้อ ๑๘ แล้ว ถ้าผลในขั้นที่สุดผู้แต่งตั้งร่วมยังมีความเห็นตามข้อ ๑๘ แตกต่างกันจนหาข้อยุติไม่ได้ ก็ให้เสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ ๒๑ ในการพิจารณาของกระทรวงการคลัง ให้มี “คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง” เป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลัง

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และผู้แทนกระทรวงการคลังตามจำนวนที่จำเป็นซึ่งปลัดกระทรวงการคลังแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่งอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มอบหมายได้

ในการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่งให้นำความในข้อ ๑๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๒ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดแก่เงิน ให้ใช้เป็นเงินแต่เพียงอย่างเดียว

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ความเสียหายมิได้เกิดแก่เงิน จะดำเนินการดังต่อไปนี้
แทนการชำระเงินก็ได้

(๑) ชดใช้เป็นทรัพย์สินอย่างเดียวกันโดยมีสภาพคุณภาพปริมาณ และลักษณะเดียวกันกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหายและใช้งานแทนได้เช่นเดียวกับทรัพย์สินที่สูญหายหรือเสียหาย โดยทำสัญญายินยอมชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นทรัพย์สินดังกล่าว

(๒) ซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินที่ชำรุดเสียหายให้คงสภาพเดิม โดยทำสัญญาว่าจะจัดการให้ทรัพย์สินคงสภาพเหมือนเดิมภายในเวลาไม่เกินหกเดือน

(๓) การชดใช้เป็นทรัพย์สินหรือการซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สิน ที่แตกต่างไปจาก (๑) หรือ (๒) ต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน การชดใช้ค่าเสียหายเป็นทรัพย์สินหรือการซ่อมแซมหรือบูรณะทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้มีการตรวจรับตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุของทางราชการหรือของหน่วยงานของรัฐนั้น ๆ

การทำสัญญาตามวรรคหนึ่งต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควร จะให้วางหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบฯ ให้รับดำเนินการตามระเบียบนี้ โดยอนุโลมเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็วและระมัดระวังอย่าให้ขาดอายุความมรดก ในกรณีที่ผู้แต่งตั้งเห็นว่าเจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่หน่วยงานของรัฐ ให้ส่งเรื่องให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้องผู้จัดการมรดกหรือทายาทต่อไป ในกรณีของผู้แต่งตั้งร่วมถ้ามีความเห็นแตกต่างกันให้ดำเนินการไปพลางก่อนตามความเห็นของผู้แต่งตั้งสำหรับหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย และถ้าต่อมามีข้อยุติเป็นประการใด ให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงการดำเนินการไปตามนั้น

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องรับผิดชอบและขอผ่อนชำระค่าสินไหมทดแทน ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใด ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายกำหนดจำนวนเงินที่ขอผ่อนชำระนั้นตามความเหมาะสม โดยคำนึงถึงรายได้ ค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ ตามฐานานุรูปของเจ้าหน้าที่ ความรับผิดชอบที่บุคคลนั้นมีอยู่ตามกฎหมายหรือศีลธรรมอันดี และพฤติการณ์แห่งกรณีประกอบด้วย

ในการให้ผ่อนชำระ ต้องจัดให้มีผู้ค้ำประกัน และในกรณีที่เห็นสมควรจะให้วางหลักประกันด้วยก็ได้

ข้อ ๒๖ กระทรวงการคลังอาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการค้ำประกัน การวางหลักประกัน หนังสือผ่อนชำระ และสัญญาค้ำประกันก็ได้

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ต้องชดเชยค่าสินไหมทดแทน แม้ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้ ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายพิจารณาผ่อนผันตามความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดและต้องไม่ดำเนินคดีล้มละลายแก่ผู้นั้น แต่หากการที่ไม่สามารถชำระหนี้ได้นั้นเกิดจากการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงของเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่กระทำการใดๆ อันเป็นการประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงเพื่อให้หน่วยงานของรัฐไม่ได้รับชำระหนี้ครบถ้วน ให้หน่วยงานของรัฐที่เสียหายส่งเรื่องให้พนักงานอัยการดำเนินคดีล้มละลาย

ข้อ ๒๘ การประนีประนอมยอมความ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในขั้นตอนใดต้องได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลังก่อน เว้นแต่กระทรวงการคลังจะประกาศกำหนดเป็นอย่างอื่น

ข้อ ๒๙ ในกรณีตามข้อ ๒๖ ข้อ ๒๗ หรือข้อ ๒๘ ถ้าเกี่ยวกับหน่วยงานของรัฐที่เป็นราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือ

พระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบ
ของเจ้าหน้าที่ การดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบสำหรับหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

หมวด ๒

กรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำละเมิดต่อบุคคลภายนอก

ข้อ ๓๐ ในหมวดนี้

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม หรือ
ส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม และราชการส่วนภูมิภาค แต่ไม่รวม
ถึงราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

ข้อ ๓๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลภายนอก
ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเห็นว่าความเสียหายเกิดขึ้นเนื่องในการที่ตนได้กระทำในการปฏิบัติ
หน้าที่ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นแจ้งต่อผู้บังคับบัญชาโดยไม่ชักช้า และให้มีการรายงาน
ตามลำดับชั้นถึงหัวหน้าหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น แต่ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นรัฐมนตรี
หรือกรรมการที่ดำรงขึ้นเพื่อปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งไม่สังกัดหน่วยงาน
ของรัฐแห่งใดหรือผู้ซึ่งไม่มีผู้บังคับบัญชา ให้ดำเนินการตามข้อ ๕ (๑) (๒) (๓)
หรือ (๔) และให้นำข้อ ๘ ถึงข้อ ๒๐ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๓๒ ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอให้หน่วยงานของรัฐชดเชยค่าสินไหม
ทดแทน ให้หน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นสังกัด หรือกระทรวงการคลัง ในกรณีที่
เจ้าหน้าที่มิได้สังกัดหน่วยงานใด หรือหน่วยงานของรัฐแห่งใดแห่งหนึ่ง ในกรณีที่
ความเสียหายเกิดจากผลการกระทำของเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน รับคำขอนั้น
และดำเนินการตามระเบียบนี้โดยไม่ชักช้า

ในกรณีที่ผู้เสียหายยื่นคำขอผิดหน่วยงาน ให้หน่วยงานผู้รับคำขอรับส่งเรื่องไปยังหน่วยงานของรัฐที่เห็นว่าเป็นหน่วยงานของรัฐที่จะต้องรับผิดชอบพิจารณาต่อไป และให้แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบ กรณีดังกล่าวนี้ให้ถือว่าหน่วยงานของรัฐได้รับคำขอให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนนับแต่วันที่รับคำขอที่ส่งมานั้น

ข้อ ๓๓ เมื่อได้รับคำขอตามข้อ ๓๒ และหน่วยงานของรัฐที่ได้รับคำขอไว้ เห็นว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องคน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอ ให้หน่วยงานของรัฐที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนปฏิบัติตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

ให้คิดดอกเบี้ยตามอัตราดอกเบี้ยผิดนัดนับแต่วันกระทำละเมิดในจำนวนเงินที่ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ยื่นคำขอจนถึงวันชำระค่าสินไหมทดแทน

ข้อ ๓๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายฟ้องคดีต่อศาล ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งตั้งคณะกรรมการโดยไม่ชักช้า เว้นแต่จะได้มีการตั้งคณะกรรมการดังกล่าวไว้แล้ว และให้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุดเพื่อเตรียมการต่อสู้คดีต่อไป พร้อมทั้งรายงานให้กระทรวงการคลังทราบและปฏิบัติตามที่ได้รับคำแนะนำจากกระทรวงการคลัง

ข้อ ๓๖ ถ้าผู้แต่งตั้งเห็นว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ หรือเมื่อได้ฟังความเห็นของคณะกรรมการหรือได้รับทราบผลการพิจารณาของกระทรวงการคลังแล้ว เห็นว่าความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่มิได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ ให้เรียกเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเข้ามาเป็นคู่ความในคดีด้วย

ข้อ ๓๗ ถ้าผลการพิจารณาของผู้แต่งตั้งยุติเป็นที่สุดว่า ความเสียหายเกิดจากเจ้าหน้าที่ได้กระทำการปฏิบัติหน้าที่ จะต้องไม่มีการเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความ

ในคดี แต่ถ้าผู้เสียหายได้ฟ้องเจ้าหน้าที่ต่อศาลก่อนแล้วหรือมีการเรียกเจ้าหน้าที่เข้ามาเป็นคู่ความในคดีก่อนแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งแจ้งผลการพิจารณาให้พนักงานอัยการเพื่อแถลงต่อศาล เพื่อให้เจ้าหน้าที่มีโอกาสพ้นจากการเป็นคู่ความในคดี และขอให้พนักงานอัยการช่วยเหลือทางคดีแก่เจ้าหน้าที่ในระหว่างนั้นด้วย

ข้อ ๓๘ ในกรณีหน่วยงานของรัฐต้องรับผิดชอบบุคคลภายนอกในความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้น ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่จะมีหรือไม่ และเพียงใด เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะพิจารณาไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่ในภายหลัง ซึ่งคณะกรรมการ ผู้แต่งตั้ง และกระทรวงการคลัง แล้วแต่กรณี ต้องพิจารณาด้วยว่าจะมีการไล่เบี้ยหรือไม่ หรือจะไล่เบี้ยให้ชดใช้เพียงใด และให้นำข้อ ๒๒ ถึงข้อ ๒๕ มาใช้บังคับกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่หน่วยงานของรัฐได้ใช้ให้แก่ผู้เสียหาย โดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิด
ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ แต่งตั้งคณะกรรมการหรือเห็นว่าไม่มีเหตุที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการ ให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการรายงานไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้น เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของการแต่งตั้งหรือไม่แต่งตั้งคณะกรรมการ หากการนั้นไม่ถูกต้องให้สั่งแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง

ถ้าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๘ ข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ ไม่แก้ไขใหม่ให้ถูกต้องตามคำสั่งในวรรคหนึ่งภายในเวลาอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้นได้ตามที่เห็นสมควร”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๒/๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

“ข้อ ๑๒/๑ ในกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐกระทำให้เกิดความเสียหายหรือมีส่วนกระทำให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้กำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๘ เมื่อกระทรวงการคลังพิจารณาเสร็จแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังและแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ รวมทั้งราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราชกฤษฎีกา หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ให้ผู้แต่งตั้งของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้นสั่งการไปตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

เมื่อหน่วยงานของรัฐที่เสียหายตามวรรคหนึ่งสั่งการตามความเห็นของกระทรวงการคลังแล้ว ให้ผู้แต่งตั้งดำเนินการเพื่อออกคำสั่งให้ผู้ต้องรับผิดชอบชำระค่าสินไหมทดแทนหรือฟ้องคดีต่อศาลอย่าให้ขาดอายุความ

ในกรณีที่ปรากฏตามความเห็นของกระทรวงการคลังว่ามีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มขึ้นหรือต่างไปจากสำนวนที่ผู้แต่งตั้งส่งให้ตรวจสอบ หากยังไม่เคยมีการสอบสวนนั้นในฐานะผู้ต้องรับผิดชอบก่อน ให้ผู้แต่งตั้งส่งเรื่องให้คณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบผู้นั้นเพื่อประกอบการวินิจฉัยสั่งการ ถ้าผลของคำวินิจฉัยของผู้แต่งตั้งตรงกับความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งสั่งการให้ผู้นั้นรับผิดชอบแล้วรายงานกระทรวงการคลังเพื่อทราบ ถ้าผลของคำวินิจฉัยของผู้แต่งตั้งต่างไปจากความเห็นของกระทรวงการคลัง ให้ผู้แต่งตั้งรายงานกระทรวงการคลังพิจารณาให้ความเห็นอีกครั้งหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในข้อ ๑๗ วรรคสี่และวรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกข้อ ๑๙ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบ

ว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๒๖ วรคห้แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งมาตรา ๕๘ และมาตรา ๒๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจของกฎหมายคณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้วางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ มติคณะรัฐมนตรี และคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ข้อมูลข่าวสารลับ” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ที่มีคำสั่งไม่ให้เปิดเผยและอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของรัฐหรือที่เกี่ยวกับเอกชน ซึ่งมีการกำหนดให้มีชั้นความลับเป็น ชั้นลับ ชั้นลับมาก หรือชั้นลับที่สุด ตามระเบียบนี้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์แห่งรัฐประกอบกัน

“ประโยชน์แห่งรัฐ” หมายความว่า การดำเนินงานของรัฐที่เกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะหรือประโยชน์ของเอกชนประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความมั่นคงของรัฐที่เกี่ยวข้องกับการเมืองภายในประเทศหรือระหว่างประเทศการป้องกันประเทศ เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การพลังงานและสิ่งแวดล้อม

“หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า

(๑) หัวหน้าส่วนราชการที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล สำหรับส่วนราชการในสังกัดกระทรวงกลาโหมให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนราชการที่ขึ้นตรงต่อสำนักงานปลัดกระทรวงกลาโหม กรมราชองครักษ์ กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือและกองทัพอากาศ

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับราชการส่วนภูมิภาค

(๓) ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานสภาตำบล ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล นายกเมืองพัทยา หรือตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันแล้วแต่กรณี สำหรับราชการส่วนท้องถิ่น

(๔) ผู้บริหารกิจการของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ สำหรับงานของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“การปรับชั้นความลับ” หมายความว่า การลดหรือเพิ่มชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับและให้หมายความรวมถึงการยกเลิกชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับนั้นด้วย

ข้อ ๖ ทุกห้าปีเป็นอย่างน้อย ให้นายกรัฐมนตรีจัดให้มีการทบทวนการปฏิบัติการตามระเบียบนี้และพิจารณาแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบนี้ให้เหมาะสม

ข้อ ๗ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รักษาข้อมูลข่าวสารลับในหน่วยงานของตนและอาจมอบหมายหน้าที่ดังกล่าวได้ตามความจำเป็นให้ผู้ที่บังคับบัญชาหรือให้แก่ราชการส่วนภูมิภาคในกรณีที่สามารถมอบอำนาจได้ตามกฎหมาย

ผู้มีหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารลับให้ปลอดภัย การให้บุคคลใดเข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับ หรือการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารลับแก่ผู้ใดต้องกระทำโดยระมัดระวัง ในกรณีจำเป็นให้กำหนดเงื่อนไขในการปฏิบัติให้เหมาะสมแก่กรณี โดยคำนึงถึงการรักษาความลับและประสิทธิภาพในการดำเนินการตามระเบียบนี้

ข้อ ๘ บุคคลที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับในชั้นความลับใด จะต้องเป็นบุคคลที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายความไว้วางใจ และให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารลับได้เฉพาะเรื่องที่ได้รับมอบหมายเท่านั้น

ข้อ ๙ ในกรณีที่เห็นเป็นการสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอาจขอให้องค์การรักษาความปลอดภัยช่วยตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของเจ้าหน้าที่ของตนที่เกี่ยวข้องกับชั้นความลับได้

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินงานของคณะกรรมการใดๆ ถ้าคณะกรรมการมีมติกำหนดชั้นความลับไว้เช่นใด ให้เลขานุการดำเนินการตามนั้นและให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแจ้งสังกัดของเลขานุการดำเนินการต่อไปให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ด้วย

ถ้าคณะกรรมการคณะใดมีฝ่ายเลขานุการซึ่งมิได้เป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ ให้ประธานกรรมการทำหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและให้นำระเบียบนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๑

องค์การรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๑๑ องค์การรักษาความปลอดภัยตามระเบียบนี้ ได้แก่

(๑) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี เป็นองค์การ
รักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือน

(๒) ศูนย์รักษาความปลอดภัย กองบัญชาการทหารสูงสุด เป็น
องค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหาร

ส่วนที่ ๒

ประเภทชั้นความลับ

ข้อ ๑๒ ชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับ แบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ

(๑) ลับที่สุด (TOP SECRET)

(๒) ลับมาก (SECRET)

(๓) ลับ (CONFIDENTIAL)

ข้อ ๑๓ ลับที่สุด หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมด
หรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐอย่างร้ายแรงที่สุด

ข้อ ๑๔ ลับมาก หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมด
หรือเพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐอย่างร้ายแรง

ข้อ ๑๕ ลับ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารลับซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือ
เพียงบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ

หมวด ๒
การกำหนดชั้นความลับ

ส่วนที่ ๑
ผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับ

ข้อ ๑๖ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่รับผิดชอบในการกำหนดชั้นความลับพร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบการกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับนั้นด้วยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทใดและเพราะเหตุใด ในการนี้อาจมอบหมายหน้าที่ดังกล่าวได้ตามความจำเป็นให้ผู้ได้บังคับบัญชาหรือให้แก่ราชการส่วนภูมิภาค ในกรณีที่สามารถมอบอำนาจได้ตามกฎหมาย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีอำนาจกำหนดชั้นความลับเป็นการชั่วคราวได้และให้รีบเสนอต่อผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับเพื่อสั่งการเกี่ยวกับการกำหนดชั้นความลับต่อไปทันที

การกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับที่มีชั้นความลับหลายชั้นในเรื่องเดียวกันให้กำหนดชั้นความลับเท่ากับชั้นความลับสูงสุดที่อยู่ในข้อมูลข่าวสารลับนั้น

ในกรณีที่กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารลับที่มีชั้นความลับต่ำ แต่จำเป็นต้องอ้างอิงข้อความจากข้อมูลข่าวสารที่มีชั้นความลับสูงกว่า ต้องพิจารณาถึงเนื้อหาที่อ้างถึงนั้นว่าจะไม่ทำให้ข้อมูลข่าวสารที่มีชั้นความลับสูงกว่ารั่วไหล

ข้อ ๑๘ ให้นายทะเบียนจัดแจ้งเหตุผลประกอบการกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ แต่ถ้าเหตุผลนั้นมีรายละเอียดมากหรือเหตุผลนั้นบางส่วนมีชั้นความลับสูงกว่าชั้นความลับของทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับให้บันทึกเหตุผลย่อไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับและบันทึกเหตุผลละเอียดหรือเหตุผลส่วนที่มีชั้นความลับสูงกว่าดังกล่าวแยกออกมาโดยเก็บไว้ระหว่างใบปกข้อมูลข่าวสารลับกับข้อมูลข่าวสารลับนั้น

ข้อ ๑๙ การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารลับอยู่ในชั้นความลับใด ให้พิจารณาถึงองค์ประกอบต่อไปนี้ เช่น

- (๑) ความสำคัญของเนื้อหา
- (๒) แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร
- (๓) วิธีการนำไปใช้ประโยชน์
- (๔) จำนวนบุคคลที่ควรรับทราบ
- (๕) ผลกระทบหากมีการเปิดเผย
- (๖) หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในฐานะเจ้าของเรื่องหรือ

ผู้อนุมัติ

ข้อ ๒๐ ในกรณีเป็นการสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะกำหนดระเบียบการใดเพื่อปฏิบัติเพิ่มเติมจากระเบียบนี้ก็ได้ และถ้าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่า การปฏิบัติตามระเบียบนี้ในเรื่องใดจะก่อให้เกิดความยุ่งยากโดยไม่เหมาะสม หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะกำหนดวิธีการรักษาความลับในเรื่องนั้นด้วยวิธีการอื่นที่มีประสิทธิภาพเท่ากันหรือดีกว่าแทนได้

ส่วนที่ ๒

การแสดงชั้นความลับ

ข้อ ๒๑ เครื่องหมายแสดงชั้นความลับให้ใช้ตัวอักษรตามชั้นความลับที่ขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรธรรมดา โดยใช้สีแดงหรือสีอื่นที่สามารถมองเห็นได้เด่นและชัดเจน

ข้อ ๒๒ การแสดงชั้นความลับให้ปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ข้อมูลข่าวสารที่มีสภาพเป็นเอกสารให้แสดงชั้นความลับที่กลางหน้ากระดาษทั้งด้านบนและด้านล่างของทุกหน้าเอกสารนั้น ถ้าเอกสารเข้าปกให้แสดงไว้ที่ด้านนอกของปกหน้าปกหลังด้วย

(๒) ข้อมูลข่าวสารที่มีสภาพเป็นภาพเขียน ภาพถ่าย แผนที่ แผนที่ภูมิ แผนที่ผังและสำเนาสิ่งของดังกล่าวนั้น ให้แสดงชั้นความลับในลักษณะเดียวกับ (๑) ถ้าเอกสารนั้นม้วนหรือพับได้ให้แสดงชั้นความลับไว้ให้ปรากฏเห็นได้ขณะที่เอกสารนั้นม้วนหรือพับอยู่ด้วย

(๓) ข้อมูลข่าวสารที่มีสภาพเป็นงานบันทึก แถบบันทึก फिल्म บันทึกภาพทุกประเภทหรือสิ่งบันทึกที่สามารถแสดงผลหรือสื่อความหมายโดยกรรมวิธีใดๆ ให้แสดงชั้นความลับไว้ที่ต้นและปลายม้วนฟิล์มหรือต้นและปลายของข้อมูลข่าวสารหรือบนวัสดุหรือบนภาชนะที่บรรจุ ถ้าไม่สามารถแสดงชั้นความลับไว้ในที่ดังกล่าวได้ ให้เก็บในกล่องหรือหีบห่อ ซึ่งมีเครื่องหมายแสดงชั้นความลับนั้น

ส่วนที่ ๓ การปรับชั้นความลับ

ข้อ ๒๓ การปรับชั้นความลับ ต้องกระทำโดยผู้มีอำนาจกำหนดชั้นความลับของหน่วยงานเจ้าของเรื่อง

ในกรณีที่หน่วยงานเจ้าของเรื่องเห็นควรให้ทำการปรับชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารลับใด ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องทำการปรับชั้นความลับ และแจ้งให้หน่วยงานของรัฐอื่นที่ได้รับการแจกจ่ายทราบเพื่อให้มีการแก้ไขความลับโดยทั่วกันด้วย

ผู้บังคับบัญชาตามสายงานมีอำนาจปรับชั้นความลับได้ เมื่อพิจารณาเห็นว่า การกำหนดชั้นความลับไม่เหมาะสม แต่ต้องแจ้งให้ผู้กำหนดชั้นความลับเดิมทราบ

ถ้าสามารถกำหนดระยะเวลาในการปรับชั้นความลับล่วงหน้าได้ ให้หน่วยงานเจ้าของเรื่องเดิมแสดงข้อความการปรับชั้นความลับไว้บนปกหน้าหรือหน้าแรกของข้อมูลข่าวสารแต่ละฉบับโดยแสดงไว้ใกล้กับเครื่องหมายแสดงชั้นความลับเดิม เพื่อให้ทราบว่า เมื่อถึงกำหนดเวลาที่ระบุไว้ล่วงหน้านั้น จะปรับชั้นความลับได้โดยไม่ต้องยื่นยันให้ทราบอีก

การแก้ไขชั้นความลับ ให้ขีดฆ่าเครื่องหมายแสดงชั้นความลับเดิม แล้วแสดงเครื่องหมายชั้นความลับที่กำหนดใหม่ (ถ้ามี) ไว้ใกล้กับเครื่องหมายแสดงชั้น

ความลับเดิมบนข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และให้จัดแจ้งการปรับชั้นความลับนั้นไว้ในทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับด้วยในกรณีที่เห็นสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะกำหนดให้จัดแจ้งการปรับชั้นความลับไว้ที่หน้าแรกของเอกสารหรือที่แสดงชั้นความลับตาม ข้อ ๒๒ (๓) แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๔ ข้อมูลข่าวสารลับที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยโดยไม่มีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขใด ให้ถือว่าข้อมูลข่าวสารนั้นถูกยกเลิกชั้นความลับแล้ว เว้นแต่มีการฟ้องคดีต่อศาลและศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น

หมวด ๓

การทะเบียน

ส่วนที่ ๑

นายทะเบียน

ข้อ ๒๕ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ควบคุมและรับผิดชอบการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับขึ้นภายในหน่วยงานที่ตนรับผิดชอบ เรียกว่า “นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ” และจะแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับตามความเหมาะสมด้วยก็ได้

ให้ผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับมีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการแทนนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๒๖ นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ดำเนินการทางทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามระเบียบนี้

(๒) เก็บรักษาแบบเอกสารต่างๆ ซึ่งกรอกข้อความแล้วตามระเบียบนี้ และบรรดาข้อมูลข่าวสารลับที่อยู่ในความควบคุมดูแลไว้ในที่ปลอดภัย

(๓) เก็บรักษาบัญชีรายชื่อของนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ และ

ผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับของหน่วยงานของรัฐอื่นๆ ที่ติดต่อเกี่ยวข้องกันเป็นประจำ

(๔) ประสานงานกับผู้ควบคุมทะเบียนความไว้วางใจตามที่กำหนดในระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ เพื่อกำหนดตัวบุคคลที่จะเข้าถึงชั้นความลับตามความเหมาะสมและความรับผิดชอบ

(๕) ปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารลับตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ

ข้อ ๒๗ นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับอย่างน้อยต้องจัดให้มีทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับประกอบด้วย ทะเบียนรับ ทะเบียนส่ง และทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ แยกต่างหากจากทะเบียนงานสารบรรณตามปกติของหน่วยงานของรัฐ

ทะเบียนรับ ใช้สำหรับบันทึกรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารลับที่หน่วยงานได้รับไว้

ทะเบียนส่ง ใช้สำหรับบันทึกรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารลับที่ส่งออกนอกบริเวณหน่วยงาน

ทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ ใช้สำหรับบันทึกทางทะเบียนเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับที่หน่วยงานจัดทำขึ้นใช้งานหรือได้ส่งออกหรือได้รับมา รวมทั้งบันทึกการปฏิบัติต่างๆ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับนั้น

ทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับให้ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารลับด้วย

แบบทะเบียนรับ ทะเบียนส่งและทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่เห็นสมควร หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะจัดให้มีระบบทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับขึ้นในหน่วยงานส่วนย่อยด้วยก็ได้ และให้นำความในข้อ ๒๕ ข้อ ๒๖ และข้อ ๒๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๒

การตรวจสอบ

ข้อ ๒๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ ประกอบด้วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับเป็นประธานกรรมการ และเจ้าหน้าที่อื่นอีก ไม่น้อยกว่าสองคนเป็นกรรมการ ทำการตรวจสอบความถูกต้องในการปฏิบัติตามระเบียบนี้และการมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารลับที่มีอยู่ในทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับอย่างน้อยทุกหกเดือน และเสนอรายงานการตรวจสอบให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐนั้นทราบ และส่งการต่อไป

ข้อ ๓๐ เมื่อสงสัยว่าบุคคลที่ไม่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับ ได้รู้หรืออาจรู้ถึงข้อมูลข่าวสารลับหรือเมื่อสงสัยว่ามีการละเมิดการรักษาความลับของข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยไม่ชักช้า

คณะกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นผู้ซึ่งมิได้เป็น คณะกรรมการตรวจสอบตามข้อ ๒๙

หมวด ๔

การดำเนินการ

ส่วนที่ ๑

การจัดทำ

ข้อ ๓๑ การดำเนินการใดๆ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับในทุกขั้นตอน ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐกำหนดจำนวนเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพียงพอที่จะทำเป็นต่อภารกิจ และจำกัดให้ทราบเท่าที่จำเป็นเท่านั้น

ข้อ ๓๒ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒๒ (๑) ให้แสดงชื่อหน่วยงานของรัฐ เจ้าของเรื่องเลขที่ชุดของจำนวนชุดทั้งหมด และเลขที่หน้าของจำนวนหน้าทั้งหมดไว้ทุก

หน้าของข้อมูลข่าวสารลับทั้งนี้จะแสดงชื่อหน่วยงานส่วนย่อยไว้ด้วยก็ได้

ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒๒ (๓) ให้แสดงชื่อหน่วยงานของรัฐเจ้าของเรื่อง และเลขที่ชุดของจำนวนชุดทั้งหมดไว้ที่กล่องหรือหีบห่อของข้อมูลข่าวสารลับนั้น ทั้งนี้ จะแสดงชื่อหน่วยงานส่วนย่อยไว้ด้วยก็ได้

ส่วนที่ ๒

การสำเนาและการแปล

ข้อ ๓๓ การสำเนา การแปลเอกสาร การเข้ารหัส หรือการถอดรหัสข้อมูล ข่าวสารลับต้องบันทึก จำนวนชุด ยศ ชื่อ ตำแหน่งของผู้ดำเนินการ และชื่อหน่วยงาน ของรัฐที่จัดทำไว้ที่ข้อมูลข่าวสารลับฉบับต้นที่ตนครอบครองและที่ฉบับสำเนา ฉบับคำ แปล ฉบับเข้ารหัส หรือฉบับถอดรหัส แล้วแต่กรณีด้วย

การบันทึกตามวรรคหนึ่ง ผู้ดำเนินการจะจัดทำโดยใช้รหัสลับก็ได้

ส่วนที่ ๓

การโอน

ข้อ ๓๔ การโอนข้อมูลข่าวสารลับระหว่างหน่วยงานรัฐ หรือการโอน ภายในหน่วยงานเดียวกัน ให้เจ้าหน้าที่ผู้โอนและเจ้าหน้าที่ผู้รับโอนจัดทำบันทึกการโอน และการรับโอนไว้เป็นหลักฐาน และให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับจดแจ้งการโอน ข้อมูลข่าวสารลับดังกล่าวไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับด้วย

ส่วนที่ ๔

การส่งและการรับ

ข้อ ๓๕ การส่งข้อมูลข่าวสารลับภายในบริเวณหน่วยงานเดียวกันทุกชั้น ความลับต้องใช้ใบปกข้อมูลข่าวสารลับปิดทับข้อมูลข่าวสารลับ

แบบใบปกข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดย
ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๖ การส่งข้อมูลข่าวสารลับออกนอกบริเวณหน่วยงาน ต้องบรรจุ
ซองหรือภาชนะที่บดบังสองชั้นอย่างมั่นคง

บนซองหรือภาชนะชั้นในให้เจ้าหน้าที่ระบุเลขที่หนังสือส่ง ชื่อหรือ
ตำแหน่งผู้รับและหน่วยงานผู้ส่งพร้อมทั้งทำเครื่องหมายแสดงชั้นความลับทั้งด้านหน้า
และด้านหลัง

บนซองหรือภาชนะชั้นนอกให้เจ้าหน้าที่ระบุข้อความเช่นเดียวกับบนซอง
หรือภาชนะชั้นใน แต่ไม่ต้องมีเครื่องหมายแสดงชั้นความลับใดๆ

ห้ามระบุชั้นความลับและชื่อเรื่องไว้ในใบตอบรับ แต่ให้ระบุเลขที่
หนังสือส่ง วัน เดือน ปี จำนวนหน้าและหมายเลขฉบับไว้ในใบตอบรับดังกล่าว และเก็บ
รักษาใบตอบรับนั้นไว้จนกว่าจะได้รับคืนหรือยกเลิกชั้นความลับหรือทำลายข้อมูล
ข่าวสารลับนั้นแล้ว

แบบใบตอบรับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๗ การส่งข้อมูลข่าวสารลับออกนอกบริเวณหน่วยงาน
ภายในประเทศโดยเจ้าหน้าที่นำสาร ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้า
หน่วยงานของรัฐมอบหมายมีอำนาจอนุญาตให้กระทำได้ และให้นายทะเบียนข้อมูล
ข่าวสารลับลงทะเบียนก่อนส่งออก

การส่งข้อมูลข่าวสารลับตามวรรคหนึ่ง จะจัดให้มีผู้อารักขานำสาร
ด้วยก็ได้

ข้อ ๓๘ เจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักขานำสาร มีหน้าที่ดังนี้

(๑) รักษาความปลอดภัยของข้อมูลข่าวสารลับตลอดเวลาที่นำ
ออกนอกบริเวณหน่วยงานและเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับที่อยู่ในความดูแลให้ปลอดภัย

(๒) จัดส่งข้อมูลข่าวสารลับแก่นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ ถ้า
นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับหรือผู้ปฏิบัติการแทนไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้

ส่งข้อมูลข่าวสารลับนั้นแก่ผู้รับตามเจ้าหน้าที่ ถ้าผู้รับตามเจ้าหน้าที่ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้นำข้อมูลข่าวสารลับกลับมาเก็บรักษาที่หน่วยงานของตน และแจ้งให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับบันทึกไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับ หรือในกรณี สถานที่นำส่งอยู่ห่างจากหน่วยงานของรัฐที่ส่งและไม่สามารถเดินทางกลับภายในวันเดียวกันได้ ให้เก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยจนกว่าจะส่งมอบแก่นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับหรือผู้รับตามเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่นำสารไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้อารักขาการนำสารปฏิบัติหน้าที่แทนและให้รายงานนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับทราบโดยเร็ว

ข้อ ๓๙ การส่งข้อมูลข่าวสารลับออกนอกประเทศ ให้ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงการต่างประเทศว่าด้วยธงแม่เหล็กการทูตโดยอนุโลม หรือให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีฐานะทางการทูตถือไปด้วยตนเองก็ได้

ข้อ ๔๐ การส่งข้อมูลข่าวสารลับทั้งภายในประเทศและส่งออกนอกประเทศจะส่งทางโทรคมนาคม ไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยวิธีการอื่นใดก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยงานของรัฐก่อน

กรณีการส่งทางโทรคมนาคมให้ปฏิบัติตามคำแนะนำขององค์การรักษาความปลอดภัย

ข้อ ๔๑ ในกรณีที่เจ้าหน้าที่สารบรรณทราบว่าข้อมูลข่าวสารที่รับไว้เป็นข้อมูลข่าวสารลับให้รับส่งข้อมูลข่าวสารลับดังกล่าวให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับ

ข้อ ๔๒ ให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับลงชื่อในใบตอบรับแล้วคืนใบตอบรับนั้นแก่ผู้นำส่ง หรือจัดส่งใบตอบรับคืนแก่หน่วยงานและรัฐที่เป็นผู้ส่ง และลงทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับก่อนที่จะดำเนินการอย่างอื่น

ในกรณีที่ผู้รับยังไม่สามารถดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารลับต่อไปได้ ให้ผู้รับนำข้อมูลข่าวสารลับที่ได้รับไปเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยตามระเบียบการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับที่หน่วยงานของรัฐนั้นกำหนด

ข้อ ๔๓ ในกรณีที่เป็นการส่งแก่ผู้รับตามเจ้าหน้าที่ ให้ผู้รับตามเจ้าหน้าที่แจ้งต่อนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับเพื่อให้ลงทะเบียนในทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับโดยไม่ชักช้า

ส่วนที่ ๕

การเก็บรักษา

ข้อ ๔๔ การเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับ ให้หน่วยงานของรัฐเก็บรักษาไว้ในที่ปลอดภัยและให้กำหนดระเบียบการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับไว้เป็นการเฉพาะตามคำแนะนำขององค์การรักษาความปลอดภัย

ส่วนที่ ๖

การยืม

ข้อ ๔๕ การให้ยืมข้อมูลข่าวสารลับ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมอบหมายพิจารณาด้วยว่าผู้ยืมมีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องที่ยืมและสามารถปฏิบัติตามระเบียบนี้ได้หรือไม่

ถ้าเรื่องและผู้ประสงค์จะขอยืมเป็นเรื่องที่หน่วยงานของรัฐอื่นเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องการให้ยืมต้องได้รับอนุญาตจากหน่วยงานเจ้าของเรื่องนั้นก่อน เว้นแต่ผู้ยืมจะเป็นหน่วยงานเจ้าของเรื่องนั่นเอง

ให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับทำบันทึกการยืม พร้อมทั้งจัดแจ้งการยืมไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับด้วย

แบบบันทึกการยืมให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๗

การทำลาย

ข้อ ๔๖ ในกรณีที่มีการเก็บรักษาข้อมูลข่าวสารลับชั้นลับที่สุด จะเสี่ยงต่อการรั่วไหลอันจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะพิจารณาสั่งทำลายข้อมูลข่าวสารลับชั้นลับที่สุดนั้นได้ หากพิจารณาเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำลาย

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐจะสั่งทำลายข้อมูลข่าวสารลับนอกจากกรณีตามวรรคหนึ่งได้ต่อเมื่อได้ส่งข้อมูลสารลับให้หอจดหมายเหตุแห่งชาติพิจารณาก่อนว่าไม่มีคุณค่าในการเก็บรักษา

ในการสั่งทำลายข้อมูลข่าวสารลับ ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐแต่งตั้งคณะกรรมการทำลายข้อมูลข่าวสารลับเสร็จแล้ว ให้จัดแจ้งการทำลายไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับและจัดทำใบรับรองการทำลายข้อมูลข่าวสารลับด้วย ใบรับรองการทำลายให้เก็บรักษาไว้เป็นหลักฐานไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อาจเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรือกำหนดให้การใช้ดุลพินิจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐต้องได้รับความเห็นชอบจากบุคคลใดก่อนก็ได้

แบบใบรับรองการทำลายข้อมูลข่าวสารลับให้เป็นไปตามที่นายกรัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ส่วนที่ ๘

การปฏิบัติในเวลาฉุกเฉิน

ข้อ ๔๗ ให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีแผนการปฏิบัติในเวลาฉุกเฉิน โดยมีแผนการเคลื่อนย้าย แผนการพิทักษ์รักษา และแผนการทำลายข้อมูลข่าวสารลับ เพื่อนำมาปฏิบัติเป็นลำดับชั้นตามความรุนแรงของสถานการณ์

ส่วนที่ ๙

กรณีสูญหาย

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารลับสูญหาย ให้ผู้ทราบข้อเท็จจริงรายงานข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ตนสังกัดทราบเพื่อดำเนินการต่อไป และให้นายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับบันทึกการที่ข้อมูลข่าวสารลับสูญหายไว้ในทะเบียนควบคุมข้อมูลข่าวสารลับด้วย

ส่วนที่ ๑๐

การเปิดเผย

ข้อ ๔๕ ในกรณีที่หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๒๐ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีคำสั่ง ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารลับใดโดยมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขเช่นใด ให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารลับนั้นได้ตามข้อจำกัดหรือเงื่อนไขที่กำหนด

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารลับใดไม่มีเครื่องหมายแสดงชั้นความลับ ไว้ ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่ นั้นได้รู้หรือควรจะรู้ข้อเท็จจริงว่าข้อมูลข่าวสารนั้นได้มีการกำหนดชั้นความลับไว้แล้ว

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๕๑ ให้เอกสารลับตามชั้นความลับที่มีอยู่ก่อน ตามระเบียบว่าด้วยการ รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบนี้ โดย เอกสารลับชั้นปกปิดให้ถือว่ามีความลับอยู่ในชั้นลับนับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

แบบใบปกของเอกสารลับตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัย แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะหมด

แบบเอกสารต่าง ๆ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ ซึ่งมีอยู่ก่อนระเบียบนี้ใช้บังคับ ให้ใช้ได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับ ระเบียบนี้

ให้นายทะเบียนเอกสารลับและผู้ช่วยนายทะเบียนเอกสารลับที่มีอยู่ก่อน ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นนายทะเบียน ข้อมูลข่าวสารลับและผู้ช่วยนายทะเบียนข้อมูลข่าวสารลับตามระเบียบนี้

ให้เจ้าหน้าที่นำสารและผู้อารักขานำสารที่มีอยู่ก่อนตามระเบียบว่า ด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๑๗ เป็นเจ้าหน้าที่นำสาร และผู้ อารักขานำสารตามระเบียบนี้

ข้อ ๕๒ ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับ

(๑) ข้อมูลข่าวสารใดที่ได้จัดทำมาแล้วเกินยี่สิบปี และมีการกำหนดชั้นความลับไว้ ถ้ามิได้มีการกำหนดชั้นความลับใหม่เป็นรายชั้นและแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทราบถึงการกำหนดให้เป็นข้อมูลข่าวสารต่อไป ให้ถือว่าชั้นความลับนั้นเป็นอันยกเลิก

(๒) ให้หน่วยงานของรัฐตรวจสอบและกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารที่ตนจัดทำขึ้นภายในยี่สิบปีก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้แล้วเสร็จทั้งหมด

หากหน่วยงานของรัฐแห่งใดมีเหตุจำเป็นไม่อาจจัดทำได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้ขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อ ๕๓ ให้องค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายพลเรือนและองค์การรักษาความปลอดภัยฝ่ายทหารประสานการปฏิบัติในการจัดให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการและคำแนะนำการปฏิบัติตามระเบียบนี้ รวมทั้งการอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและงบประมาณ

ประกาศ ณ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔

(ลงชื่อ) นาย ชวน หลีกภัย

(ชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

คณะกรรมการปรับปรุงรูปแบบพระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐
และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ที่ปรึกษา

- ๑. นายอาทร ทองสวัสดิ์
- ๒. นางประกอบ ลาภเกษร
- ๓. นางยุพา ประเสริฐยิ่ง

คณะกรรมการ

๑. นางนิภา โสภาสัมฤทธิ์	ประธานกรรมการ
๒. นายวิรัช ก่อสันติมุขัง	รองประธานกรรมการ
๓. นายวัชรินทร์ อ่าวสินธุ์ศิริ	กรรมการ
๔. นางสุพิชชา นราพงศ์	กรรมการ
๕. นางสาวสุรรัตน์ มุ่งป็นกลาง	กรรมการ
๖. นางสาวจริยา แหงมดี	กรรมการ
๗. นางสาวเสาวนีย์ รอดตัว	กรรมการ
๘. นายกริช บัวทอง	กรรมการและเลขานุการ
๙. นายฉันทวุฒิ เหมือนหมาย	ผู้ช่วยเลขานุการ